TAMIL NADU LEGISLATURE
9-OCT 1974
MADRAS

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1974 மார்ச் 29.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Teachers in Kanyakumari District

* 241 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI (ON BEHALF OF THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether teachers in Kanyakumari District who would have been eligible for increments for their service prior to getting their B.T. degrees under the T.C. Rules have not been given weightage for such service at the time of reorganisation of States;

(b) whether they appealed to the Director of School Education more than two years ago for the redressal of this grievance;

(c) whether orders have been passed; and

(d) if not, the reasons for the delay ?

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஆசிரியர்கள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆசிரியர்கள் பி.டி. பட்டம் பெறுவதற்கு முன்பு அவர்கள் ஆற்றிய பணிக்காக திருவாங்கூர்-கொச்சி விதிகளின் கீழ் ஊதிய உயர்வு பெறத் தகுதியுடையவர்களாக இருந்திருப்பினும், மாநிலச் சீரமைப்பின்போது அவர்கள் அவ்வாறு ஆற்றிய பணிக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லையா ?

(இ) அவர்கள் இக்குறையைச் சரி செய்யுமாறு கோரி இரண்டாண்டு களுக்கு முன்னரே பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண் டனரா ?

(உ) இது குறித்து ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளனவா ?

(எ) இல்லையெனில், தாமதத்திற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) மாநிலங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டபோது கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆசிரியர்கள் தாங்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சி சம்பள விகிதத்தில் என்ன சம்பளத்தைப் பெற்றிருக்க முடியுமோ அச்சம்பளத்தை தமிழ் நாட்டிலும் பெற அனுமதிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பி.டி. பட்டம் பெறுவதற்கு முன்பு செய்த பணியைக் கணக்கில் கொண்டு தனி ஊதிய உயர்வு அளிக்கும் பிரச்சினை அப்பொழுது எழவில்லை.

(இ) இல்லை.

(உ) & (எ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Teachers Transferred from Andhra Pradesh

* 242 Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any representations have been received from the teachers transferred from Andhra Pradesh, consequent on the 'Pataskar Award' and working in the Management Schools in Tiruthani Taluk, stating that their pay had not been refixed with effect from 1–6–1960, as per the First Pay Commission's recommendations taking into account their service in Andhra Pradesh; and

(b) if so, the action taken to refix their pay and to pay the arrears due to them ?

ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து மாற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள்

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) "படாஸ்கர் குழுவின் தீர்ப்பினை" யொட்டி ஆந்திரப் பிரதேசத்தி லிருந்து மாற்றப்பட்டவர்களும், திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள தனியார் பள்ளி களில் பணிபுரிபவர்களுமான ஆசிரியர்களிடமிருந்து, அவர்கள் ஆந்திரப்

1974 மார்ச் 29]

பிரதேசத்தில் தாங்கள் ஆற்றிய பணியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு முதல் சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கிணங்க தங்களின் சம்பளம் 1—6—1960-லிருந்து மீண்டும் வரையறுக்கப்படவில்லையென முறையீடுகள் வரப்பெற்றுள்ளனவா ?

(இ) ஆமெனில், அவர்களின் சம்பளத்தை மீண்டும் வரையறுப்பதற்கும், அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளைக் கொடுப்பதற்கும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இம்மனு ஆய்வு செய்யப்பட்டு ஊதிய கோரிக்கை நிராகரிக்கப் பட்டது.

திரு. செ. முத்துசாமி : ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட ஆசிரியர்கள் யாருக்கும் எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படக்கூடாது என்று இருந்தும்கூட, அங்கிருந்து வந்தவர்களுக்கு ஒரு தகுதியான நிலையை நிர்ணயித்துக் கொடுக்காமலிருப்பது நியாயமாகாது. அப்படிக் கொடுக்கப் படாவிட்டால், அவர்கள் தங்களை ஆந்திராவுக்கே அனுப்பிவிடட்டும் என்ற ஒரு புதிய கோரிக்கையையும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் பிரச்சி னைக்குத் தீர்வு காணவும், ஊதிய உயர்வு கொடுக்கவும் அரசு முடிவெடுக்குமா, அதைப்பற்றி ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலேயிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு மாற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் செய்யும்போது அவர்கள் 1—11—58-லேயிருந்து 31—5—60 வரை யில் உள்ள ஊழியக்காலத்திற்கு வெயிட்டேஜ் அளித்தால் போதும் என்று முடிவெடுத்து, 1—11—58 முதல் 31—5—60 வரைக்கான ஊதியம் கணக்கில் எடுக்கப்பட்டு ஊதியத்தைத் திருத்தி ஆணையிடப்பட்டது. திருத்தணி வட்டத் திலுள்ள தனியார் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, ஆந்திர மாநிலத்தில் பணிபுரிந்த காலமும் கணக்கில் எடுக்கப் பட்டு 1—11—58-லேயே திருத்தி அமைக்கப்பட்டுவிட்டதால், அவர்களுடைய கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இங்கிருந்துதான் ஆந்திரப் பிரிவினையின்போது ஆந்திரத்திற்குச் சென்றவர்கள். ஆந்திரா சம்பளக் கமிஷன் அவர்களுடைய ஊதியத்தை மாற்றியமைத்திருந்தாலும், அவர்களுடைய ஊதியம் மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே உள்ள

சலுகைகளும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் கொஞ்சம் பேர்தான் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே அவர்களைவிட ஊழிய காலம் குறைவாக இருப்பவர்கள் அவர்களைவிட அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். எனவே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவருகிறேன். இடையிலே பிரிந்து சென்றுவிட்டுத் திரும்பிவந்திருப்பதன் காரணமாக அதிகமான ஊழிய காலம் இருந்தும், சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது. இதை அரசு கருணையோடு பரிசீலித்து நியாயம் வழங்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : *தலைவர் அவர்களே, முதலிலேயே நான் தெளிவாகச் சொன்னேன். 1—11—58 வரைதான் திருத்தியமைக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு 1—11—58 முதல் 31—5—60 வரைக்கான பணிக்காலத்திற்கு மட்டும் வெயிடேஜ் அளிக்கப்பட்டது. அந்த பிரச்சினை மீண்டும் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது ஊதியமாற்றம் செய்வதற்குப் பரிசீலனை இல்லை.*

Liberalised Pension Benefits to the Personnel belonging to ' B ' Wing

* 243 *Q.*—THIRU S. MUTHUSWAMY (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Tamil Nadu Government (Board) High School Head Masters' Special Conference held in Madras during September, 1973, has requested the grant of liberalised pension benefits to all personnel belonging to ' B ' Wing, who retired between 1-4-66 and 1-4-70; and

(*b*) if so, the action proposed to be taken by the Government in the matter?

'பி' பிரிவு பள்ளிகளில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தாராளமாக்கப்பட்ட ஓய்வூதியம்

திரு. செ. முத்துசாமி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : *மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—*

(அ) 1—4—1966-க்கும், 1—4—1970-க்கும் இடைப்பட்ட கால அளவில் பதவி ஓய்வு பெற்ற 'பி' பிரிவு பள்ளிகளில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தாராளமாக்கப்பட்ட ஓய்வூதியம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென 1973

செப்டம்பர் திங்களில் சென்னையில் நடைபெற்ற, தமிழ் நாடு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி (கழக) தலைமை ஆசிரியர்களின் சிறப்பு மாநாட்டில், கேட்கப்பட்டுள்ள தென்பது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசு ஆணை எண் 399, கல்வி, நாள் 21—3—72-ல் முன்னாள், கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரிந்த ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியரல்லாத ஊழியர்களை 1—4—1070 முதற்கொண்டுதான் அரசுப் பணியில் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது என்றும், 1—4—1966 முதல் எடுத்துக்கொள்ள இயலாது என்றும் ஏற்கனவே ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

Resolutions passed by the Madras City Specialist Teachers Association.

* 244 Q.—PULAVAR O. ARIVUDAI NAMBI (ON BEHALF OF THIRU K. ARIVAZHAGAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the resolutions passed by the Madras City Specialist Teachers Association on 20th October 1973 have been brought to the notice of the Government ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

சென்னை மாநகர் சிறப்பாசிரியர் கழகத்தின் தீர்மானங்கள்

புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி (திரு. க. அறிவழகன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) 20—10—1973 அன்று நடைபெற்ற சென்னை மாநகர் சிறப்பாசிரியர் கழகத்தின் தீர்மானங்கள் அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளனவா ?

(இ) ஆமெனில், அவற்றின்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) தீர்மானங்களின் நகல் ஒன்று பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பெறப்பட்டது.

(இ) தீர்மானங்களின்மேல் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் குறிப்புரைகள் அனுப்பியுள்ளார். அவை அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

Model Schools

*245. Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state :

(a) whether the Government have any proposals to offer incentives to the private sector for opening model schools in the State; and

(b) if so, the details thereof?

மாதிரிப் பள்ளிகள்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் மாதிரிப் பள்ளிகளைத் தொடங்க தனியார் துறைக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் எவையும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆமென்றால், அவற்றின் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, மாதிரிப் பள்ளி என்றால் என்ன? அதிலுள்ள கல்வித் திட்டத்தில் ஏதாவது மாற்றங்கள் உண்டா? அதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாதிரிப் பள்ளி என்று இரண்டு இடங்களிலே இப்பொழுது வைத்திருக்கின்றோம். புதுக்கோட்டையிலே ஆண்களுக்கும், சென்னையிலே பெண்களுக்கும் இருக்கின்றது. அதிலே தலைமை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் பேராசிரியர்கள் அளவுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே பணிபரிகிறவர்களை பி.ஏ., பி.டி.-க்குப் பதில் எம்.ஏ., பி.டி. படித்தவர்களாக வைத்து, மாநிலம் முழுதும் ஒரு தேர்வு நடத்தி, அதிலே அதிக எண்கள் வாங்குகிறவர்களை மட்டும் அந்தப்

பள்ளியிலே வைத்து, அதிலே ஏற்படுத்துகின்ற முறைகளை மற்றப் பள்ளிகள் பின்பற்றலாம் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே அந்த இரண்டு பள்ளிகளையும் ஏற்படுத்தினோம். ஆனால், இப்பொழுது 'காம்ப்ரகென்சிவ் ஸ்கூல்' என்ற அளவுக்கு தொழில் கல்வி, விவசாயம், தையல், தச்சு, வானொலி ரிப்பேர், தொழில் நுட்பக் கல்வி எல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 200 பள்ளிகள் அமைக்கலாமா என்கின்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு மூன்று கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் ஒரு 10 பள்ளிகளை நிறுவுவதற்காக ரூ. 8,50,000 நிதி நிலை அறிக்கையிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பத்துப் பள்ளிகளை இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்திய பிறகு, மேலும் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் விரிவுபடுத்தலாம் என்ற எண்ணமும் இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 4.30)

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, மாதிரிப் பள்ளிகளைத் தனியார் துறையில் தொடங்காமலிருக்க அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ள முடிவினைப் பாராட்டுகிறேன் நான். அதைப் போலவே ஆரம்பப் பள்ளிகளையும் தனியார் துறையில் தொடங்காமலிருக்க அரசு முடிவு செய்யுமா? ஏனென்றால், தனியார் பள்ளிகள் அநேகமாக அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டை மதித்து நடப்பதில்லை. எனவே தனியார் இப்படிப்பட்ட ஆரம்பப் பள்ளிகளைத் தொடங்காமலிருக்க அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அப்படி ஒரு முடிவை எடுப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் பெரும்பாலான ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால்தான் இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனாலும் யாரையும் இது விஷயத்தில் தடுத்து நிறுத்துவதற்கில்லை. அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படுகின்றது என்று அவர்கள் சொல்லக்கூடும் அப்படித் தடுத்தால். ஆனாலும் அவற்றை முறையாகக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக பல கட்டுதிட்டங்கள், பல சட்டங்கள் இருப்பதால், அவற்றைத் தடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. எல். பலராமன்: மாதிரிப் பள்ளிகளில் அரசு கண்ட அனுபவத்தில், அதில் படிக்கும் மாணவர்களிடையிலே எத்த அளவிற்கு பயிற்சியும் நல்ல தேர்வும் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்பதை அரசு உணர்ந்திருக்கின்றதா? பத்து இடங்களிலே ஆரம்பிக்க இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்தப் பத்து இடங்கள் எவை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாதிரிப் பள்ளிகள் என்பது வேறு, 'கம்ப்ரெஹென்ஸிவ்' பள்ளிகள் என்பது வேறு. மாதிரிப் பள்ளிகள் என்பவை சென்ற ஆண்டிலேதான் தொடங்கப்பட்டன. 'காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் ஸ்கூல்ஸ்' என்பவை இந்த ஆண்டிலிருந்துதான் துவங்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, உதகமண்டலத்திலே லாரென்ஸ் பள்ளிக்கூடம் என்று ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருப்பது அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கலாம். அதிலே பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற தாமஸ் என்பவர் இந்த ஊரில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தி வருகின்றார். அது பப்ளிக் ஸ்கூல் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடப் பாடத் திட்டங்களுக்கும் மாடல் ஸ்கூல் பாடத் திட்டங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கின்றது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது பற்றிய விவரக் குறிப்புகள் இல்லை. இவை தனி ஸிலபஸ்களின்கீழ் ஆரம்பித்து, மெட்ரிகுலேஷன் என்ற அளவிற்குப் போகின்றது. ஆங்கிலத்திலே பாட போதனை நடத்துகின்றார்கள். நாம் வைக்கும் காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் ஸ்கூலில் தொழில் நுட்ப அறிவையும், 'ஜாப் ஓரியெண்டேஷன்' என்று சொல்லத்தக்க அளவிலே, அதையும் புகுத்தி அவை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இயங்கத்தக்க அளவிற்கு அமைய இருக்கின்றன.

Narcotic Drugs

* 246 *Q.*—THIRU M. ARUMUGASWAMI (ON BEHALF OF THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the steps that are being taken by the Government to prevent the misuse of Narcotic Drugs by the public ?

போதையூட்டக்கூடிய மருந்துப்பொருள்கள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

போதையூட்டக்கூடிய மருந்துப் பொருள்கள் பொதுமக்களால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்க அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகள் யாவை ?

1974 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தயாரிக்கப்பட்ட அபின் (போதையூட்டும் மருந்துகள்) நீங்கலாக ஏனைய மருந்துகளைத் தயாரித்தல், விற்பனை செய்தல், ஏற்றுமதி செய்தல், இறக்குமதி செய்தல், எடுத்துச் செல்லுதல், வைத்திருத்தல் ஆகியவை அபாயகரமான மருந்துகள் சட்டத்தைச் சேர்ந்த (மத்திய சட்டம் 1930) 8-வது பிரிவின் கீழ் இயற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1932 ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்ட மருந்துகள் விதிகளின் கீழ் முறைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ் விதிகளை மீறுபவர்கள் தகுந்தவாறு தண்டிக்கப்படுகின்றனர்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, may I know whether any report has been received by Government regarding the use of Narcotic Drugs in Students' Hostels in Tamil Nadu ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்டதொரு அறிக்கை எதுவும் இதுவரையில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

New water supply scheme in Poonamallee

* 247 *Q*.—THIRU L. BALARAMAN (ON BEHALF OF THIRU S. VELLAPANDIAN) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether any new water-supply scheme has been introduced in Poonamallee during 1973 ; and

(*b*) if so, the details thereof?

பூவிருந்தவல்லியில் புதிய நீர் வழங்குத் திட்டம்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1973-ஆம் ஆண்டில், பூவிருந்தவல்லியில், புதிய நீர் வழங்குத் திட்டம் ஏதும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம். பூவிருந்தவல்லி பேரூராட்சிப் பகுதிக்காக, புதியதொரு குடி நீர் வழங்கு திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசு 1972 மார்ச் திங்களில் நிர்வாக ஒப்புதல் வழங்கியது. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற ரூ. 20.40 லட்சமும், அவற்றைப் பேணிவர ஆண்டுதோறும் ரூ. 50,000-ம் செலவாகும் என மதிப்பிடப்படுகிறது.

(இ) கூவம் ஆற்றிலிருந்து இத்திட்டத்திற்கு நீர் எடுத்துக்கொள்ளப் படும். சென்னை மாநகரின் வடக்குப் பகுதிக்கு ஒன்பது கிலோ மீட்டர் தொலைவில் ஆயச்சேரி கிராமத்திற்கருகில் இத்திட்டத்திற்கான இடம் தெரிந் தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. கூவம் ஆற்றுப் படுகையில் அமைக்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ள வடிப்புப் பணிகள் (Infiltration works) மூலம் 300 மில்லி மீட்டர் குறுக்களவும் 8,504 மீட்டர் நீளமும் உள்ள பெரிய குழாய் மூலமாக, பூவிருந்தவல்லி நகரில் உயர் மட்டத்தில் அமைக்கத் திட்டமிட்டுள்ள நீர்த் தேக்கத்திற்கு நீரைக் கொண்டு வந்து அங்கிருந்து தேவையான நீர் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். நீர் வழங்கும் காரியங்களுக்காக பூவிருந்தவல்லி நகரம் இரு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்படும்; ஒவ்வொரு மண்டலத்திற்கும் தனி குடிநீர்த் தேக்கம் ஒன்றும், நீர் வழங்கு அமைப்பும் இருக்கும்.

பூவிருந்தவல்லி பேரூராட்சிக்கென நபர் ஒருவருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 20 காலன் அல்லது 90 லிட்டர் அளவுக்கு நீர் வழங்கப்படும்; வழியிலுள்ள கிராம மக்களுக்கு, நபர் ஒருவருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 10 காலன் அல்லது 45 லிட்டர் அளவுக்கு நீர் வழங்கப்படும். இத்திட்டம் குறித்த பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன.

Hospital Equipments Repairing Centre.

* 248 *Q*.—THIRU L. BALARAMAN (ON BEHALF OF THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 58 on 25th June 1971:—

(*a*) whether there is any proposal to have a repairing centre for repairing hospital equipments such as Electro-Cardiogram, X-ray equipment, etc., under the control of the Health Department itself; and

(*b*) if so, the details thereof?

மருத்துவமனைச் சாதனங்களைப் பழுதுபார்க்கும் நிலையம்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) எலெக்ட்ரோ-கார்டியோகிராம், எக்ஸ்-கதிர் சாதனங்கள் போன்ற மருத்துவமனைச் சாதனங்களைப் பழுது பார்ப்பதற்காக, பழுது பார்க்கும் நிலையம் ஒன்றை மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் நிறுவு வதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) இல்லை.

Co-operative Fruit Processing Industry in North Arcot District

*249.Q— THIRU L.BALARAMAN : Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state :

(a) the amount collected as shares in the Co-operative Fruit Processing Industry in North Arcot District;

(b) the capital investment in this Industry;

(c) whether this Industry is remunerative; and

(d) the reasons for non-distribution of Share Certificates, if any?

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள, கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் இயங்கும் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலை

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் இயங்கும் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலைக்காக வசூலிக்கப்பட்ட பங்குத் தொகை எவ்வளவு?

(இ) இதற்கான மூலதனம் எவ்வளவு?

(உ) தற்போது இத்தொழிற்சாலை லாபகரமாக நடக்கின்றதா?

(எ) பங்குச் சான்று ஏதும் வழங்காமல் இருப்பின் அதன் காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) பங்குத் தொகைக்காக அங்கத்தினர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1,31,797. பங்குத் தொகைக்காக அரசாங்கம் அளித்துள்ள தொகை ரூ. 5 இலட்சம்.

(இ) தொழிலகத்தை நிறுவ மொத்தம் செலவான தொகை ரூ. 22 இலட்சம்.

(உ) இல்லை.

[1974 மார்ச் 29

(எ) பழம் பதனிடும் தொழிலகத்தைத் தனிக் கூட்டுறவுச் சங்கமாக அமைக்கும் நோக்கத்தோடு விவசாயிகளிடமிருந்து பங்கு பணம் வசூல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் தொழிலகத்தின் தற்போதைய நிலைமையை பரிசீலனை செய்து அதைத் தனிச் சங்கமாகப் பதிவு செய்யும் திட்டத்தைச் சில ஆண்டு களுக்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. வட ஆற்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு விநியோக விற்பனைச் சங்கத்தின் தற்போதைய உபவிதிகளின்படி தனிப்பட்ட நபர்களை 'A' வகுப்பு உறுப்பினர்களாக சேர்க்க இயலாது. பழம் பதனிடும் தொழிலகத்தை தனிக் கூட்டுறவுச் சங்கமாக அமைக்கும்வரை அவர்கள் அந்த சங்கத்தில் 'B' வகுப்பு உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கலாமா என்ற ஒரு குறிப்பு கூட்டுறவுப் பதிவாளரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, ரூபாய் 22 லட்சத்திற்கு மேலே முதல் போட்டு இதை ஆரம்பித்து நான்கைந்து ஆண்டுகளாகியும், இதுவரையிலும் அதிலே பங்குகளைப் போட்ட அங்கத்தினர்களுக்கு சான்றிதழ் வழங்கப்படாமலிருக்கின்றது. இதை உடனடியாக வழங்குவதற்கு உத்தரவிடப் படுமா? மேலும் இப்படி ரூ. 22 லட்சம் என்ற அளவிற்கு முதலீட்டைப் போட்டும் இலாபம் கிடைக்காதது ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தார்கள். அதனுடைய விற்பனையில் இப்போதுதான் சற்று முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. ஆரம்ப கட்டத்தில் விற்பனை ரூ. 8,000 என்று இருந்தது 1972–73-ல்தான் ரூ. 11,23,000 என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றது. குறைந்தது ரூ. 20 லட்சம் என்ற அளவில் விற்பனையானால்தான் கணிசமான லாபம் கிடைக்கும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறோம். அதே நேரத்திலே சேர்ந்துள்ள உறுப்பினர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாததற்குக் காரணம், விதிப்படி 'எ' வகுப்பில் சேருவதற்கான விதி முறை இல்லாத காரணத்தினால் பதனிடும் தொழிற் சாலையில் மட்டும் தனியாக பிரிவு 'ஏ'-ல் சேர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது 'பி' உறுப்பினர்களாக அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கான ஏற்பாடு நடந்துகொண்டிருக்கின்றது.

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம்: தலைவரவர்களே, இப்படிக் கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலை, மதுரை, கொடைக்கானல், திண்டுக்கல் பகுதிகளில் அதிக பழ உற்பத்தி யாவதால், அங்கே இதை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, அங்கெல்லாம் உற்பத்தியாகும் திராட்சையைப் பயன்படுத்தி ஒயின் தயாரிக்கும் திட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலிருந்து உத்தரவு ஏதும் வரவில்லை. இப்போது நான்கு ஆண்டு களுக்குப் பிறகுதான் நமது நாட்டிலேயே இப்படி பழச்சாற்றை உபயோகிக்கும் பழக்கம் பரவி வருகின்றது. அது நல்லபடி முன்னேற்றமடைந்தால்தான், இதை விரிவுபடுத்தும் யோசனையை நாம் மேற்கொள்ள முடியும்.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலையில் என்னென்ன பழங்களை உபயோகித்து வருகின்றார்கள்? மேலும் டெக்னீஷியன்ஸை முறையாக பணியில் ஈடுபடுத்தாத காரணத்தினால், நூற்றுக்கணக்கான டன் சாறு பாழாகிவிட்டது என்பது உண்மையா? இப்படி வீணாவதைத் தடுக்க மேல் நடவடிக்கைகள் என்று என்னென்ன அரசு எடுக்க இருக்கின்றது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, முதல் கட்டத்திலே இப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்பட்டாலும், அடுத்தடுத்து இது திறமையுடன் இயங்க ஆரம்பித்து, இப்போது இதன் உற்பத்திப் பண்டங்களை வெளிநாட்டினரும் விரும்பி வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக் கின்றது. இதை பிற மாநிலங்களிலும் இப்போது விரும்பி வாங்குகின்றார்கள். நல்ல சாறு இப்போது தயாரிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறேன்.

Price of Rice

* 250 *Q.*—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(*a*) whether it was decided to raise the price of rice at the Chief Ministers' Conference held at New Delhi in September 1973; and

(*b*) if so, the action taken by the Tamil Nadu Government thereon?

அரசி கொள்முதல் விலை

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1973 ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதத்தில், புதுடெல்லியில் நடந்த முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில், அரிசியின் விலையை உயர்த்தத் தீர்மானிக்கப் பட்டதா ?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்து தமிழ்நாடு அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, (அ) ஆம். 1973 செப்டம்பரில் புதுடெல்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நெல் விலையை உயர்த்தவேண்டும் என்றும் அந்த விலையை ஒட்டி அரசும் விலையை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்றும் கருத்து நிலவியது.

(இ) அதைத் தொடர்ந்து மத்திய அரசு 1973–74 பருவத்திற்கு நடுத்தர நெல் விலை ரூ. 70 என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்து அன்றைய தினமே தமிழ்நாடு அரசு 6—10—1973-லிருந்து குறுவை பருவத்திலேயே நடுத்தர நெல் விலை ரூ. 70 என்றும் மோட்டா ரக நெல் ரூ. 66 ஆகவும் உயர்த்தியது. 20—12—1973-லிருந்து நேர்த்தி ரகம் நெல் விலை ரூ. 75 என்றும் மிக நேர்த்தி ரக நெல் விலை ரூ. 78 என்றும் உயர்த்தியது.

(பிற்பகல் 4.40)

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம் : தலைவரவர்களே, நெல் விலை இப்போது இருக்கும் மற்ற விலைகளைக் காட்டிலும் குறைவாக இருப்பதால், தஞ்சை விவசாய மாநாட்டில் நெல்லுக்கு மத்திய சர்க்கார் கூட்டிக் கொடுத்திருந்தாலும், இன்னும் அதிகமாக போனஸ் வழங்க அரசுக்கு எண்ணம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, நெல் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறோம். 16—5—1973 வரையில் ரூபாய் 49, 53, 56, 58 என்று இருந்தது. 11—8—1973-க்குப் பிறகு 59, 63, 66, 68 என்று இருந்தது. இப்போது 6—10—1973-க்குப்பின் ரூபாய் 66, 70, 75 என்று உயர்த்தியிருக்கிறோம். இதிலே கூட 75, 78 என்று உயர்த்த வேண்டுமென்று நாம் தான் கேட்டிருக்கிறோம். இன்னும் கூட மத்திய அரசிடமிருந்து ஒப்புதல் வரவில்லை யென்றாலும், அதிகம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். 36 சதவீதம் நெல் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறோம். நாம் அரிசியை முக்கியமாகப் பயன்

1974 மார்ச் 29]

படுத்துகிறவர்கள். இதையும் அதிகமாக ஏற்றிவிட்டால் வாங்குகிற மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். இன்றைக்கு எந்த அளவிற்கு மற்ற காரியங்களில் அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமோ அதைத் தான் செய்துகொண்டு வருகிறோம். விலை அதிகமாகக் கொடுக்கிற காரணத்தினால், போனஸ் போன்றவைகள் அதிகமாகத் தேவையில்லை.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, இந்த நெல் விலையை ஏற்றும் போது சன்னரக நெல் அதிகமாக மகசூல் ஆகாத காரணத்தினால், அதற்கென விலையை உயர்த்த அரசு பரிசீலிக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். நுகருகிறவர்கள் ஏழ்மையானவர்கள், அதனால் விலையை ஒரே மட்டத்தில் வைத்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதே முறையில் பயிரிடுபவர்கள் சாதாரண மக்கள் என்ற முறையில் அவர்கள் மீது அனுதாபம் அரசு வைக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அவர்கள் மீது அனுதாபம் வைத்த காரணத்தினால் தான், இப்போது 36 சதவீதம் விலையை ஏற்றியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு லாபம் வர வேண்டுமென்று தான் 36 சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் 50 சதவீதம் விலை உயர்த்திருந்தாலும், அதை அனுபவித்தவர்களெல்லாம் ஒரு சில பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தான். அவர்கள் தான் அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது சாதாரண விவசாயிகள் தான் இந்த 36 சதவீத விலை உயர்வை அனுபவிக்கிறார்கள். இப்போது 91 ஆயிரம் டன் குறுவை நெல் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இந்தக் கொள்முதலிலே சாதாரண விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வாங்குபவர்களையும், விற்பவர்களையும் சமமாகப் பார்க்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். வாங்குபவர்களை மட்டும் கவனிக்கிறோம், விற்பவர்களைக் கவனிக்கவில்லை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். விற்பவர்களைக் கவனிக்கவில்லை என்ற நிலை இல்லை. மற்ற பொருள்களின் அளவிற்கு இதை உயர்த்த முடியாது என்ற நிலையை மட்டும் தான் சொன்னேன்.

THIRU A.R. DAMODARAN : Sir, in view of the fact that the wheat price has been increased to Rs.105 per quintal and also considering the cost of fertiliser, the cost of labour, and the power-

cut that has been imposed resulting in increased cost of cultivation of paddy-growers, may I know from the Government whether they are against increase in prices for paddy-growers even if the Government of India should suggest it?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இப்போது அவர்கள் கோதுமையைப்பற்றி விவாதித்து முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். நான் அதற்குத் தான் சொன்னேன். ரூபாய் 73, 75 ஆக இருந்ததை ரூபாய் 75, 78 என்று கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நாங்களும் கூடிய வரையிலே விவசாயிகள் வாங்கக் கூடிய உரம், மற்ற பொருள்கள் விலை இவைகளை வைத்துத் தான் நிர்ணயித்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் இதைப்பற்றி விவாதத்தில் இறங்கவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் விலை கூட விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க முடியாத அளவிற்கு ஆங்காங்கே அறுவடையானவுடன் நெல்லை விலைக்கு வாங்காமல் தாமதப்படுத்துவதனால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்கிப் போவது என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் தாமதமின்றி உடனுக்குடன் விவசாயிகளின் நெல்லை வாங்குவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இதைத் தான் நான் முன்னே சொன்னேன். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்வது முன் காலத்தில் இருந்தது என்பதை முன்பே சொல்லி விட்டேன். இப்போது கிட்டத்தட்ட சம்பா காலத்திலே ஒரு லட்சம் டன் அளவிலே கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இப்போது நிச்சயமாக எந்த ஒரு விவசாயியும் இந்த 70 ரூபாய், 73 ரூபாய் அல்லது 75 ரூபாய்க்குக் குறைந்து விற்றிருக்க முடியாது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்த நிலைமை அதிகமாக ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால், நூற்றுக்கணக்கான கொள்முதல் செய்யும் நிலையங்களை மத்திய சர்க்காரின் எப்.சி.ஐ. மூலமாகவும், மாநில சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும், தாசில்தார், மற்ற அலுவலர்களை வைத்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். மற்ற மாவட்டங்களிலே எங்கேயாகிலும் விலை குறைகிறது என்று செய்தி வந்தால், உடனடியாக இந்த நிலையங்களைத் தோற்றுவித்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட குறை கவனத்திற்கு வரவில்லை. விலை ஏறுகிறது என்ற குறை தான் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதே தவிர, நிச்சயமாக இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில், எந்த விவசாயியும் நெல்லைக் குறைத்து விற்கிற நிலைமை தமிழகத்தில் ஏற்படவில்லை.

1974 மார்ச் 29]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, நெல் தஞ்சாவூரிலே லெவி முறையிலே வாங்கப்படுகிறது. நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்தாலும் கூட, சமீப காலத்திலே ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக 60 படி மூட்டை 60 ரூபாய்க்கு 70 ரூபாய்க்கு விற்றது இப்போது 75, 80 ரூபாய் என்று கிராமங்களில் விருது நகர் பக்கங்களில் விற்கிறது. இவ்வளவு விலை உயர்த்திக் கொடுத்தாலும் கூட, லெவிக்கு உங்களுக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் லாபம் அடைகிறார்களா என்பதைச் சொல்ல முடியுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, வியாபாரி களே லாபத்திற்காகத் தான் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். எந்த அளவிற்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமோ அதற்காக லெவி போட்டிருக்கிறோம். வியா பாரிகள் அதிகமான அளவில் கொள்ளையடிக்காத அளவிற்குப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

THIRU A.R. DAMODARAN: Sir, are the Government aware that because of the low procurement price fixed for paddy, the open-market price of paddy is about 40 to 50 per cent above the procurement price resulting in a great deal of hardship to the average consumer?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இதற்காகத் தான் லெவி போடுவது. லெவி விலையை விட ஓபன் மார்க்கெட் விலை ஜாஸ்தி யாகப் போய்விடுகிறது. கொள்முதல் செய்வதற்கு, இந்த விலைக்குக் கிடைக்க வில்லை என்ற நிலைமையில் தான் லெவி போடுகிறோம். நாம் திடீரென்று லெவி போடுவதே, விலைகளை அட்ஜஸ்ட் செய்வதற்குத் தான். அந்த நோக்கத்தோடு தான் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதையும் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன். எங்கு விலை ஏறினாலும் குறைவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கி றோம்.

Foreign Exchange Loan

† 226 *Q.*—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Reserve Bank of India has informed the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited about the availability of foreign exchange loan from the Reserve Bank of India; and

† 27—3—1974 ஆம் நாள் வினுப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப் பட்டது.

(b) if so, the details thereof?

அன்னியச் செலாவணிக் கடன்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அன்னியச் செலாவணிக் கடன் கிடைப்பது குறித்து இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்திற்குத் தெரிவித்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) உலக வங்கியின் ஓர் உறுப்பான அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சி நிறுவனம் (IDA) பல்வேறு நாட்டுச் செலாவணிகளில் 250 லட்சம் அமெரிக்க டாலருக்குச் சமமான கடன் வசதியை இந்திய அரசுக்குக் கிடைக்கச் செய்துள்ளது. தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழில் உற்பத்திக்குரிய) மூலதனச் சாதனங்களை இறக்குமதி செய்யவும் அயல்நாட்டுத் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களைப் பெறவும், மேற்சொன்ன அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சி நிறுவனக் கடன் வசதித் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தால் தொழில் பிரிவுகளுக்கு அந்நியச் செலாவணிக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள சிறுவெளியீட்டில் @ (Brochure) இத்திட்டத்தின் விவரங்கள் உள்ளன.

Sales Tax Concessions

†227 *Q.*—THIRU A. AYYANAN AMBALAM (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to grant Sales Tax concessions to Small Scale Industry Units as a form of incentive; and

(*b*) if not, the reasons therefor?

@ அச்சடிக்கப்படவில்லை.

† 27—3—1974 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப் பட்டது.

1974 மார்ச் 29]

விற்பனை வரிச் சலுகைகள்

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் விற்பனை வரிச் சலுகைகள் அளிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) விற்பனை வரி குறித்த பொறுப்புகளை நிறைவேற்றவும், சிறு தொழில்களுக்கு மூலதனத்தைத் திரட்டுவதில் உதவவும், வட்டியில்லாக் கடன் தொகைகளை அளிப்பதன் மூலம் நிதிவகையில் உதவி அளிக்க விற்பனைவரி சீரமைப்பிற்கான தனி அதிகாரி பரிவுரை செய்துள்ளார். இப்பரிவுரை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

Tamil Nadu Bristle Fibre Unit

* @ 228 *Q.*—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Tamil Nadu Bristle Fibre Unit has started marketing its products;

(*b*) if so, the details thereof;

(*c*) whether any survey has been undertaken about the market for its products; and

(*d*) if so, the details thereof?

@ 27—3—1974-ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்

தமிழ்நாடு பன்றி உரோமத் தொழில் பிரிவு

திரு. எல். பலராமன் (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு பன்றி உரோமத் தொழில் பிரிவு தனது உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பனை செய்யத் தொடங்கிவிட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) இத்தொழில் பிரிவின் உற்பத்திப் பொருட்களின் விற்பனை குறித்து ஆய்வு ஏதும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதா?

(எ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) & (இ) தென்காசியிலுள்ள அரசு நுண்கயிறு நிறுவனம் 1968 ஆம் வருடம் ஜூன் திங்கள் உற்பத்தி ஆரம்பித்து விற்பனை செய்யத் தொடங்கிற்று. உற்பத்தியும் விற்பனையும் 1968-69ல் முறையே ஆறு டன்னாகவும், இரண்டு டன்னாகவும் இருந்தது. 1972-73-ல் 61.4 டன்னாகவும் 65.8 டன்னாகவும் உயர்ந்தது.

(உ) & (எ) இதைப்பற்றிய ஆய்வு எதுவும் அண்மையில் நடைபெறவில்லை. இருப்பினும் முன்னேற்றத்திற்கான வாய்ப்புகள் உண்டு எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காரணத்தினாலேயே இந்த நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள் விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்.

***மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்:** தலைவரவர்களே, "இம்மாமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள, வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் @ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்" என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

@ 89-194-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1974 மார்ச் 29] *[திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்]*

மூன்று குறிப்புப் புத்தகங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று, கால்நடை வளர்ப்புக் குறிப்பு, இரண்டாவது, வேளாண்மைத் துறைக் குறிப்பு, மூன்ருவது, வேளாண்மைத் துறைக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிற்கு ஒரு இணைப்பு. இப்படி ஒரு இணைப்பு தேவைப்பட்டதற்குக் காரணம் ரசாயன உரங்களின் பற்ருக்குறை, அதைத் தொடர்ந்து வருகிற கள்ளச் சந்தை இவைகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவலை கொண்டிருப்பது. இந்தியாவிலே மட்டுமின்றி, ஏறத்தாழ உலகநாடுகள் எல்லாவற்றிலும் ரசாயன உரங்கள் பற்ருக்குறை இருந்து வருகிறது. நான் இதைச் சுட்டிக் காட்டினுல் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள், மன நிறைவு அடையப்போவதில்லை. மற்ற நாடுகளிலே எல்லாம் இப்படித்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னவுடனே, அதைப் பார்த்து அவர்கள் திருப்தியடைந்து விட முடியாது. எனவேதான் இந்த ரசாயன உரங்களைப்பற்றி தனியாக ஒரு இணைப்பு சேர்த்து இந்த மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிறேன். இந்த மூன்று குறிப்புகளையும் உறுப்பினர்கள் ஆராய்ந்து கருத்துக்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-00)

திரு. வி. வெங்கா: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் முன்பாக மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய கொள்கைக் குறிப்பினை முழு மனதாக நான் வரவேற்பதோடு, இந்தத் துறை மேலும் சிறப்புற விளங்க ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். நம்முடைய வேளாண்மைத் துறைக்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலேயே, ஏறக்குறைய 69 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதைக் கண்டு விவசாயப் பெருமக்களில் ஒருவனுகிய நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே நேரத்தில் விவசாயம் மேலும் பெருக வேண்டும் என்பதற்காக நீண்ட காலக் கடனுகை 17 கோடி ரூபாயையும், குறுகிய காலப் பயிர்க் கடனுகை கூட்டுறவுகளின் மூலமாக ஏறக்குறைய 81 கோடி ரூபாயையும் வழங்குவதற்கு வழி செய்திருப்பது கண்டு, உள்ளபடியே விவசாயிகள் சார்பில் இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் நாட்டில் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மிக நல்ல முறையில் அறிந்திருக்கிருேம். ஒரு ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக உணவுத் துறையில் தமிழகத்தினுடைய நிலைமை பற்ருக்குறை என்ற அளவில்தான் நாம் எல்லோரும் இருந்து வந்தோம். பற்ருக்குறை நிலைமையிலிருந்த மாநிலத்தைத் தன்னிறைவு நிலைக்குக் கொண்டுவந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றையதினம் உபரி மாநிலம் என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு நிலைமை உருவாகியது தமிழக அரசுக்குப் பெருமை தருகிறது. தமிழக அரசினுடைய திட்டங்கள் அனைத்தையும் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற 80 சதவீத விவசாய மக்கள் சோதனையாக அல்லாமல்

அரசு சொல்லிய உடனேயே முழுமையாக, மன நிறைவோடு, நம்பிக்கையோடு ஏற்றுக்கொண்டு செயல் பட்டு, குறிப்பாக ரசாயன உரங்களேயும் அதிக மகசூல் தரக்கூடிய பொருக்கு விதைகளேயும் பயன்படுத்தியதன் காரணமாகத்தான் இந்த நிலேக்கு, உபரி மாநிலம் என்ற அளவுக்கு வர முடிகிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வளவு சலுகைகளே விவசாயிகளுக்கு அரசு செய்திருந்தாலும்கூட, விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை நிம்மதியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த நான் உள்ளபடியே சொல்கிறேன், விவசாயிகள் வாழ்க்கையில் இன்றைய தினம் நிம்மதியில்லே. காரணம் இன்றையதினம் வேறு பொருள்களேப் பொறுத்த வரையில், விலேவாசிகள் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்கின்றன என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு உயர்ந்துகொண்டு போகின்றனவே தவிர, உணவுப் பொருளான நெல்லின் விலே மட்டும் அந்த அளவுக்கு அதிகரித்துச் செல்வதாக எனக்குத் தோன்றவில்லே. இப்பொழுது கூட கேள்வி நேரத்தில் நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் 6—10—1973-ல் விலே நிர்ணயித்திருப்பதாகச் சொன்னுர்கள். எனவே மேற்கொண்டு உயர்த்தத் தேவையில்லே என்ற கருத்தையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள்—கன்ஸ்யூமர்ஸ் அளவில் அமைச்சர் சொல்லக்கூடிய பதில் நியாயமாக இருக்குமே தவிர, நெல் உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுடைய நிலேமையைப் பார்த்தால், மீண்டும் பரிசிலனே செய்து விலே நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் 50 கிலோ கிராம் கொண்ட ஒரு மூட்டை காம்பிளெக்ஸ் விலே திடீரென்று உயர்ந்து ரூ. 98 என்ற அளவுக்கு விற்கின்றது. நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 50 கிலோகிராம் கொண்ட ஒரு மூட்டை காம்பிளெக்ஸ் என்ன விலேக்கு உயர்ந்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்காவது நெல்லின் விலேயை உயர்த்தித் தர வேண்டும். உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படுகின்ற பொருள்கள் அனேத்தின் விலேயும் ஏறுகின்ற நேரத்தில், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலேயும் உயர்வது தான் நியாயம். இது இல்லாத நிலேமையில்தான் விவசாயிகள் வேறு முறையில் எண்ண வேண்டியவர்களாகி விடுகிருர்கள். தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலம் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், தன் வாழ்வில் நிறைவு இல்லே என்பதைத்தான் விவசாயி பார்க்கிருன். இன்றையதினம் உணவுப் பொருள்களேப் பயிரிடும் நிலங்களில் ஏறக்குறைய 50 சத வீத நிலங்களில், வேறு பொருள்களேப் பயிரிட்டுக்கொள்ளும் நிலேமைக்கு மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொன்னுல், இன்றையதினம் மணிலா வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகின்ற காரணத்தினுல், மணிலா விலே உயர்ந்திருக்கின்ற காரணத்தினுல், மணிலாவுக்கு அதிக உரமோ அல்லது நீரோ தேவையில்லாத காரணத்தினுல், அதில் லாபம் அதிகம் இருக்கிறது என்பதைக் கருதி, சிறுகச் சிறுக மணிலா பயிரிடச் சென்று

விட்டார்கள் 50 சதவீத விவசாயிகள். அதே போல் கரும்பு உற்பத்திக்கு ஒரு சத விகிதத்தினர் சென்று விட்டார்கள். எஞ்சி இருக்கக்கூடியவர்கள் 40 சதவீதம் என்று தான் ஏற்படுகிறது. இந்த விவசாயிகளும் வேறு பயிர்களுக்கு மாறி விடுவார்களேயானல், 1967-க்கு முன்னல் இருந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு போய் விடக்கூடும் என்ற காரணத்தினல், நெல் விலைகளை உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுடைய நிலைமை வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் நிலைமையைப் போன்றது அல்ல. அவர்கள் பயிரிட்டு விட்டால் விளைந்து விடும் என்று நம்பிக்கை வைப்பதற்கில்லை. பருவ மழை பொய்த்துப் போகின்ற காரணத்தினல், பூச்சிகள் வந்து பயிர் நாசமாகின்ற காரணத்தினல், பயிரிட்டு, உடனடியாக அறுவடை செய்து விட முடியும் என்ற நம்பிக்கையற்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறர்கள். அதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்த பிறகு அதற்கும் மத்திய அரசு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. எந்தக் காரணத்தால் மத்திய சர்க்கார் தாமதம் செய்தாலும், அனுமதி பெறுவதற்கு முயற்சிக்கின்ற அதே நேரத்தில், அனுமதி வருகின்ற வரையில் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. இப்பொழுது மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு ஒரு அருமையான திட்டத்தை வகுத்து அவர்கள் மாதம் பத்து ரூபாய் போட்டு, அவர்களுக்கு இடையில் ஏதாவது இடையூறு ஏற்படுமேயானல், மொத்தமாகப் பணம் கொடுக்கின்ற அளவில் தமிழக அரசு செய்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதே போல் விவசாயிகளிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வசூலித்துக் கொண்டு, அந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகின்றபோது, அதாவது பயிர் விளையாமல் போகின்ற நேரங்களில், பூச்சிகள் கடித்து பயிர்கள் பாழ்படுகின்ற நேரத்தில், அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடாக ஏதாவது கொடுத்தால், அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

தமிழகமானது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை எப்படியாவது வறட்சியைச் சந்திக்கிறது. கடந்த 50 ஆண்டுகளாக நிலைமைகளைப் பார்க்கின்றபோது, ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை வறட்சி ஏற்படுகிறது, பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர்கள் வாங்கியிருக்கும் கடன் அவர்களுக்குப் பெரும் பாரமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய பயிர் பொய்த்துப் போகின்ற போது, அந்தக் கடன் பாரமாகத் தெரிகிறது. எனவே வர இருக்கின்ற ஆண்டுகளில் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தருவதா அல்லது வேறு பயிர்களுக்கு முதலீடு பெறுவதா என்பது அவர்களுக்குப் பெரும் பிரச்சினையாகிவிடுகிறது. அதை உணர்ந்துதான் நம்முடைய அரசு நில வள வங்கிகள் மூலமாக விவசாயி

களுக்கு அதிக அளவில் கடன் கொடுக்கின்ற முறையைக் கையாண்டு வருகின்றது. அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நில வள வங்கிகள் மூலம் கொடுக்கப்படுகின்ற பணம் உலக வங்கியிலிருந்து பெறப்படுகின்றதாகும். உலக வங்கி இந்திய அரசுக்கு அரை சதவீத வட்டிக்குக் கொடுக்கிறது. மத்திய அரசு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஒரு சதவீதம் கூட்டிக் கொண்டு 1½ சதவீத வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அது கடைசியில் விவசாயிகள் கைக்கு வருகின்றபோது 9½ சத வீதம் வட்டி கட்டித் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வட்டி வீதம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. காலத்தில் கட்டத் தவறினால், இரட்டிப்பு வட்டியாக, 9½ பிளஸ் 9½ ஆக 19 சத வீதம் வட்டி போடும் நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிக் கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்ற காரணத்தால், இந்த விவசாயிகள் பெரிதும் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் வேதனைப்படுகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. உலக வங்கியிலிருந்து பெற்று வரும் பணத்தை இந்த அளவுக்கு வட்டி போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதோடு, கடலோரப் பகுதிகளில் ஆறு மைல் சுற்றளவுக்கு நில வள வங்கிகள் கடன் கொடுப்பதில்லை. அதற்கு அவர்கள் சொல்கின்ற காரணம் ஆறு மைல்களுக்கு பூமிக்குக் கீழே தோண்டினால் உப்பு நீர் வரும் என்பது. நான் சார்ந்திருக்கின்ற மதுராந்தகம் தாலுக்கா கடலோரப் பகுதியில் உள்ளது. கடலுக்கு 100 அடி தூரத்தில் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கிறது. பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் ஆறு மைல் வட்டாரத்திற்கு கடன் இல்லை என்று சொல்வது பொருத்தமில்லை. என்னுடைய பகுதியில் அந்த ஆறு மைல் வட்டாரத்திற்குள் 50 கிராமங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. ஆகவே மத்திய அரசு மூலமாக உலக வங்கிக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அந்த விதியைத் தளர்த்திடச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-30)

அடுத்து, இன்றைய தினம் நில வள வங்கிகள் கிணறுகள் வெட்ட கடன் கொடுக்கின்றன. ஏற்கெனவே தமிழக அரசானது, திரு. ஓமந்தூர் ராமசாமி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, நாட்டில் பருவ மழையை மட்டுமே நம்பாமல் பூமிக்கடியில் இருக்கின்ற தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டும், நிறைய கிணறுகள் வெட்ட வேண்டும் என்பதற்காக கிணறு வெட்டுவதற்கு குறிப்பிட்ட தொகையை சப்சிடியாக, இனமாகக் கொடுப்பது என்ற திட்டத்தை உருவாக்கியது. அதன் மூலமாக இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே பல லட்சக்கணக்கான கிணறுகள் தமிழகத்தில் உருவாயின. அப்பேர்பட்ட திட்டம் இன்றைய தினம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. கிணறு வெட்டுவதில் எவ்வளவோ சிரமங்கள் இருக்கின்றன ; எவ்வளவோ செலவாகிறது. 5 ஏக்கரா

வுக்குக் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்றால் 15,000 ரூபாயிலிருந்து 20,000 ரூபாய் வரை செலவாகிறது. அந்த 20,000 ரூபாயை எவ்வளவு வருடத்தில் விவசாயி திரும்பப் பெற முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்து, கிணறு வெட்ட சப்சிடி முறையை ஏற்படுத்தி, ஏறக்குறைய ஒரு கிணறுக்கு 2,000 ரூபாய் இனுமாகக் கொடுப்பது என்று நிர்ணயித்தால், விவசாயிகள் நமது அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல. தமிழ் நாட்டில் பூமிக்கு அடியில் எந்த இடத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்க சாதனம் இல்லை. விவசாயி கிணறு வெட்ட குச்சியை வைத்துக்கொண்டு குத்துகிறான். மந்திரத்திலும், சாமியார் பேரிலும் நம்பிக்கை வைத்து கிணறு வெட்டுகிறான். அப்படி வெட்டுகின்ற கிணற்றில் தண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்றால், ஒரு சில கிணற்றில் தண்ணீரும், பல கிணறுகளில் பாறையும் வந்துவிடுகிறது. 35 அடி 50 அடி தோண்டுகிற ஓபன் வெல்ஸ் தோண்டினால் கூட தண்ணீர் வராத நிலைமை இருப்பதால, நில வள வங்கியில் 20,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டி தண்ணீர் வரவில்லை என்றால், கடனை எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது என்ற நிலைமையைப் பரிசீலித்து, அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்காவது, பொய்த்துவிட்ட கிணறுகளுக்குக் கொடுத்த கடனை வஜா செய்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் நில வள வங்கிகள் டிராக்டர்கள் வாங்குகிறவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கின்றன. ஆனால் மாடு வாங்க கடன் இல்லை என்கிறார்கள். டிராக்டர் யார் வாங்குகிறார்கள்? 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வைத்திருக்கின்ற பெரிய விவசாயிகள் வாங்குகின்றார்கள். ஒரு ஏக்கரா, அரை ஏக்கரா வைத்திருக்கின்ற விவசாயிகள் டிராக்டர் உபயோகப்படுத்த முடியாது. அவன் மாடு வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது அதற்குக் கடன் இல்லை என்று சொல்வது எந்த அளவில் பொருத்தம் என்று என்னால் உணர முடியவில்லை. எனவே சிறிய விவசாயிகள் பலன் அடையும் அளவுக்கு மாடு வாங்கக் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, மத்திய வங்கிகள் குறுகிய விவசாயக் கடன்களுக்கு 81 கோடி ரூபாய் கடனைக் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். அதற்கு டார்ஜெட் பிக்ஸ் செய்கிறார்கள். இந்த மாதத்தில் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அப்படி வழங்குவதில் சிரமம் இருக்கிறது. நமது ரிசர்வ் பாங்கு 1/3 பங்கு காசாகவும், மூன்றில் இரண்டு பங்கு பொருளாகவும் (கைண்ட் போர்ஷன்-Kird Portion) கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்த பொருளாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை கெமிகல் பெர்டிலைசர் என்று எடுத்துக் கொண்டு, இரண்டு பாகத்தைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். கெமிகல் பெர்டிலைசர்

நாட்டிலே பற்றாக்குறையாக இருப்பதால், 25 கிலோ தான் ஏக்கருக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்வதால், ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடனை கொடுக்க முடியவில்லை. எனவே என்னுடைய வேண்டுகோள், கைண்டு போரஷன் என்பதை ரசாயன உரம் என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல் வேறு எந்த உரமாக இருந்தாலும் கொடுக்க வேண்டும். ரசாயன உரம் எல்லாம் 10 ஆண்டு காலமாகத்தான் விவசாயிகள் மத்தியில் பலவந்தமாகத் திணிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்பாக அவர்கள் பிண்ணாக்கு வகைகளைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு மணிலா பிண்ணாக்கு விலை உயர்ந்துவிட்டது என்ற காரணத்தால், முத்துக்கொட்டைப் பிண்ணாக்கு, ஆமணக்குப் பிண்ணாக்கு, வேப்பம் பிண்ணாக்கு இவற்றை வாங்கி உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதை நாங்கள் யாராவது வியாபாரிகளிடத்தில் வாங்கிக்கொள்கின்றோம்; அதற்கான பில்லை நாங்கள் கொடுத்தால், நீங்களே வியாபாரிகளுக்குச் செக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்றால், மத்திய வங்கியில் கொடுக்க முடியாது, ரசாயன உரத்திற்குத் தான் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். இப்படி ரசாயன உரத்திற்குத் தான் கொடுப்போம் என்பதை மாற்றி, எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு சிரமம் இருக்கிறது. விவசாயியின் குடும்பத்தில் திருமணம் நடந்தால், அதற்குக் கடன் வாங்க எங்கே செல்வது? வேறு யாரும் கடன் கொடுப்பது கிடையாது. அவன் வங்கிக்குச் சென்று, பயிர் செய்திருக்கிறேன் என்று சொல்லி கடன் வாங்குகிறான். திருமணத்திற்கு என்றால், வங்கியில் அவனுக்குக் கடன் கொடுப்பது கிடையாது. ஆகவே பயிர் செய்வதற்குத் தான் கடன் என்று வாங்கி வந்து, அதிலிருந்து திருமணச் செலவைச் செய்கின்ற காரணத்தால் அவதிப்படுகின்றான். பயிருக்குத் தான் கடன் கொடுப்பேன், மற்றவற்றிற்குக் கொடுக்க முடியாது என்ற சூழ்நிலையிருப்பதால், அவன் தவறு செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு உள்ளாகிறான். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு, அரசானது ஒரு விவசாயிக்கு 10 ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது என்றால், அந்த 10 ஏக்கராவுக்கு ரிஜிஸ்டார்டு மார்கெட் வால்யூ என்று வைத்திருக்கிறார்கள்; அதன் பிரகாரம் 10 ஏக்கராவுக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் மதிப்பு என்று மதிப்புப் போட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, அந்த மதிப்பீட்டை எந்த வங்கியில் சென்று கொடுத்தாலும் அதில் 50 சதவிகிதம் கடனைப் பெறலாம் என்கின்ற கியாரண்டியை அரசு கொடுக்குமேயானால், விவசாயிக்கு என்னென்ன கடன்கள் தேவையோ, அந்த நேரங்களில் எல்லாம் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு, காலாகாலத்தில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியும்.

இன்றைய தினம் அரசு வழங்கிய கடனும், மத்திய வங்கிகள் வழங்கிய கடனும் பல கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து திரும்பி வராமல இருக்கின்ற காரணம், இதுபோன்று பருவ நிலை தவறுகின்றதும், கிணறு வெட்டு கின்ற நேரத்தில் தண்ணீர் வராததும், குடும்பத்தில் ஏற்படுகின்ற செலவுகளுக்கு அவன் பொய் சொல்லிக் கடன் வாங்க வேண்டியிருப்பதும் ஆகும். ஆகையால் தரப்படும் கடன்கள் இன்றைய தினம் அதிக அளவுக்கு நிலுவையில் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைய தினம் விவசாயக் கடன் பெற வேண்டு மென்றால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களிடமிருந்து சிட்டா நகலும், அடங்கல் நகலும் ஒவ்வொரு கடனுக்கும் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் சிரமம் இருக்கின்றது என்று அரசு கருதிய காரணத்தால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக பாஸ் புத்தகம் வழங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் வரையில் பாஸ் புத்தகம் வழங்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர் களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ் தர்கள் பாஸ் புத்தகங்களை வழங்குகிறோம் என்று அமைச்சரிடத்திலும், அரசு விடத்திலும், அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அசோசியேஷன் மூலமாக இது அதிகமான வேலை, எங்களால் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அதிகமான வேலை என்பதால் மட்டுமல்ல, அந்த பாஸ் புத்தகத்தை வழங்கிவிட்டால் விவசாயி அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அதனால் விவசாயி இப்போது ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்களைத் தேடிச் செல்கின்ற நேரத்தில் 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து பெறுகின்ற வருமானம் குறைந்துவிடும் என்ற காரணத் தால், இந்தப் பணியை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று மறுத்து வருகிறார்கள். எனவே விவசாயிகளுடைய குறைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால் அந்தப் புத்தகங்கள் விரைவிலே வழங்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமான அளவில் இருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்கள் விவசாயத்திற்குச் செல்வது என்றால், தாங்கள் ஏதோ பெரிய படிப்பு படித்துவிட்ட மாதிரியும் கீழான வேலைக்குச் செல்வது மாதிரியும் கருதுகிறார்கள். அதே போன்று பெற்றோர்களும் தங்கள் பிள்ளை எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்திருக்கிறானே, எப்படி இந்த வேலையைச் செய்வது என்று நினைக்கிறார்கள். அதைப் போக்க இன்றைய தினம் எப்படி பிற தொழில்களுக்கு பாலிடெக்னிக் இருக்கிறதோ, அதைப்

போல நாடெங்கிலும் விவசாய பாலிடெக்னிக்குகளை உருவாக்கினால், அவர்கள் விவசாயத்தைக் குறித்து குறைவாக மதிப்பிடாமல், படித்தவர்கள் நிச்சயமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட வழி ஏற்படும். இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் போக்க முடியும் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

அதே நேரத்தில் கிராமப்புறங்களில் விவசாயத் தொழில் கூட்டுறவுக் கழகங்களை உருவாக்க இன்றைய தினம் அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அது இனிஷியல் ஸ்டேஜில், ஆரம்பக் கட்டத்தில் தான் இருக்கிறது. அதைத் தீவிரப்படுத்தி, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் கட்டாயமாக தொழிற் கூட்டுறவுக் கழகம் ஏற்பட்டால், அதனால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஒரு சிலருக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுவதோடு, அங்கே இருக்கக்கூடிய நவீன விவசாயக் கருவிகளைப் பழுதுபார்க்க அது உபயோககரமாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயத்தை ஒட்டியிருக்கக்கூடிய கால்நடைத் துறை குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இன்றைய தினம் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கால்நடைத் துறையில் அது போன்ற ஒரு புரட்சி இன்றைய தினம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில், இல்லை என்ற முடிவுக்குத் தான் வர வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய காளைகளை அதிக அளவுக்குத் தரமான காளைகளாக ஆக்கவேண்டுமென்பதற்காக வெளி நாடுகளிலிருந்து உயர்தர சாதி மாடுகளை வாங்கி, இங்கே செயற்கை முறையில் கரு தயாரிக்க வழிவகைகள் செய்து வைத்திருக்கிறோம். 10, 20 ஆண்டுகளாக அந்த முறையைக் கடைப்பிடித்து வந்தும், ரோட்டில் செல்லுகின்ற நேரத்தில் அந்த உயர்ரக பசுக்களோ, கன்றுகளோ தென்படுகின்றதா கிராமப்புறத்திலே என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில் இல்லை என்ற முடிவுக்குத் தான் வருகிறேன்.

இன்னொரு உண்மையையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக டி.வி.ஓ. (டிஸ்டிரிக்டு வெடரினரி ஆபீசர்) ஒருவர் இருந்தார். அவர் என்ன செய்தார் என்றால், நாட்டுக் காளைகளை எல்லாம் காயடித்துவிட வேண்டும், அப்போது தான் சாதாரண ரகங்கள் உற்பத்தியாகாமல், உயர் ரகங்கள் உற்பத்தியாகும் என்று முனைப்பு இயக்கத்தை, தீவிர இயக்கத்தை ஏற்படுத்தி அனைத்து ஊரிலும் காளைகளுக்குக் காயடித்து விட்டார்கள். ஆனால் செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்க அவர்கள் அலுவலகத்திற்கு வந்தால்தான் ஊசி போடுகிறார்கள். மாடு சத்துகின்ற நேரத்தில் ஊசி போட்டால் தான் கருத்தரிக்கும்; மற்ற நேரத்தில் போட்டால் கருத்தரிக்காது என்கிறார்கள். கிராமத்தில்

இருப்பவர்களுக்கு மாடு கருத்தரிப்பதற்கு லாயக்காக இருக்கிறதா என்று அறிந்துகொள்ள அறிவு இல்லை. எனவே அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலாளர்கள் அங்கங்கே இருக்கின்ற மந்தைக்கு நேரடியாகச் சென்று, கருத்தரிக்க எந்த மாடு லாயக்கு என்று பார்த்து மந்தையிலேயே செயற்கை முறையில் கருத்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால், அந்த முறை நல்லவிதத்தில் வெற்றிபெறும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில் கால்நடைத் துறைக்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற பணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் கோழி வளர்ச்சிக் கழகத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு 15 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதுமானதா என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாகப் போதாது என்று தான் நான் கருதுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், அந்தக் கழகமானது லாபத்திலே ஓடிக்கொண்டிருந்த பண்ணைகளையும் எடுத்துக்கொண்டது. பிற்பகல் 4—50
நஷ்டத்திலே ஓடிக்கொண்டிருந்த பண்ணைகளையும் எடுத்துக்கொண்டது. ஒரு திட்டத்தைத் துவக்குகிற நேரத்தில், படிப்படியாக அலுவலர்களைப் போடுவார்கள். ஆனால் இந்தத் துறையிலே ஆரம்பத்திலேயே அதிக அலுவலர்களை, அந்த டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருந்தவர்களை அப்படியே எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தால், 14 லட்சம் ரூபாயானது அவர்களுடைய சம்பளத்திற்கு மட்டும் தான் போதுமானதாக இருந்ததே தவிர, வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. எனவே, அந்தத் துறை மேலும் வளரவேண்டுமென்பதால், இன்னும் அதிகத் தொகையை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

இன்றைய தினம் பால் வளர்ச்சிக் கழகமானது உருவாக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த அறிக்கையைப் படிக்கின்ற நேரத்திலே, அவர்கள் ஜனவரி மாதத்திலே 69,000 லிட்டர் பாலை உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்களென்பது தெரியவருகிறது. சாதாரணமாக, கோடைக் காலத்திலே பால் குறையுமென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் இந்தக் கழகத்தின் மூலமாக, 69 000 லிட்டராக இருந்தது, 1,05,000 லிட்டராக உயர்ந்திருக்கிறது. மேலும் 6,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்குமென்ற அளவிலும் இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயத்திற்கு உபகரணமாக இருக்கக்கூடிய கோழி வைத்திருக்க வேண்டும்; ஆடு வைத்திருக்க வேண்டும்; மாடு வைத்திருக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் ரசாயன உரத் தட்டுப்பாடு என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நாம் கோழிப் பண்ணைகளை அதிகமாக வைத்தால், அந்தக் கோழிச் சாணத்திலே யூரியாவில் இருக்கும் நைட்ரஜனைக் காட்டிலும், அதிக நைட்ரஜன் இருக்கிறதென்று சொல்லுவதால், அது நல்ல உரமாக இருக்கும். எனவே ஒவ்வொரு விவசாயியும் கோழிப் பண்ணையை வைப்பதற்கு அரசு ஒரு சிறந்த திட்டத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்

கொள்கிறேன். பல நல்ல திட்டங்களை நமது அமைச்சரவர்கள் ஆழ்ந்த யோசனையின் பேரில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் இதைச் செய்வார்களானால், இந்தத் துறை நன்றாக வளருமென்ற என்னுடைய நம்பிக்கையைக் கூறி, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன்.

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்று விவசாயத் துறையின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் ஏறத்தாழ 69 கோடிக்கு மேல் விவசாயத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் அறிக்கையை வாசிக்கும்போது, இரசாயன உரமென்பது இந்திய தேசத்தில் மட்டுமல்லாமல், உலக நாடுகளிலும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதைச் சொன்னால் நாட்டு மக்களும், விவசாயிகளும் மனநிறைவு அடைய மாட்டார்களென்றும் சொன்னார்கள். அது ஓரளவுக்கு உண்மைதான். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள்கூட அது குறித்து மனநிறைவு அடைய மாட்டார்கள். அவர்கள் விவசாயத்தில் அதிக அக்கறையும், ஆர்வமும் உடையவர்கள்.

விவசாயிகளுக்கு முதலில் தேவைப்படும் தரமான விதைகளை பல ஆண்டுகளாக உற்பத்தி செய்து, விவசாயிகள் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தி, அதன் மூலம் விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்களென்பதை மறுக்க முடியாது. இன்னும் புதுப் புது விதைகளை, காலத்திற்கேற்றவாறு விவசாய விதை உற்பத்தி நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது தமிழ் நாட்டு விவசாயிகள், விவசாய இலாகாவுடன் நல்ல முறையிலே ஒத்துழைத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இந்த மாநிலம் தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலமென்பதைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அது பற்றி திரு. வெங்கா அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள்.

இப்போது பயிரிடும் புது ரக நெல்கள் அதிகப் பூச்சிகளால் தாக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பயிர்களை பூச்சிகள் தாக்கும்போது, விவசாயிகள் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள விவசாய இலாகா டெப்போக்களுக்குச் சென்று, பூச்சி மருந்துகளைக் கேட்டால், காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. இதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்களென்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, பூச்சிக் கொல்லி மருந்து வேளாண்மைக் கிடங்குகள் மூலமாக விற்கப்படுகிறது. ஒரு யூனியனில் இரண்டு அல்லது மூன்று கிடங்குகள் இருக்கின்றன. தமிழகத்தில் மொத்தம் எண்ணூற்றுச் சொச்சம் கிடங்குகள் இருக்கின்றன. அங்கே பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் விற்கப்படுகின்றன, எனக்குத் தெரிந்தவரையில், வேறு மாநிலங்

களிலிருந்துகூட இங்கே வந்து வாங்கிக்கொண்டு போகிறுர்கள். அதன் காரண மாக சில இடங்களில் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. இங்கே விவசாயத் துறையின் கை வசம் போதுமான அளவுக்கு பூச்சிக் கொல்லி மருந்து இருப்பதால், அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாராவது அவர்களுடைய பிளாக்கிலே, வட்டாரத்திலே பூச்சிக் கொல்லி மருந்து இல்லையென்று சொன்னுல், உடனடியாக அந்த இடங்களுக்கு பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை அனுப்பும்படியாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். நானும் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றி யத்தில் பொறுப்பில் இருக்கிற காரணத்தால் கூறுகிறேன். என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்திலேகூட குறிப்பிட்ட காலத்திலே விவசாயிகளுக்கு பூச்சிக் கொல்லி மருந்தைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை நான் அறிவேன். நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்ருல், ஓரளவுக்கு விவசாய இலாகாவுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள முற்போக்கு விவசாயிகள் தங்களுடைய பயிர்களுக்கு மருந்துகளைத் தெளிக்கிறுர்கள். ஆனுல், சில விவசாயிகள், அவர்களுக்கு வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் இல்லாத காரணத்தால் கஷ்டப்படுகிறுர்கள். ஒரு விவசாயிக்கு 100 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதென்ருல், 80 ஏக்கர் நிலத்திலுள்ள பயிர்களுக்கு மருந்துகளைத் தெளிக்கிறுன். 20 ஏக்கர் நிலத்தில், வசதியில்லாத காரணத்தால் தெளிக்காமல் விட்டுவிடுகிறுன். எனவே, அந்த நிலங்களிலுள்ள பூச்சிகள் போவதுமில்லை; அதைத் தடுக்கவும் முடிவதில்லை. எனவே, 20 ஏக்கரிலுள்ள பூச்சிகள் அடுத்துள்ள நிலங்களுக்கும் பரவிவிட ஏதுவாகிறது. தொத்து நோய்களைத் தடுப்பதற்கு எந்த அளவுக்குச் சுகாதார இலாகா பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு விவசாய இலாகாவும் இந்தப் பூச்சிகளை ஒழிக்க காலத்தில் மருந்து அடித்து, மற்ற நிலங்களுக்குப் பூச்சி பரவாமல் தடுக்க வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். இதை அரசாங்கம் ஒரு சுமையாகக் கருதக் கூடாது. கோடிக் கணக்காக விவசாயத்திற்குச் செலவு செய்யும்போது, இதையும் அரசாங்கம் செய்தால், ஓரளவுக்கு உதவியாக இருக்குமென்று, நான் என்னுடைய வேண்டுகோளாக நம்முடைய அமைச்சரவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர்: தலைவரவர்களே, அரசாங்கச் செல விலே பூச்சி மருந்தைத் தெளிப்பதாக இருந்தால், 6 கோடி ரூபாய் செலவாகும். அந்த அளவுக்கு நிதி ஆதாரம் இருக்கிறதாவென்று பார்க்க வேண்டும். விவசாயம் என்பது லாபகரமாகச் செய்யப்படுகிற தொழிலென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேச வேண்டும். விவசாயம் செய்வதென்ருல், பூச்சி

மருந்துக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும்; உரத்திற்குச் செலவு செய்ய வேண்டும்; விதைகளுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும்; அறுவடைக் கூலிக்கான செலவு செய்ய வேண்டும். இவ்வளவும் செய்து, பிறகு அதில் மிச்சமிருக்குமானல் தான் அதை ஒரு 'பிசினஸ்' என்று கருத முடியும். இன்றைக்கு விவசாய மானது நல்ல வருவாய் தரக்கூடிய தொழிலாக இருக்கிறது. அந்த வருவாயி லிருந்து ஒரு பகுதியை மருந்துச் செலவுக்குக் கொடுப்பதில் எந்தவிதத் தடையும் இருக்காது.

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம்: தமது அமைச்சரவர்கள், இருமாகப் பூச்சி மருந்து தமிழகத்தில் அடித்தால், 6 கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு.) ஆறு கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச் செலவாகு மென்று சொன்னார்கள். இப்போது 500 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு பட்ஜெட் போட்டு செலவு செய்யக்கூடிய அரசாங்கம், இந்த நாட்டினுடைய உணவுப் பிரச்சினைக்கு, எல்லோருடைய தன்மானப் பிரச்சினைக்கு, இந்த சுய தேவைப் பிரச்சினைக்கு 6 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால், அரசாங்கத்திற்கு அது ஒரு பெரிய செலவாக இருக்காதென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 5—00 விவசாயத்தில் நல்ல லாபம் கிடையாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மை. ஆகவே, விவசாயி களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்தால் நல்ல முறையிலே இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்பமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆறுவது மாதத்தில் 50 ரூபாயாக இருந்த 17.17.17 உரம் 65 ரூபாய் ஆகி

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: கடைசி 17 தேவையில்லை. அதைக் கடைசியிலே சொல்கிறேன்.

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம்: இப்பொழுது 80/12 ஆகி, 97 ரூபாயாக வந்திருக்கிறது. ஒரே மாதத்தில் 50 சதவிகிதம் அளவிற்கு உரத்தின் விலை கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி 50 சதவிகிதம் அளவிற்கு விவசாயிகள் வாங்கும் உரம் விலையேறி இருக்கும்போது, அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள் களுக்கு எந்த அளவு அரசாங்கம் விலை நிர்ணயித்திருக்கிறது என்பதையும் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அதேமாதிரி யூரியா உரம் 49 ரூபாயிலிருந்து 65 ரூபாயாகி, இப்பொழுது இன்னும் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறது. ஆனல், அந்த அளவிற்குக்கூட யூரியா உரம் கிடைக்கவில்லை. இந்த உரங்கள் எல்லாம் எப்படி வருகின்றன,

எந்த அளவிலே விநியோகம் ஆகின்றன என்பது தெரியவில்லை. நான் மாவட்டங்களிலே உள்ள அதிகாரிகள் யாரையும் குறை சொல்லவில்லை. இந்த உரத்தை யார் விநியோகிக்கிறார்கள், யாருக்கு அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்ற விவரமே தெரியவில்லை. விவசாய இலாகாவிலே கேட்டால், எங்களுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த உரம் வரக்கூடிய முறையைப்பற்றியும், அது விநியோகிக்கக்கூடிய முறையைப் பற்றியும் ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் போன்றவர்களைக் கேட்டால் அவர்களுக்கும் தெரியவில்லை. வியாபாரிகளுக்கும் அது பற்றித் தெரியவில்லை. கூட்டுறவு இலாகாவைக் கேட்டால், எங்களுக்கு அதில் முழுப் பொறுப்பும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ராஜ்யத்தில் உரம் எந்த முறையில் வருகிறது, எந்த இலாகாவின் மூலம் வருகின்றது, எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்பனவற்றுக்கு திட்டவட்டமான முறை இல்லை. விவசாய உற்பத்தியை விவசாய இலாகாவினர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலேயுள்ள விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள்தான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் விவசாயிகளிடம் நேரடியாகச் சென்று, ஐ.ஆர். 8, கருணை, காஞ்சி என்ற அதிதீவிர மகசூல் கொடுக்கும் நெல்லை விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்று விவசாயிகளை ஒப்புக்கொள்ள வைக்கின்றார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய முயற்சியினாலும், அவர்களுடைய பிரசாரத்தினாலும் விவசாயிகள் முற்போக்கான விவசாயம் செய்கின்றார்கள். ஆனால், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரத்தை அந்த அதிகாரிகள் எவ்வளவு போட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களோ அந்த அளவு உரத்தை, அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். உரம் போட வேண்டிய காலத்தில் விவசாயிகளைப் பார்க்க கிராமங்களுக்குக்கூட அவர்களால் செல்ல முடிவதில்லை. இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால், விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்வதோடு மட்டும் விவசாய இலாகா இருந்தால், விவசாய இலாகா தேவை என்பதிலே அர்த்தமில்லை. விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்வதோடு மட்டுமில்லாமல், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் போன்றவற்றையும், எப்படி வீரிய விதைகளைக் கொடுக்கிறோமோ, எப்படி கொழுஞ்சி விதைகளைக் கொடுக்கிறோமோ, அதுபோலவே இவற்றையும் விவசாய இலாகாவே விநியோகம் செய்யக்கூடிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் விற்பனை செய்வதால் அதற்கு லாபம் வருகிறது என்பதால், அதன் மூலம் விற்பனை செய்யலாம். ஆனால், யார் யாருக்கு எந்த அளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்கும் பொறுப்பு விவசாய இலாகாவிடந்தான் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயப் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ், கார்டு முறைகள் பற்றியெல்லாம் எல்லோரும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் அதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. எனவே, கால்நடை இலாகாவைப்பற்றிப் பேச வேண்டு மென்றால், அந்த இலாகா இருக்கிறதா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏதோ மாவட்டங்களில் கால்நடை அதிகாரிகள், டெபுடி டைரக்டர்கள் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய சேவை விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்றால், ஒன்றுமில்லை என்றுதான் வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த இலாகா ஒரு மாற்றாந்தாய் இலாகா மாதிரி இருக்கிறது. அந்த இலாகாவினால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ செயற்கை முறையில் கருதரிக்கச் செய்யும் முறைகளுக்காக ஆங்காங்கே செண்டர்கள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியிலே உள்ள அவைகூட அதிகமாகப் பயன்படுவதில்லை. கால்நடைகளை அதிகமாக வளர்ச்சிபெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாகவும், அரசாங்க வங்கிகள் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கால்நடைகளை கன்றுகளாக வாங்கி வளர்த்து பெரிய பசுக்களாக மாற்ற தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய சொத்தை ஈடுகொடுத்து கடனை வாங்கிக்கொண்டு, கன்றுகள் வாங்க வேண்டுமென்றால், அவற்றை எங்கே வாங்குவது என்று தெரியவில்லை. அதற்காக ஊரெல்லாம் அலைகிறார்கள். ஆகவே, எதற்காக இந்தக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது? அதனால் என்ன பலன்? அரசாங்கம் கன்றுகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு பத்திருபது ஆண்டுகளில் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். கன்றுகள் வாங்கி, மாடுகள் வளர்த்து, பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, முன்னேற வேண்டும் என்று நடைமுறைகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவிலேயும் பால் மாடு வாங்குவதற்கு கடன் கொடுக்கிறோம். ஆனால், மாடுகளில் விலையெல்லாம் ஏறிவிட்டது. கடன் வாங்கியதற்காக மாடுகளை வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக தரம் இல்லாத மாடுகளை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்கி லாபமும் இல்லாமல், நஷ்டப்படுகிறார்கள். நல்ல பாலும் கிடைக்கவில்லை. இப்படி கடனைக் கொடுத்த பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அந்தக் கடனை வசூலிக்க முடியாமல் கலைக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, எப்படி விவசாய இலாகா விதைகளை உற்பத்தி செய்து அதை அறிமுகப்படுத்தி, எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்கிறதோ, அதேமாதிரி இந்த இரண்டு இலாகாக்களும் ஒரே அமைச்சரின் கீழ் இயங்குவதால், அவர்களும் கால்நடைகள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டிராக்டர் வாங்குவதற்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள், கால்நடைகள் வாங்குவதற்கு கடன் கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது அதிகமாக இயந்திரக் கலப்பையில் உழவு செய்யப்படுவதால், அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர் கொடுக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய சொந்த மாவட்டத்தில், திண்டுக்கல்லில் ஒரு டிவிஷனல் விவசாய இலாகா அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

*புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் வேளாண்மைக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் கீழ் நானும் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தமை குறித்து மெத்த மகிழ்ச்சியும் பூரிப்பும் அடைகின்றேன்.

எங்களுடைய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழக முதலமைச்சராக இருந்தபோது அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து வந்த கோதுமையை துறை முகத்திலே பெற்றுக்கொள்கிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள்: "இன்றைய தினம் இந்தக் கோதுமையை நாங்கள் கையேந்தி பெற்றுக் கொள்கிறோம். ஒரு நேரத்தில் தமிழகம் பிற பகுதிகளுக்கு உணவினை வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால், இன்றைய தினம் கையேந்துகிறோம். நாளை நாமே பிற மாநிலங்களுக்கு வழங்கக்கூடிய ஒரு நிலை வரும்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய தினம் அதைப் பெருமளவிற்கு விரிவுபடுத்திக் காட்டக்கூடிய புரட்சியை எங்கள் தலைவர், கலைஞர் அவர்கள் தங்களுடைய நல்லாட்சியின் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதனை நான் பாராட்டிப் போற்றக்கூடிய விதத்தில், வேளாண்மைத் துறையினர் எடுத்துக்கொண்டுள்ள தீவிர முயற்சிகளுக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்களை எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். குறிப்பாக இந்த வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகம் பெற்றுள்ள வளர்ச்சியினை எல்லோரும் பாராட்டிப் போற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதே நேரத்திலே சீர்திருத்தங்கள் என்ற முறையில் சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்வது நல்லது எனக் கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக மாவட்டங்களிலே, மாவட்ட வேளாண்மை அலுவலர் என்ற பெயரில் நான்கிலிருந்து ஆறு பேரும் ஸ்பெஷல் டி.எ.ஓ. என்ற பெயரில் மூன்று நான்கு பேரும் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லாரும் ஸ்பெஷல் டி.எ.ஓ. என்று, வேளாண்மை அலுவலர்கள் என்று, தனித்தனியாக ஒவ்வொரு

பயிருக்குமாக இருக்கின்றார்கள். கரும்பிற்காக என்று ஒருவரும், பருத்திக்காக என்று ஒருவரும் இப்படி ஒவ்வொரு பயிருக்கும் ஒரு ஸ்பெஷல் டி.ஏ.ஓ. என்று இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அனைவரும் மாவட்டத்தின் தலை நகரங்களிலிருந்துகொண்டு பணியாற்றி வருகின்றார்கள். இப்படி இருப்பவர்களை பரவலாக மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலே, தாலுக்கா வாரியாக, வட்ட வாரியாக வைத்து அவர்கள் எல்லாப் பயிர்களையும் பார்க்கத்தக்க விதத்தில் அமர்த்தி உழவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கக்கூடியவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் மேலும் சிறந்த முறையில் செயலாற்ற முடியும் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கின்றேன்.

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு வேளாண்மை இணை இயக்குநர் என்ற பெயரில் டி.ஆர்.ஓ. என்ற தகுதியில் பணியாற்றி வருகின்றார்கள். அவருக்குள்ள கடமையெல்லாம் மாற்றம் செய்வதும், பணியாளர்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவதும்தான். இந்தப் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு அந்த இடத்தில் இணை இயக்குநர் என்ற அளவில் டி.ஆர்.ஓ. தகுதியில் ஒருவர் இருக்க வேண்டுமா என்று சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவருக்குப் பதிலாக P. A. to the Director என்று ஒருவர் இருந்தால்கூட அதுவே போதும். அதிலே அரசுக்கும் ஒரு சிக்கனமான செலவு ஏற்படக்கூடும். நான் கேள்விப்படுகிறேன். இப்போது அந்தப் பதவியில் இருப்பவர் அண்மையில் ஓய்வு பெற இருக்கின்றார் என்று. அவருக்குரிய பதவிக்காலம் முடிவடையும்போது, அடுத்து நியமிக்கும் அதிகாரியை ஆர் டி.ஓ. கேடரில் P. A. to the Director என்று நியமிக்கலாம் என்ற யோசனையை வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இன்னும் ஒன்று, இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன், சிறப்பு ஊதியம், ஸ்பெஷல் பே என்று பல்வேறு துறையினர் பெற்று வந்ததை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால், அரசினர் விதைப் பண்ணைகளிலே உள்ள இளநிலை எழுத்தர்களுக்கு முன்பு பத்து ரூபாய் என்று வழங்கப்பட்டு வந்த சிறப்புச் சம்பளம், இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷனுக்குப் பிறகும் உயர்த்தப்படாமலேயே இருந்து வருகிறது. விதைப் பண்ணையிலே உள்ளவர்கள் மிகத் துன்பத்திற்கு இடையிலே பணியாற்றி வருகின்றார்கள். எனவே, அவர்கள் விஷயத்திலும் இந்தப் பத்து ரூபாய் என்று கொடுக்கப்பட்டு வரும் சிறப்புச் சம்பளத்தை ரூ. 25 என்றாவது உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இந்தத் துறையிலே 300 கண்காணிப்பாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு தருகிறோம் என்ற முறையில் தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர்கள் என்று 25 பேருக்குப் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அந்த 300 பேரில் பெரும்பகுதியினர் இன்னும் கொஞ்ச காலத்திலே வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். எனவே, இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள 25 தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர்கள் என்பது அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு எந்தவிதப் பயனையும் கொடுக்காமற் போய்விடக்கூடும். 300-க்கு 25 என்று இருப்பது 12-க்கு ஒன்று என்ற விகிதத்தில்தான் இருக்கின்றது. ஆனால், இரண்டாவது சம்பளக் குழு தன் அறிக்கையில் பகுதி 9-ல், கண்காணிப்பாளர் என்ற தலைப்பின் கீழே 3 : 1 அல்லது 4 : 1 என்ற அளவில், மூன்று பேர் சாதாரண நிலையில் இருந்தால், அதிலே ஒருவர் தேர்வு நிலைக்கு வரலாம் என்று அனுமதித்துள்ளது. அதை அரசும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. அதே நிலை பிற துறைகளிலே ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டும் இருக்கின்றது. வருவாய் வாரியத்தில், உணவு உற்பத்தித் துறையில் ஆறு கண்காணிப்பாளர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றால், அவர்களிலே 3 பேர் ஸெலக்ஷன் கிரேடில் இருக்கின்றார்கள். வருவாய் வாரியத்தில், லேண்டு ரெவின்யூவில் 21 கண்காணிப்பாளர்களுக்கு 8 பேர் தேர்வு நிலையாளர்களாக இருக்கின்றார்கள். அதேபோல பிற்பட்டோர் நலத் துறையில் 6 கண்காணிப் பாளர்களுக்கு 2 தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர்கள் என்று இருக்கின்றார்கள். மூன்றில் ஒருவருக்குத் தரலாம் என்று இருக்கும் நிலையில் இந்தத் துறையிலுள்ளோருக்கும் ஏன் அதைத் தரக்கூடாது என்று வேண்டிக்கொள்ளவே இதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன். மூன்றில் ஒன்றோ அல்லது நாலில் ஒன்றோ என்ற அளவில் இந்த 300 கண்காணிப்பாளர்களில் ஒரு 75 பேருக்காவது தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர்கள் என்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனை வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரும் அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்துள்ளதாக அறிகின்றேன்.

இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவேன், வேளாண்மைத் துறைக் கிடங்குகளில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் உரம் மற்றும் பூச்சி மருந்துகளுக்கு இடையில் பணியாற்றுகின்றார்கள். அதனால் அவர்களுடைய உடல் நலமும் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, அவர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் என்ற பெயரில் சிறப்பூதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, வேளாண்மைத் துறையில் நமது தமிழக அரசு ஏராளமான நன்மைகளைச் செய்திருக் கின்றார்கள், அதோடு இந்த ஊழியர்களுக்கும் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற பெருநம்பிக்கையுடன் என் உரையினை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Deputy Chairman, Sir, I rise to offer my remarks on the Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry placed by the Hon. Minister before this House. In reviewing the performance of agricultural department in Tamil Nadu, Sir, one cannot lose sight of the very impressive fact that we have established the most impressive record in the field of paddy cultivation and this is vouchsafed by the fact that over a period of 10 years, the production of paddy in terms of rice has risen from 3.87 million tonnes in 1963-64 to 5.7 million tonnes in the year 1973-74. At a time when the whole of India is groaning under a scarcity of foodgrains, Tamil Nadu is literally an oasis and I would like to congratulate not only the officers of the Agricultural Department and the thousands of Extension Workers but also the farmers of Tamil Nadu who have co-operated so well in the various development programmes and have made this result possible.

Sir, only a few days ago, I was in the city of Bangalore and as is usual with me, the first enquiry that I made was the price at which rice was available in Bangalore City. I was informed that the price was approximately Rs. 2.30 per K.G. as compared to the open market price of Rs. 1.40 in Tamil Nadu. If, today, the weaker sections of society in Tamil Nadu, more particularly the thousands of people who are employed in our factories, in our Government departments are comparatively better off, not a little of it is due to the very good co-operation that the farmers have given in the various development programmes that have been enunciated by the Agricultural Department. I wish, however, Sir, that I could pay the same compliment in regard to the production of oil-seeds and pulses. Unfortunately, Sir, in spite of various efforts that have been made and exhortations that have been given for the past 6 or 7 years, the production of oil-seeds is very far from satisfactory and I have often stressed this while participating in debates on the agricultural policy in our state. According to the figures given in our own statistical tables, in 1963–64, the production of groundnut was 1.1 million tonnes whereas the anticipated production in 1973–74 is only of the order of 1.15 million tonnes. Taking the next oil—seed crop, gingelly, while the production was 35,000 tonnes in 1963–64, the production is slightly under 42,000 tonnes in the year 1973–74.

Sir, agriculture is the back-bone of all economic progress in our country, because 50 per cent of the Gross National Product comes

from agriculture and as has been proved by events that have taken place in other States, any shortage in the production of oil-seeds and, therefore, of edible oils, is likely to result in an explosive situation and I would particularly like to commend to the Hon. Minister that if at all we have to devote greater attention in the field of foodgrains production, we must have well-organised plans for improving the productivity as well as the actual production of oil-seeds in our State. I am aware of the fact that many schemes have been enunciated and these have also been outlined by the Hon. Minister in his Policy Note. We have a number of Research stations doing very good work on obtaining improved varieties of oil-seeds. But, at the same time, Sir, somehow or other, the impact on the farmer has not been very vivid, as a result of which in spite of the excellent price which oil-seeds are obtaining in the market, the production has still not kept pace with the huge demand that has been generated for it. I would like the Agricultural Department to pay particular attention to the production, to the increased production of groundnut oil and more so, gingelly, because, according to medical advice, gingelly oil is supposed to be very good for health and it keeps down the cholestrol content in our blood and many doctors have recommended this particular oil in preference to other products like groundnut oil or even Vanaspathi.

Sir, the high-yielding variety programme has paid rich dividends in our State. As I mentioned, it is only because of the high yielding varieties of paddy that have been introduced in Tamil Nadu that we have achieved spectacular success in the field, resulting in our being probably the second or the third largest producer of paddy in the whole of India. Only West Bengal beats Tamil Nadu's record in the year 1972–73, because it is particularly well-placed. It is in the Gangetic plain and they have plenty of water and possibly, therefore, they have done much better. But the whole high-yielding variety programme is in grave danger today, as has been pointed out by the previous speakers, Thiru Venga and the other gentleman who participated in the debate. The whole high-yielding variety programme is in danger today because of the lack of two very important in-puts, namely, fertiliser and also pesticides. The Hon. Minister, while replying to the debate in the Assembly—I was following the proceedings very closely—mentioned that there was a world-wide shortage of chemical

fertilisers and that Tamil Nadu's demand for more fertilisers had not been met by the Central Government. While I agree entirely with him on both these aspects, may I say that whatever the appeals we may make to the Government of India, regarding fertiliser availability, the present conditions in the world render it impossible for the Government of India to ever satisfy the requirement of farmers at least for the next two or three years. How has this occurred? I do not want to deal with it now. Probably the delay in decision-making in sanctioning the new fertiliser plants has had a great deal to do with the fertiliser shortage that exists in our country. Probably if the Mithapur project had come up in 1967-68 which envisaged the production of over 360,000 tonnes of nitrogen and if many of these fertiliser factories had come up 4 or 5 years ago, we would not be facing this critical shortage. If perhaps our Government had also realised that the world-wide shortage of fertiliser was developing and if they had entered the market possibly one year ago and settled certain forward contracts, these troubles may not have arisen. But, it is pointless to dwell on this aspect at the present stage. The situation is that we are having 50 to 60 per cent shortages in the field of fertiliser and somthing must be done at the State level to combat the situation that is likely to develop because, as I said, farmers are highly sensitive and any set-back in the high-yielding variety paddy yield will prove a set-back in the entire development activity of agriculture and pull down the State in so far as production of paddy is concerned.

Sir, while I agree that chemical fertilisers are very essential and that without that any High Yielding Variety Programme is not likely to succeed, may I suggest for the consideration of the Agriculture Department the need of thinking in terms of increasing our own methods of producing organic manures as well as green manures? Sir, we have come across many panchayat unions not having enough stock of green manure seeds. I think this is a field where we should certainly devote attention because I think these can be produced in our own country in adequate qualitities and we do not have to spend valuable foreign exchange. Although the percentage of nitrogen per kilogramme of green manure or organic manure may be very low, we must realise that half a dozen green manure trees planted on the bunds in our fields will produce so many pounds of leaves that in terms of bulk and mass it will be more than compensated by the shortages

[Thiru A. R. Damodaran]

of chemical fertilisers that exist. We have been used, in our areas, to growing such varieties as glyricidia, Sesbania, Indigo and Daincha and even in these green manures, I am sorry to say that many Panchayat Unions do not keep ready stock of seeds and even where they do keep stock of seeds, these seeds do not germinate when they are sown in the fields, as a result of which a proper yield of green manure plants does not come about. I hope, Sir, that in view of the serious shortage in chemical fertilisers, the Hon. Minister will start a special programme for cultivating green manure plants as well as for utilising all possible organic waste in our villages and in our urban areas. I was very happy to see that some special aid was likely to be forthcoming from the Government of India for compost manufactures. But somehow, Sir, speaking personally with my experience as Municipal Chairman in Cuddalore, I must say that our Municpilities do not attach much importance to compost manufacture. The compost that is manufactured is rarely of that good quality which is required in our fields and although there is a very good demand, somehow, our local bodies have not found it possible to co-operate very well in the production of compost manure. Probably, there are practical difficulties and if there are such difficulties, I would like the Agriculture Department to look into this matter and see that proper attention is paid to the production of these manures.

Sir, the other matter to which I wanted to refer was the steadily deteriorating condition of our soil in areas especially where we grow two or three paddy crops. The soil-testing laboratories that have been set up have been doing very good work but I have always felt that farmers have not taken sufficient advantage of this facility because of the practical difficulties involved in taking fifteen or sixteen samples of a soil to a soil-testing laboratory. Too much of time and effort is required and many farmers cannot afford either the time or the leisure for this activity. I would, therefore, suggest to the Hon. Minister to find out whether he could not introduce greater mobility in our agricultural services. We may have a number of research stations which mav be doing very good work, we may be having hundreds of District Agricultural Officers; but the real man, the real pivot in the agricultural field is the extension worker. Even in the United States of America, thirty to forty years ago, when they decided to develop agriculture as a major industry in which they have succeeded to a very

large extent, it was entirely due to the mobility of the agricultural services which, unfortunately, is lacking in India. I do not wish to say that they do not have the enthusiasm to do this job. Unfortunately, I think the facilities are not given and many extension workers who have to walk miles from the Panchayat Union Offices naturally get very tired and they rarely visit one or two villages per day. Since timely inputs are required, a great deal of good activity is going to waste. Especially now with the serious increase in the price of petrol, I think even the District Agricultural Officers are finding it very difficult to go about in their Jeeps and so, they have to sit in their offices. This state of affairs, if allowed to continue, would mean a great deal of waste. I would, therefore, request the Hon. Minister to find out what are the means by which greater mobility could be introduced in agricultural services and especially with regard to the extension workers, whether they could not draw up weekly programmes of visit—if they have, for example, 30 or 25 villages under the control of a particular Extension Officer, whether it would not be possible to draw up daily programmes to visit these villages to give advice to the farmers, to help them in taking out samples for soil-testing and give all the other advice that is available with the Extension Officer.

5—30 பி. ப.

Sir, the other aspect to which I would like to refer is that we should not attach too much importance only to production of paddy. Other States have devoted attention to other commercial crops also, and while we have done well in paddy—as I mentioned, our yields are very good, productivity is excellent—I must confess that in the development of other crops we have not devoted that degree of attention that other States have possibly done, particularly in the fields of cotton and tobacco. In the matter of the farmer not getting a remunerative price for paddy, I can assure the hon. Member Thiru Venga, in spite of his very spirited appeal, that the farmer will always be a discriminated factor in our economics, for the simple reason that the number of consumers runs into millions and when Governments think in terms of increasing the price of paddy, they are always having in their minds the impact that it would have, on the additional expenditure on dearness allowance, the amount of allowances that they would have to pay the Government servants and the general increase in the cost of living

that may result as a result of giving a remunerative price to the farmer. In fact, I was rather unhappy to see that while the Government of India were anxious to increase the prices of paddy, the only Governmet that seem to have protested, although it was not publicised, were the Tamil Nadu Government which said that they were not in favour of increase in the procurement price for paddy. Sir, while I agree that the impact on the consumer is likely to be severe, at the same time, we must realise that conditions have changed enormously in our villages, that labour charges have gone up, the cost of ploughing has gone up, the cost of bulls has gone up, the cost maintenance of bulls has gone up, the cost of fertiliser, the cost of irrigation water, everything has increased but, unfortunately, the paddy cultivator in Tamil Nadu is the only person in the whole of India—perhaps even in the whole world—who is getting the lowest price for paddy anywhere in India at present. I would plead that even if the Government are not able to give him that amount of increase in prices that is warranted by the actual cost of inputs, they can at least try to increase the prosperity of the farmer by introducing other crops which he can grow on his land, particularly the cash crops of cotton and tobacco and the cultivation of such fruits like grapes which has become a very handsome industry in States like Andhra and Karnataka. One acre of grapes can fetch a gross income of somewhere between Rs.12,000 and Rs.15,000. I think there has been something mentioned of grape cultivation being encouraged in Coimbatore. It is an excellent District for grape cultivation, the weather is suited for grapes and I hope they will be able to produce. I would also request that grape cultivation be introduced in other areas in small extents so that small farmers may be able to take advantage of it. Even if they have 30 or 40 cents, they can get very good income which may perhaps set off the loss that they are incurring in growing such crops as paddy.

Sir, I have dealt with agriculture sufficiently and I have only five minutes more. May I refer very briefly to the field of Animal Husbandry Sir, ever since the Key Village Scheme was given up in our State in 166–67, unfortunately, a great prejudice developed against poultry farm and against all types of animal husbandry work, because people started thinking in terms of getting immediate dividends for the amount of investment that was made in the sector. This is not a field like agriculture where you can see

crops grow before your eyes in four months or five months' time. Animal husbandry work as well as poultry development work requires sustained effort, sustained investment and probably the good measures which the Hon. Minister may initiate in the year 1974 may not give any positive results excepting a few years hence. I myself am a breeder of cows in a very small way. Although we started with two cows in the year 1955 and we have possibly 10 or 11 good cross-breed cows to lay, it has taken us a period of 16 years to raise the milk yield from our cows. Therefore, in the field of animal husbandry, immediate results could never be expected and we must be prepared to wait for some time before evaluating and judging the progress of any scheme that may be introduced. It is in this respect, Sir, that I particularly welcome the Key Village Scheme that is being introduced. It was an excellent scheme and I do not know why it was given up. The only way in which we can improve the strain and breed of our cattle in our villages and improve the milk yield is to have the Key Village Scheme; it should have a complete intensive development area where all the country bulls are compulsorily castrated, good bulls are introduced and the artificial insemination centres are located in more interior villages, so that the farmer may be able to get his cow inseminated as soon as the cow comes to heat. My hon. Friend Thiru Venga has referred to a very pertinent point that if he has to wait for more than 24 or 36 hours, the cow does not retain that quality and the impregnation is not successful, as a result of which the farmers have to wait for one month more. In foreign countries, a cow comes to heat within 16 to 17 months, whereas in our country, due to lack of proper diet and nutrition the cow comes to heat only in 30 to 35 months and, therefore, the long time over which a farmer has to feed his cow and maintain it results in the capital investment increasing to such an extent that he does not look after the cow properly. This is probably the reason why Tamil Nadu has one of the lowest milk yields not only in our country but perhaps in the whole world. I hope that this Key Village Scheme will be pursued with enthusiasm and the Minister for Agriculture who is always fond of asking for quick results will not make the mistake of asking for results within one year and ask the officers to produce cross-breed cows of excellent pedigree within a period of 2 to 3 years. It may even take ten years. I hope that he will be able to pursus this with necessary vigour and patience.

Sir, I would like to refer to the programme for poultry development, because I am greatly interested. I have always been interested in it, because I consider this to be a very useful occupation for the farmer. Reference has been made to the State Bank Scheme for poultry development which was initiated one and a half years ago. I would like to inform the Hon. Minister that the State Bank Scheme has not been a thorough success, because, as anticipated, they were under the compulsion of extending aid to the weaker sections of our society and they started distributing 50 birds at a time to each farmer. As a result of this, poultry farming being what it is, if there was a sudden casualty, that poor farmer was neither able to repay the loan nor was he able to afford the cost of feed to feed the birds under his care. Therefore, I would request the Hon. Minister—I have already told him—to realise that in any such scheme of poultry development—I do not mind if he selects the weakest farmer in the locality—unless the farmer is given 500 birds—a minimum of 500 birds—no farmer will have the interest or the capacity to look after the poultry farm that is established. My estimate is that on a farm of 500 birds, the minimum income that would accrue to the poultry farmer would be of the order of Rs. 500 a month and unless this incentive is given the giving of 50 birds and 100 birds would be a total waste of the Government money. It is far better that he does not do anything of that kind and winds up the Corporation rather than resorting to such steps. We must have intensive development. Although money available may be limited, I am sure there are banks and possibly Corporations which may be able to help him. I would request him to take this particular aspect into consideration and to spread it out throughout the length and breadth of Tamil Nadu because there is a great future for poultry farming. I know this because I have a farm myself with above 3,000 birds with a laying capacity of 2,500 eggs and although the cost of feed has risen enormously, we must realise that when millets are not available for human beings, it is natural that millets will be quoted at a very high price for poultry feed. The present cost is anywhere between Rs. 95 and Rs. 100 per quintal. I understand that the Hon. Minister has a good scheme of producing poultry feed at Rs. 50 or Rs. 55 per quintal. If he is able to produce this feed at Rs. 50 or Rs. 55 per quintal, I can assure him that the price of an egg would come down to 22 or 23 paise against the present market price of 30 to 31 paise. I hope that the Poultry Development Corporation which

nas been in existence for over 7 to 8 months will start moving vigorously in the field and will not only think in terms of marketing the eggs that are collected from the farmers but will set up an entire scheme for the whole State whereby at least 1,500 Farms will be started in the next three months with progressive increase as the years roll on. He would be contributing very sigally to the prosperity of the farmer and of our rural areas.

One word more and I have done, Sir. Only Jeresy bulls are available at present and the semen from these bulls is being distributed in many of the Veterinary Centres in the districts of Tamil Nadu. I would request the Hon. Minister to consider that when we have to go in for cross-breeding of cows, we require pure Sindhi Bull's semen also as well as the other variety which has proved very successful in India, Red Danes. The Hon. Minister has taken credit for importing 20 bulls into Tamil Nadu. I realise that foreign exchange may be involved. But, considering the number of cows that have to be serviced, 20 bulls are hardly sufficient to do the job, even though they may be foreign bulls with great capacity. I doubt whether they could service all the cows in our areas. There are so many P.L. 480 schemes in which grants are given. We can import a thousand bulls and maintain them at various centres and the semen could be collected and kept in these Veterinary Centres. I would, therefore, request that the semen of a larger number of variety bulls may be stocked in our Veterinary Centres and that the collection of semen should be done on a very scientific basis. At present, these poor Extension Livestock Assistants have to cycle to the village and take semen in a small thermos flask in ice. The semen is likely to be absolutely spoilt. Considerig the power cuts that have occurred, even in the Artificial Insemination Centres, the semen is likely to get spoilt. These are all difficult factors that have to be taken note of. Since I do not have more time, I would like to stress and urge that the Key Village Scheme should be made a success, that the artificial insemination service should be rendered more widespread and that full attention should be devoted to the rural areas where our cattle require a great deal of improvement.

Thank you, Sir.

1974 மார்ச் 29]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறைக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் என்னென்ன சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேனோ, அதை நண்பர்கள் திரு. வெங்கா அவர்களும், திரு. அய்யணன் அம்பலம் அவர்களும், திரு. தாமோதரன் அவர்களும் விரிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. 5—40 பி. ப.

பொதுவாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்ற போது எவ்வளவு வேகமாக, துரிதப்படுத்தி வேலை செய்தார்களோ, அதே போன்று வேளாண்மைத் துறையிலும் செய்கிறார்கள். அவர் இந்தத் துறைக்கு வந்தவுடன், விவரம் தெரியாது என்று நினைத்தவர்கள் கூட தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளும் வகையில், இந்தத் துறையிலும் சாமர்த்தியம் உண்டு என்று தெளிவாகத் தெரியும் வகையிலே பல முனைகளிலே முனைந்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் இப்போது இருக்கின்ற சில குறைகளை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உரம் வழங்கப்படும் முறைபற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். நான் கோவாப் ரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி பிரசிடெண்ட். இப்போது உர விநியோ கத்தை மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிடமிருந்து எடுத்துவிட்டு, பெடரேஷன் மூலமாக விநியோகிக்கின்றார்கள். அப்படி விநியோகிக்கப்படுவது விவசா யிக்குப் போய்ச் சேருகிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு சரியான ஏஜென்சி இல்லை. எங்களை சூபர்வைஸ் செய்யச் சொல்கிறார்கள். எப்படியோ விவசாயி யிடத்திலிருந்து வியாபாரிகளிடத்தில் போய்ச் சேர்ந்து 56 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டியது பல மடங்கு அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. சொசைடி பிரசிடெண்டே விற்றுவிடுகிறார்.

(ஒரு குரல்: விவசாயிகளே சிலர் விற்றுவிடுகிறார்கள்).

விவசாயி விற்றாலும் சரி. இப்போது கார்டு முறை வைத்து கட்டாயமாக விவசாயிக்கு உரம் கொடுத்து வருகிறோம். அப்படி விவசாயி விற்றாலும் தண்டனை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உரம் சரியாக விநியோகம் ஆகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் குறிப்பிலே 10,000 விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்த திட்ட மிடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது எங்கோ ஒரு இடத்தில் பண்ணை நடக்கின்றது. அந்த இடத்தில் விதை உற்பத்தி செய்யப் பட்டு, அதை வாங்கி மற்ற இடங்களில் போட்டால் நன்றாக உற்பத்தியாகும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்ற 10,000 விதைப் பண்ணைகள், 10 மைல், 5 மைல் தொலைவிற்குள் இருந்தால்,

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

பக்கத்தில் இருக்கின்ற விவசாயி நேராகச் சென்று பார்த்து, விதை நன்றாக விளைகிறது என்று தெரிந்துகொண்டு அதை வாங்கிப் போடுவதற்கு ஊக்கமாக இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் ஊக்கம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனக்கு இருக்கின்ற கவலை ஒன்றை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு சமயம் நமது நாவலர் அவர்கள் ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலே சொன்னார்கள். இந்தியாவிலே 8 லட்சம், 9 லட்சம் பம்புசெட்டுகள் இருக்கின்றன. அதில் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 1½ லட்சம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எங்களைப் போன்றவர்கள் வியாபாரமும் செய்கிறோம் என்றாலும், விவசாயத்தைத் தான் நம்பியிருக்கிறோம். விவசாயத்தில் அதிக முதல் போட்டு, பயிர் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு கோடைக் காலத்தில் கரண்ட் கிடைக்காமல் போனால், விவசாயம் என்னவாகும் என்பதைப்பற்றி ஆத்திரப்பட்டுக்கொண் டிருக்கிறோம். எந்த நேரத்தில் கரண்ட் நிறுத்தப்படுகிறது, எந்த நேரத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற விவரம் தரப்படுவதில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள், மின்சார அமைச்சரிடம் சொல்லி, இத்தனை மணியிலிருந்து இத்தனை மணி வரை கரண்ட் கொடுக்கப்படும் என்ற சரியான விவரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், வேலைக்கு கூலிக்காரர்களை அமர்த்த வசதியாக இருக்கும்.

பயிர் இன்ஷூரன்ஸ்பற்றிச் சொன்னார்கள். பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் என்பதை முக்கியமாக நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பூச்சிக் கொல்லி மருந்து கொடுப்பதுபற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அதை விற்றுவிட்டு, பூச்சிக் கொல்லி மருந்து மாதிரி அதே நேரத்தில் ஏதோ கொடுக்கிறார்கள் என்று என்னிடத்தில் சொல்லியிருக் கிறார்கள். அதற்கு இபெக்ட் (effect) இல்லை என்று என்னுடைய சொந்தக்காரர் ஒருவர் சொன்னார். எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் வாங்கி வந்ததாகச் சொன்னார். அங்கேயிருக்கின்ற அதிகாரிகள் மேல்மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள். கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் அக்கறையுடன் வேலை செய்வதில்லை. உதாரணமாக விருதுநகரில் 8 விவசாய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல இலாக்காக்களில் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாராவது கிராமத்திற்குச் சென்று அங்கங்கே என்ன நடக்கின்றது, பூச்சி விழுந்திருக்கிறதா, அதற்கு என்ன செய்திருக் கிறார்கள், என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கருத்துச் சொல்கிறார்களா என்றால், கீழே இருப்பவர்களுக்கு கருத்துச் சொல்வதில்லை. அதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறு வெட்டுவதற்கு சப்சிடி கொடுக்க வேண்டுமென்றுர்கள். கிணறு வெட்டுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கிணறு வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் இல்லையென்றால், என்ன செய்வது என்று விவசாயிகள் திணறிக் கொண்டிருக் கிருர்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு டிவைனரை வைத்துப் பார்க்கிருர்கள். அப்படி வைத்துப் பார்த்தாலும் சரியாக இருப்பதில்லை. பத்தில் ஒரு பங்கு 5-50 பி. ப.
தான் வெற்றிகரமாக முடிகின்றது. அதற்குப் பதிலாக கவர்ன்மென்ட் குழாய்க் கிணறுகள் போட்டு, வெற்றிகரமாக வந்தால் பட்டாதார் கணக்கில் எழுதிக்கொண்டு, ஆகின்ற செலவை வட்டியுடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம். இல்லா விட்டால் வஜா செய்ய வேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சென்னைக்கு அடிக்கடி காரில் வருகிறேன். புள்ளம்பாடியிலிருந்து திண்டிவனம் வரையில் பாலைவனம் மாதிரி இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இடங் களில் கிணறுகள் போட்டு இலங்கையிலிருந்து வருகின்றவர்களையும், மற்றவர் களையும் குடியேற்றி அவர்களுக்கு உதவி செய்து செழிப்பதாகச் செய்தால், நல்ல முறையில் தமிழ் நாட்டில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அவசியமாகக் கிடக்கும் காட்டைப் பண்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் நல்லதொரு முயற்சியைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச் சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோழி வளர்ச்சித் திட்டம்பற்றி திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், கிட்டத்தட்ட 10, 15 வருடக் காலமாக கோழி வளர்ச்சித் திட்டத்திலே அவர்கள் ஆர்வம் காட்டி வருகி ருர்கள். அந்தத் திட்டத்திலே ஆதாயம் இருக்கிறதாவென்று இன்னும் சரியாக கிராமங்களில் இருக்கிறவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு கோழிக்கு நோய் வந்தால், எல்லாக் கோழிகளும் செத்துவிடுகின்றன. அதனால் அந்தப் பண்ணைகளை வைக்க ரொம்பவும் பயப்படுகிருர்கள். அதற்கு இன்சூரன்ஸ் மாதிரி ஒரு திட்டம் கொண்டுவந்து, நஷ்டம் வந்தால், அவர்களுக்கு சர்க்கார் பாதுகாப்பு கொடுக்குமென்ற அளவுக்கு ஒரு 'குவாரன்டி' கொடுத்தால், இந்தக் கோழி வளர்ச்சித் திட்டம் நல்ல பலனளிக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'ஆர்ட்டிபிஷியல் இன்செமினேஷன்' என்பது கத்துகின்ற நேரத்தில்—24 மணி நேரத்திற்குள்ளாகப் பண்ண வேண்டும். அந்த நேரம் தவறினால், அந்த நிலைமையை அடுத்தாற்போல் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தில் மருத்துவ மனைக்குப் போனால், டாக்டரும் இருப் பதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாமல், நன்றாக இந்தத் திட்டத்தைச்

செயல்படுத்த அமைச்சரவர்கள் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொத்தத்தில் நம்முடைய விவசாயத் துறையானது நன்கு செயல்படுகின்றது. ஆனால் கீழ் மட்டத்திலுள்ளவர்கள், கிராம சேவக்குகள், எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்கள் போன்றவர்கள் நல்ல முறையில் சேவை செய்தால்தான் நீங்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி இன்னும் வெற்றிகரமாக இருக்கும்; மேலும் பலனளிக்கும்; நல்ல பெயர் கொடுக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு 69 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். அதற்குத் தக்கபடி பலன் கிடைக்கிறதாவென்று பார்த்தால், கிடைக்கவில்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அப்படிக் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், கீழ் மட்டத்திலுள்ள அலுவலர்களை நன்றாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். எப்படி உரம் பிளாக்மார்க்கெட்டுக்குப் போகிறதென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அக்ரிகல்சுரல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர் சீட்டு கொடுத்துதான் உரத்தை வாங்குகிறார்கள். அது எவ்வாறு கள்ள மார்க்கெட்டுக்குப் போகிறதென்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இப்போது யூரியா பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து, நன்றாக இந்தத் துறை நடப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு:** மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறைபற்றிப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சரவர்களும், இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் மிகத் திறமையாக அதை இயக்குகிறார்களென்பதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். விவசாயி ஆகிய நான் அதைப் பாராட்டுவது மிகப் பொருத்தமென்று கருதுகிறேன்.

இன்றைய தினம், கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பச்சைப் புரட்சி என்ற பெயரில் விவசாய உற்பத்தியை நாம் வெகுவாக அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி அதிகப்படுத்திய உற்பத்தியால் விவசாயிகளுக்குப் பலன் உள்ளதாவென்று என்னைக் கேட்டால், அந்த உற்பத்தி மட்டும் விவசாயினுடைய முதுகெலும்பை முத்தமிட்டு தொப்புளைப் பிரித்துவிடாதென்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லுவேன். அவர்களுடைய விளைபொருள்களில் முறையான லாபம் வருகின்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால்தான், அவர்களுக்குப் பலன் கிடைக்குமென்று நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அந்த விற்பனை முறை எப்படி இருக்கிறதென்று உலக நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். நான் அதை அமெரிக்க நாட்டோடு ஒப்பிட்டால், அதற்கொரு வர்ணம் தீட்டிவிடுவார்கள்.

அதை நான் ருஷ்ய நாட்டோடு ஒப்பிட்டால், அதற்கு வேறொரு வர்ணம் தீட்டி விடுவார்கள். வர்ணங்களுக்காக நான் பயப்படவில்லை. எனினும் அந்த வர்ணங்கள் என்னுடைய நாட்டுக்குத் தேவையில்லை என்ற உணர்ச்சியில் இன்றைய தினம் ஆஸதிரேலியா நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விற்பனை முறை நம்முடைய நாட்டுக்குப் பொருந்துமென்று எண்ணி, அந்த நாட்டு முறையை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் ஆஸ்திரேலியா நாட்டில் ஒவ்வொரு முக்கிய பண்டத்திற்கும் ஒரு தனி அமைப்பு —மார்க்கெட்டிங் போர்டு இருக்கிறது. அந்த போர்டு மூலமாக, எந்த அளவுக்குக் கோதுமை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; எந்த அளவுக்கு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; எந்த அளவுக்குப் பால் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; முட்டை எவ்வளவு தேவை; அதனுடைய விலை என்ன என்பதையெல்லாம் நிர்ணயிக்கிறார்கள். இப்படி அங்கே 17 முக்கிய பண்டங்களுக்கு மார்க்கெட்டிங் போர்டு இருக்கிறது. அங்கே, உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிதான் கதாபாத்திரமாக இருக்கிறான். அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியாக விளங்குகிறான். உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்ட ஒவ்வொருவரும் ஓட்டராகி கட்டாயமாக ஓட்டளிக்க வேண்டும். அவன்தான் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; எப்படி விளைவிப்பது; அதனுடைய விலை என்ன என்பதையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்கிறான். இடையிலே வருகிற வியாபாரி, அனைத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டிய சர்க்கார் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளும் இணைந்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் அவர்களுக்கு அதிலே முக்கியத்துவம் இல்லையென்பதை நினைவு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வியாபாரிகளின் பிரதிநிதியும், சர்க்கார் பிரதிநிதியும் கண்காணிப்பதுடன் நின்றுவிடுகிறார்கள்.

அந்த முறையில் நம்முடைய விற்பனை வாரியங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில், நம்முடைய விவசாய இலாக்காவின் விற்பனைப் பகுதிக்கான துணை இயக்குநர் மிகத் திறமையாகச் செயல்படுகிறார். ஆனால் விற்பனை வாரியம் எப்படிச் செயல்படுகிறதென்று பார்த்தால், எந்த அளவுக்கு நமக்குக் கிடைக்கும் பணம் திரும்ப அனுப்பப் படுகிறதென்று பார்த்தால்தான் அந்த விற்பனை வாரியம் எந்த அளவுக்குச் செயல்படுகிறதென்றும், இதை மற்ற மாநிலங்களுடன், தமிழ் நாட்டை இணைத்துப் பார்ப்பதன் மூலமும், உணர முடியும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே பஞ்சாப், அரியானு, உத்தரப் பிரதேசம், மராட்டியம், ஆந்திரம், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள விற்பனை வாரியங்கள் பெற்ற பலனை, தமிழகத்திலுள்ள வாரியம் அடைய முடியவில்லையென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய நிலைமை மிகவும் அபாயகரமானதாகவும், விவசாயம் பாதிக்கப்படக்கூடிய

தாகவும் இருப்பதை நான் மிகவும் வேதனையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

இங்கே வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். பச்சைப் பட்டை கோணிப் பையைக் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் முழுங்கும் மரக்கலைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதுதான் விலை. விவசாயி அவன் கைப்பிள்ளையாக மாறியாக வேண்டிய அவல நிலையில் இருக்கிறான். இந்த இழி நிலையைப் போக்க வேண்டும். அதை மாற்றாத வரையில், பச்சைப் புரட்சி உண்மையான புரட்சி யாக, விவசாயிக்கான புரட்சியாக இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே இந்த விற்பனை வாரியங்களை உண்மையான விற்பனை வாரியங்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய பெரியவர் திரு. ஜெயராம செட்டியார் அவர்கள் உரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் மிகப் பெருமையுடன் ஒன்றைக் கூறிக்கொள் வேன். நம்முடைய விவசாய அமைச்சரவர்கள் கிடைக்காத யூரியாவுக்குப் பதிலாக, யூரியாவுக்கு மாற்றாக எப்படி எதை உற்பத்தி செய்வதென்பதைப் பற்றியெல்லாம், வெளியார்களை அழைத்து, அதைப்பற்றி வாதித்ததை நானே நேரில் கேட்டிருக்கிறேன்; பார்த்திருக்கிறேன். வைக்கோலுடன், இயற்கை யான காற்றை இணைத்து, நைட்ரஜனைச் சேர்த்து, யூரியாவை எப்படிப் பெறுவ தென்றெல்லாம் பரிசீலிக்க ஊக்கத்துடன் அவர் செயல்படுவதால், நிச்சயமாக விவசாயிகளின் எதிர்கால உரத் தேவையை ஓரளவுக்கு ஈடுகட்டும் நிலைமையை இங்கே காண முடிகின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இன்றைய தினம் விவசாய அமைச்சர் காரியங்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய இலாகாவிலேயிருந்து பல்வேறு முறைகளிலே விவசாயி கடன் பெறுகிறான். பெற்ற கடனைப் பற்றி என்னுடைய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது குறிப்பிட்டார்கள். பெற்ற கடனைத் தள்ளுபடி செய்துதர வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண் டார்கள். ஏற்கெனவே நெசவுத் தொழிலிலே ஈடுபட்டவர்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்குமேல் உள்ள கடனைத் தள்ளுபடி செய்த கருணையுள்ள சர்க்கார், விவசாயிகளுக்கும் தள்ளுபடி செய்து தரவேண்டும் என்று மிகவும் விநயமாக பணிந்து கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அதே போல, அதற்குப் பிறகு பொற்கொல்லர்களுக்கு இன்றைய தினம் கொடுக்கப்பட்ட கடனைத் தள்ளுபடி செய்வது என்று இந்த சர்க்கார் முடிவெடுத் திருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் நாட்டு மக்கள் ஜனத்தொகையில் 70 சதத் திற்கு மேல் உள்ள விவசாயி பெருமையாகப் பார்க்கின்றான்; வரவேற்கிறான்; மகிழ்கின்றான். ஆனால், தனக்கும் இப்படிப்பட்ட நிவாரணம் கிடைக்க வில்லையே, கிட்டவில்லையே என்று வேதனையடைகின்றான்.

1974 மார்ச் 29] [திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

என்னைப் பொறுத்த வரைக்கும் சொல்லிக்கொள்வேன், டிராக்டருக்கு வாங்கிய கடனை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று எந்த விவசாயியும் யாசகம் கேட்கவில்லை. தோண்டிய கிணற்றிலே தண்ணீர் கிடைத்ததற்குப் பிறகு அதற்குக் கொடுத்த கடனை ரத்து செய்யுங்கள் என்று நாங்கள் மன்றுட வரவில்லை. வாங்கிய பம்ப்செட்டுக்குக் கொடுத்த கடனை ரத்து செய்யுங்கள் என்று நாங்கள் கேட்கமாட்டோம். ஆனால் நாங்கள் தோண்டித் தோண்டிப் பார்க்கிறோம். தண்ணீரே கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட கிணறுகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கடனை அருள்கூர்ந்து ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று விவசாயி களின் சார்பிலே நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல ஐ.எம்.எஸ். லோன் என்று கொடுத்திருக்கிறோம். திருப்பித் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் கடன் அல்ல அது என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கடனை இனி கொடுப்பதில்லை என்றுகூட முடிவு செய்து நிறுத்தி விட்டோம். அப்படிப்பட்ட கடனை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்பது, 70 சதவிகிதம் மக்களைத் திருப்திசெய்யும் என்ற அளவிலே கருணையுள்ள நம் சர்க்கார் நிச்சயம் செய்யும் என்று கருது கிறேன். அப்படிச் செய்வது தவறில்லை என்றும் கருதுகிறேன். அப்படிப் பட்ட முறையிலே இந்தக் கடன் பிரச்சினைகள் அணுகப்பட வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்வேன். 6–00 பி. ப.

நில வள வங்கிகள் மூலமாக இன்றைய தினம் கடன் தரப்படுகிறது. விவசாயிக்கு உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய மிகப்பெரும் கடமை இருப்பதை நான் உணர்கின்றேன், ஒத்துக்கொள்கின்றேன். ஆனால் விவசாயிக்கு மற்றவர்களுக் காக நெல்லையும், கரும்பையும், கேழ்வரகையும் உற்பத்தி செய்து கொடுப்பதற்குத் தான் கடன் என்று கூறுவது சரியல்ல. துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்த அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கும் வாழ்க்கை இருக்கிறது. சுகதுக்கங்கள் இருக்கின்றன.

விவசாயி ஆகிய எனக்கு விவசாய நிலத்திற்குப் பதிலாக, நான் வீடுகளை வாங்கிவைத்திருந்தால், வாடகையாகப் பெற்றிருப்பேன். என்னுடைய வீட்டுத் திருமணத்திற்குப் பணம் தேவையென்றால், எந்த மார்வாடியாவது பணம் கொடுத்திருப்பான். ஆனால் என்னுடைய நிலத்தை வைத்து எந்த மார்வாடியும் பணம் கொடுப்பதில்லை. நான் ஒரு தொழிலாளியாக இருந்திருந்தால், அந்தத் தொழிலைக் காட்டினால், எந்த மார்வாடியாவது பணம் தருவான். ஆனால் துர்பாக்கியமான இந்த நாட்டில் நான் விவசாயி ஆகிவிட்டதால் என்னுடைய அயனான நிலத்தைக் காட்டினால், எந்த மார்வாடியும் பணம் தருவதில்லை.

ஆனால் எனக்கும் சுகதுக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே 70 சதவிகிதம் ஆகவுள்ள எங்களுக்கு மட்டும் வெறும் உற்பத்தி செய்வதற்காக மட்டும் பணம் கடன் தருவது நியாயமல்ல என்பதனை மிகவும் பணிவோடு ஆனால் தெளிவுடனும், உறுதியுடனும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எங்களுடைய வீட்டிலே நடக்கக்கூடிய சுகதுக்கங்களை நாங்கள் அனுபவிக்க வேண்டும். அதற்கு சர்க்காரும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். நாங்கள் யாசகமாகக் கேட்கவில்லை. ஏதோ பாண்டிலே பணம் தரவேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. நெசவாளர்களுக்கு, பொற்கொல்லர்களுக்குத் தந்ததைப்போல நம்பிக்கையின் பேரிலே பணம் தர வேண்டுமென்று கூட கேட்கவில்லை. எங்களுடைய சொத்தைக் காட்டி அதற்கு ஈடாகப் பணம் தர வேண்டும். அந்த முறையிலே நில வள வங்கி வெறும் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் இயந்திர சாதனமாக இல்லாமல் மனித உணர்வுபெற்ற அமைப்பாக இயக்கப்பட வேண்டுமென்று பணிந்து கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு 10 நிமிடமே கொடுத்ததால், இந்த அளவிலே நிறுத்தி, தங்களுக்கு நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறைபற்றிய கொள்கை அறிக்கையின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு இடமளித்ததற்கு முதலிலே என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்ட நாள் பற்றாக்குறை மாநிலம் என்று கருதப்பட்ட தமிழகத்தை தன்னிறைவுள்ள மாநிலமாக மாற்றி, இன்று ஓரளவு உபரியை மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழங்கக்கூடிய உபரி மாநிலமாகவும் மாற்றிய இந்த அரசை, இந்தத் துறையின் அமைச்சர் பெருமகனை, இதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற அதிகாரிகளை, விவசாயப் பெருமக்களை நான் மனப்பூர்வமாக வாழ்த்தி என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களையும் சொல்வதற்கு விழைகின்றேன். விவசாயத் துறையிலே நம்முடைய தமிழகம் வெகுதூரம் முன்னேறியிருக்கிறது. பசுமைப் புரட்சியிலே தமிழகத்தினுடைய பங்கு மிக மகத்தானது என்று இந்தியாவிலே மட்டுமல்ல, உலக நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் இங்கே விஜயம் செய்த நிபுணர்கள் தமிழகத்தைப் பாராட்டிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதிலே தமிழன் என்ற முறையிலே நானும் அந்தப் பெருமையிலே பங்கு கொள்கின்றேன். இந்த வேளாண்மைத் துறையிலே தஞ்சை மாவட்டத்தின் பங்கு மிகவும் பெரியது என்று நான் நினைக்கின்றேன். இங்கே உற்பத்தியாகின்ற உணவிலே மூன்றில் ஒரு பகுதி தஞ்சை மாவட்டத்திலே உற்பத்தியாகிறது என்று கணக்குச் சொல்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே எனக்கு இது ஒரு பெருமைதான். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு நினைவிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். 1952

1974 மார்ச் 29] [திரு. எம். எம். பக்கர்]

ஆவது ஆண்டிலே மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சரான போது, தஞ்சை மாவட்டத்திலே பண்ணையாள் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதை விளக்கிப் பேசுவதற்காக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அவர்கள் வந்திருந்தபோது, தாங்களும் அவர்களோடு வந்திருந்தீர்கள். தஞ்சை நகரிலே இராமநாதன் செட்டியார் ஹாலிலே தங்களுடைய அழகு தமிழ் பேச்சை நான் கேட்டேன். தஞ்சை மாவட்ட மக்களுக்கு தாங்கள் வேண்டு கோள் விடுத்தீர்கள். உங்களுடைய அழகு தமிழிலே, "சோறுடைத்து சோழ நாடு என்றாள் அவ்வை. அந்தப் பேருடைத்து இந்தப் பெருநாடு என்பதை நீங்கள் நிரூபிக்க வேண்டும்" என்று தாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தீர்கள். அது இன்றைக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் அதை நிரூபித்திருக்கிறோம். இன்றுகூட தமிழகத்தின் உணவு உற்பத்தியிலே மூன்றில் ஒன்றை நாங்கள் செய்கிறோம். அதற்காக நாங்கள் பெருமையும் கொள்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலே தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய நிலைமை என்ன என்பதை இங்கு சொல்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்வளவுதூரம் உணவு உற்பத்தி தஞ்சை மாவட்டத்திலே செய்திருந்தாலும்கூட தஞ்சை மாவட்டத்தி னுடைய பொருளாதார நிலை ஆண்டுதோறும் தாழ்ந்துகொண்டே போகிறதே தவிர, உயர்ந்துகொண்டு போகவில்லை என்பதைப் பல பொருளாதார நிபுணர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். 1939 ஆம் ஆண்டிலே சென்னை மாகாணமாக இருந்தபோது, 25 ஜில்லாக்கள் இங்கே இருந்தன; அந்த 25 ஜில்லாக்களிலே சராசரி வருமானத்திலே தஞ்சை மாவட்டம் முதலிடத்திலே இருந்தது. 1945-லே தஞ்சை மாவட்டம் மூன்றாவது இடத்திற்கு வந்தது. 1955-லே ஐந்தாவது இடத்திற்கு வந்தது. இப்பொழுது ஒன்பதாவது இடத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இப்படி சராசரி வருமானம் இருக்கிறது என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு உற்பத்தி செய்துங்கூட சராசரி வருமானம் எங்கள் மாவட்டத்திலே ஏன் ஏறவில்லை என்றால், நாங்கள் விவசாயத் துறையில் நெல் உற்பத்தியை மாத்திரம் நம்பியிருப்பதுதான் காரணம் என்று நான் நினைக் கிறேன். மதிப்புக்குரிய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். நெல்லை மாத்திரம் நம்பி நம்முடைய மாநிலம் வாழ்ந்தால் பொருளாதாரத்திலே சீர்கேடடையும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். என் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சொல்கிறேன், நெல் உற்பத்தியை மாத்திரம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நம்பி வாழ்ந்தால், பழைய முறையிலே காலனி ஆதிக்கம் என்று சொல்வார்களே, ஏதோ உற்பத்தி ஆனதை விற்று விட்டு வயிற்றைக் கழுவிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை, அதுதான் எங்களுக்கு ஏற்படுமே தவிர, மற்ற பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றமான ஒரு முறையை நாங்கள் காணவே முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாயத்

துறை என்பது மிகச் சங்கடமான ஒரு துறை. விவசாயம் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரமும் பூச்சி மருந்துகளும் கிடைக்கவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்
6–10 பி. ப. களெல்லாம் பேசினார்கள். அந்தக் குறை மட்டுமில்லாமல், விவசாயம் என்பது பருவ காலத்தையும் பொறுத்ததாக இருக்கின்றது. பருவ மழை முறையாக இருந்தால்தான் விவசாயமும் சரியாக இருக்கும். பருவ நிலையில் கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டால், எவ்வளவுதான் உரத்தையும் பூச்சி மருந்தையும் போட்டாலும் பலன் கிடைப்பதில்லை. திரு. வெங்கா அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை காய்ச்சல் வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மைதான். அதோடு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வெள்ளமும் வருகின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இவ்வளவுக்கும் மிஞ்சிப் போனால் உற்பத்தியாகும் நெல்லுக்குச் சரியான விலை கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலை வேதனைக்குரியதாகும். உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா சாமான்களுக்கும் விலையை ஏற்றித்தருவதைப் போல விவசாயப் பொருள்களுக்கு, நெல்லுக்கு ஏற்றித் தரமுடியாது என்ற முறையில் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு கணக்கைத்தான் போட்டார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, வாங்குகின்றவர்கள் அந்த அளவிற்குத் தொகையைக் கொடுத்து வாங்க முடியுமா என்றுதான் கணக்கைப் போட்டார்களே தவிர, உற்பத்தியாளர்களைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவில்லையோ என்று தோன்றுகிறது. உற்பத்தி செய்கின்றவர்களும் வாங்குகின்றவர்கள்தான். நெல்லை விற்று விட்டு மற்றதை வாங்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் வாங்கும் சாமான்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடோ அல்லது விலைக் குறைப்போ இல்லை. தஞ்சையில் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லுக்கு மட்டும் உண்டு என்றால்? தஞ்சையில் குறுவை அறுவடையாகும். உடனே நெல் வியாபாரிகள் வருவார்கள். அத்துடன் உணவுத் துறையிலிருந்து உத்தரவும் வரும். தஞ்சையிலிருந்து உத்தரவின்றி நெல்லை வெளியே எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று வரும். நிலைமை என்ன? கொள்ளிடத்தின் தெற்குக் கரையில் ரூ. 39-க்கு விற்க முடியாது. ரூபாய் 40 என்று சர்க்கார் விலை நிர்ணயம் செய்திருந்தாலும், ரூ. 39-க்கே விற்க முடியாது. ஆனால் வடக்குக் கரையில் ரூ. 45-க்கு நெல் கிடைக்காது. இப்படிப்பட்டதொரு நிலைமை. இங்கேயே இப்படி என்றால் கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களிலே ரூ. 50, 60-க்கும் கிடைக்காது. ஏன் இதைச் சொல்லுகின்றேன் என்றால், உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்கிறோம் என்ற காரணத்தினால், இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் எங்களுக்குத்தான் இருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே ஒரு மாவட்டத்தை மட்டும் கொண்டு ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது தஞ்சை மாவட்டம்தான். தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத்தான் பண்ணையாள்

சட்டம் என்று கொண்டுவரப்பட்டது. ஏனென்றால் நமது மாநில அரசுக்கு விவசாயத் துறையில்தான் எந்தச் சட்டத்தை வேண்டுமானாலும் கொண்டுவர அதிகாரம் இருக்கின்றது. எங்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றார்கள். நாங்களும் கட்டுப்படுகிறோம். நாங்கள் எவ்வளவு பாடுபட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும், எங்களுக்கு இந்த நிலை என்றால்? இந்த நிலைமையைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று, தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் அமைச்சர் அவர்களை, அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதற்கு வழி என்ன? தஞ்சை மாவட்டம் மற்ற மற்ற மாவட்டத்தைப் போல பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வேண்டுமானால், தஞ்சையில் இப்போதுள்ள விவசாயத்தின் முறை, 'பேட்டர்ன்' மாற வேண்டும். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் வெறும் நெல்லை மட்டும் உற்பத்தி செய்து விட்டு மற்ற கேஷ் கிராப் எதையும் உற்பத்தி செய்யவில்லை என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று சொன்னார்களே. ஏன் தஞ்சையிலே தொழில் துறை விரிவடையவில்லை என்றால், மூலப்பொருள்கள் அங்கே கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லிவிடுகின்றார்கள். எப்படி மூலப்பொருள்கள் வரும்? எங்கள் மாவட்டத்தில் கனி வளம் கிடையாது. நெல் விளையும் பூமி அது. நாற்றை நட்டால் பிறகு வைக்கோல்தான் கிடைக்கும். அதுதான் மூலப்பொருள். நெல் கிடைக்கிறது. அதுதான் மூலப் பொருள். பல முறை தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்க வேண்டும் என்றும் வைக்கோலிலிருந்து தாள் செய்ய வேண்டும் என்றும் முயற்சித்தார்கள். அதெல்லாம் வெறும் கனவாகத்தான் போய்விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: துணைத் தலைவரவர்களே, அதெல்லாம் கனவாகப் போய்விடவில்லை. ஒரு காலத்தில் அப்படித்தான் இருந்தது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாரூர் என்று இருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று எண்ணுகிறேன். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஊர். அங்கே தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பதற்கு இயந்திரங்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆண்டு ஒன்றுக்கு நான்கு இலட்சம் ரூபாய் என்ற அளவில் லாபம் வருகின்றது. அதைப் பார்த்து விட்டு பிறகு சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எம். எம். பக்கர்: துணைத் தலைவரவர்களே, அந்த எண்ணெய் எதற்குப் பயன்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. நான் பயன்படுத்தாததால் எனக்குத் தெரியவில்லை. அடுத்து, இந்த நிலைமையில் தஞ்சையில் விவசாயத்தின் பேட்டர்ன் மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சையில் காவிரிப் பாசனத்தால் ஆண்டொன்றுக்கு எட்டு மாதத்திற்குப் பாசன வசதி கிடைக்கிறது. அரசு இதன் மூலம் ஆண்டுக்கு இரண்டு போக சாகுபடிக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது. மகிழ்ச்சி.

உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆனால் ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், எங்களுக்கு ஒரு க்ராப் மட்டும், நெல் உற்பத்தி செய்வதற்கு அனுமதி கொடுங்கள். ஏனென்றால் நெல்லை மட்டும் உற்பத்தி செய்தால், எங்களுக்கு இப்போதுள்ள நிலையில் கட்டுப்படியாகவில்லை. சிறு விவசாயி. என்னால் தாங்க முடியவில்லை. அடுத்து, ஒரு க்ராப்பிற்கு கேஷ் கிராப் போடுகிறோம். தொழில் துறையில் அங்கே ஒன்றும் ஏற்படவில்லையென்றால், வெறும் நெல்லை மட்டும் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், என்ன ஏற்படும்? ரைஸ் மில்கள்தான் இருக்கின்றன. சுமார் 15 லட்சம், 17 லட்சம் ஏக்கர் அந்த மாவட்டத்தில் இருப்பதாகக் கணக்குச் சொல்லுகின்றார்கள். ஒரு கிராப்பில் பஞ்சு போட்டால், அங்கே பல பஞ்சாலைகள் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கும். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்போது அங்கே விவசாயத்திலுள்ள நெருக்கடி குறையும். மற்ற மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் மாதம் 250 ரூபாய் சம்பாதிக்கின்றார்கள் என்றால், தஞ்சையில் உள்ளவர்களுக்கு ஆறு மாதம் வேலை கிடையாது. எனவே இந்த பேட்டர்ன் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று நான் மனப்பூர்வமாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இப்போது சில உச்ச வரம்பு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நில வரியை, லேண்டு டேக்ஸை அடிப்படையாக வைத்து ஸீலிங்கை நிர்ணயம் செய்திருக்கின்றார்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்து வெள்ளைக்காரன் காலத்தில். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே மற்ற மாவட்டங்களிலே விவசாயம் அடியோடு இல்லாமல் இருந்தது. கோயம்புத்தூர் போன்ற இடமெல்லாம் இப்போதுதான் விவசாயத்துக்கு வந்திருக்கின்றது. இப்போது கோவையில் விவசாயத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு தஞ்சையில் கிடைப்பதைவிட மூன்றரை மடங்கு அல்லது இரண்டு மடங்கு வருமானம் கிடைக்கிறது. இதை மறுக்க முடியாது. ஆனாலும் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரேஜ் என்று பார்க்கும்போது, அன்றைக்கு இருந்த தீர்வையின் அடிப்படையில் நிர்ணயித்துவிட்டார்கள். அதன்படி எங்களுக்குக் குறைச்சல், அவர்களுக்கு அதிகம் என்று ஆகிவிட்டது. எனவே ஒரு நிலத்தின் உற்பத்தியின் அடிப்படையில் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கணக்கிட்டால், இந்தக் கோளாறுகள் ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரே ஒரு விஷயம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் குத்தகைதாரர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நெல் முறையாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் கொடுக்காமல் இருந்துவிட்டு பிறகு அதைத் தள்ளிவிட வேண்டுமென்று கேட்கின்றார்கள். இதனால் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கும் ஏழை விவசாயிகள் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அதற்காக கோர்ட்டுக்கும் போக முடியவில்லை. ஏழைகள் அவர்கள். ஒரு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்?

1974 மார்ச் 29]

திரு. காட்டூர் கோபால்: மற்ற மாவட்டங்களில், குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தில் விளைச்சல் இரு மடங்கு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு நிலம் மட்டும் காரணமா அல்லது அந்தப் பகுதி மக்களுடைய உழைப்பும் காரணமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர்: ஏழையாக உள்ளவர்கள் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவர்கள் தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். ஆகவே வருஷம் தவறாமல் அவர்களுக்கு உண்டான நெல் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்தால், ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகள் அமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்துவார்கள் என்று சொல்லி நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறையைச் சேர்ந்துள்ள தொழிலாளர்களும், உற்பத்தி பண்ணக் கூடிய விவசாயிகளும் பெரும் சிக்கலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆளும் கட்சித் தரப்பினரும், எதிர்க் கட்சித் தரப்பினரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிந்தோம். இங்கே பேசிய நண்பர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒரே கருத்து உள்ளவர்கள் என்பதை இந்த அவைக்கு நிரூபித்துக் காண்பித்தோம். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய பிரச்சினைகள் பூராவும் அவர்களின் சொந்தமான பிரச்சினைகள் தான் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். 6·20 பி. ப.

இயற்கை ஒத்துழைத்தால் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். ஏதோ மந்திரத்தால் மாங்காய் காய்க்கும் என்ற முறையில் மந்திரத்தால் விவசாயம் செய்வதில்லை. உழைப்பு, இயற்கையின் ஒத்துழைப்பு இரண்டும் ஒன்றாக இணைந்தால் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். இன்றைக்கு அரசாங் உதவி பல காரியங்களில் இன்றைக்கு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இங்கே பேசிய அனைத்து நண்பர்களும் உதவிகள் சரிவரக் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தான் எடுத்துக் காட்டினார்கள். எப்படியெல்லாம் நிவர்த்திக்கப் போகிறோம் என்பதை அமைச்சரவர்கள் உணர்ந்திருந்தாலும், இது பெரிய நிர்வாகமாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு, 4, 5 அமைச்சர்கள் இந்த விவசாயிகளுக்கு உதவக்கூடிய நிலையில் இது ஒரு அமைப்பாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, ஊர் சேர்ந்து தேர் இழுப்பது போன்ற ஒரு நிலையில் விவசாயத்தை இழுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். என்றைக்கு மனிதன் தோன்றினானோ உண்ண என்றைக்குக் கற்றுக் கொண்டானோ, அன்று முதல் இந்தத் தொழில் க்ஷீணித்த நிலையில் இருக்கிறது. ஏதோ உணவு தான் மையம் என்ற

வைத்துப் பேசுகிறார்களே தவிர, உணவு தான் நாட்டின் பொருளாதாரம் என்று தெரிந்திருந்தாலும், விவசாயம் செய்யப்பட்டால் தான் நல்லது என் பதை நாடு உணர்ந்திருந்தாலும், இதற்காக ஆக்க பூர்வமாக காரியங்கள் செய்யப்படுகிறதாவென்று பார்த்தால், இல்லையென்று கூற முடியும். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குப் பல இன்னல்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மாண்பு மிகு அமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்கு விவசாயம் ஒரு வருவாய் வரக்கூடிய தொழிலாக இருக்கிறதென்று கூறினார்கள். நல்ல வருவாய் வரலாம். ஆனால் விவசாயிகளின் கடன் நிலை தீர்ந்ததாவென்று பார்த்தால், இன்று வரை தீரவில்லை. பாட்டன் காலத்தில் அவன் கடன்காரன், அப்பன் காலத்திலும் கடன்காரன். விவசாயம் செய்யக் கூடிய எவனும் கடன்காரனாக தலைமுறை தலைமுறையாக இருக்கிறான். அவர்கள் எப்போதும் கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்றைய வரையில் கடன் தொல்லையிலிருந்து நீங்கியவர்களாக இல்லை. அவர்களுக்கு என்ன விமோ சனம் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மைய அரசாக இருந்தாலும் சரி மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி, இந்தச் சிக்கலிலிருந்து அவர்களை மீட்பதற்கு என்ன வழி, நிலை என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உலக நாடுகளில் கூடக் கூறுகிறார்கள். நகர்ப்புறங்கள் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. கிராமப்புறங்கள் சீரழிந்துகொண்டு வருகின்றன. காரணம், கிராமப்புறங் களில் விவசாயத் தொழிலை நம்பியிருக்கக் கூடியவர்கள் அதை விட்டு வெளி யேறக் கூடிய சூழ்நிலை வெளிநாடுகளிலும், இந்தியாவிலும் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் செய்யக்கூடிய தொழில் வருவாய் உள்ளதாக இல்லை. நகர்ப் புறங்களில் உள்ள தொழில் வருவாய் உள்ளதாக இருக்கிறது என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இதற்கான பரிகாரங்களைக்கண்டு இதை எப்படி நிவர்த்திக்கலாம் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இதை வருவாய் உள்ள தொழிலாக, நாகரீகம் உள்ள தொழிலாக ஆக்குவதற்கு அரசு முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரசாயன உரங்கள்பற்றிக் கூறினார்கள். இன்றைக்கு இரசாயன உரங்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றன என்பதை நாடு அறியும். மாண்புமிகு அமைச் சரவர்கள் குறிப்பில் கூட உலக நாடுகளிலெல்லாம் பற்றாக்குறை இருக்கிற தென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உரம் நல்ல முறையில் வினியோகிக்கப்படுகிறதாவென்பது தான் பிரச்சினை. வினியோகத் தில் தவறுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். எப்படித் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று பார்த்து கிடைக்கக்

கூடிய உரங்களை நல்ல முறையில் வினியோகிக்க நடவடிக்கை எடுத்தாலொழிய பரிகாரம் காண முடியாது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் விவசாயிதான் வியாபாரிக்கு அதிக விலைக்கு உரத்தை வாங்கிக் கொடுக்கிறார், விற்கிறார் என்ற பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். காலம் கடந்து, நடவுக்குக் கேட்ட இரசாயன உரம் அறுவடைக்குக் கிடைத்தால் அவன் விற்காமல் என்ன செய்ய முடியும்? காலத்தில் கிடைக்காததினால் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. இப்படி விற்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது என்பதையும் விவசாயிகள் கூறுகிறார்கள். இதையெல்லாம் பரிசீலிக்கவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இரசாயன உரங்களை மேன்மேலும் போடுவதனால் நிலங்களின் தரம் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். காரணம், எந்தக் காலத்திற்கு, எந்த மண்ணுக்கு, எந்த உரம் தேவை என்று தெரியாத ஒரு நிலை. ஒரு பெரிய நிர்வாகத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நாம் இதை விவசாயிகள் மத்தியில் சொல்வது கிடையாது. சாயில் சாம்பிள், மண் பரிசோதனையை அதிகமாகச் செய்யக்கூடிய நிலையில் நாம் இல்லை. சாதாரண படிக்கத் தெரியாத ஏழை எளிய விவசாயிகள் பொதுவாக யூரியா என்று தான் கூறிக்கொண்டிருப்பார்கள். சிந்திரி யூரியா என்று கூறிக்கொண்டிருப்பார்கள். இப்படிப் பெயர்களைச் சொல்வார்களே தவிர, எந்த நிலத்திற்கு எந்த இரசாயன உரங்கள் போட்டால், எந்த விளைச்சல் நன்றாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதிகாரிகள் தான் இதைக் கூற முடியுமே தவிர, விவசாயிகளால் உணர முடியாது. ஆய்வுக் கூடங்கள், அதாவது மண் பரிசோதனை நிலையங்கள், ஒன்றிரண்டு தான் இருக்கின்றன, அல்லது மாநிலத்திலே 5, 6 இடங்களிலே இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் மொபைல் யூனிட் என்ற முறையில் மண் வள பரிசோதனை செய்வதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். அவைகள் பல இடங்களுக்குச் சென்று மண்ணைப் பரிசோதனை செய்து என்னென்ன உரங்களை எந்தெந்த மண்ணுக்கு எந்தெந்தக் காலத்தில் போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரியப்படுத்துவது நலமாக இருக்குமென்று இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கான ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகள் பல நேரங்களில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியும், எடுக்கப்படவில்லையென்பதை மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைச் செய்தால் தான் விவசாயம் தரமுள்ளதாக ஆகி, நாம் சொல்கிற பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட முடியும். நேற்றைக்குப் போட்ட உரம் இன்றைக்குத் தேவையில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கே கூட எந்த உரத்தை எப்போது போடுவது என்பதில் குழப்பமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் இருக்கிற கோவை விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னால்

மாட்டுச் சாணம் நல்ல உரம் என்று ஏதோ புதிதாகக் கண்டுபிடித்த மாதிரி பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காலாகாலமாக, பாரம் பரியமாக, பாட்டன் காலத்திலிருந்தும் அதற்கு முன்னுலிருந்தும், மாட்டுச் சாணத்தைப் போட்டும், தழை உரங்களைப் போட்டும் மனிதன் பயிரிட்டுக் கொண்டிருந்தான். இவர்கள் ஏதோ தாங்கள் புதிதாகக் கண்டுபிடித்த மாதிரியாக நமக்குச் சொல்லும்போது, நமக்கு வேடிக்கையாகவும் இருக்கிறது, வேதனையாகவும் இருக்கிறது. விவசாயிகள் இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இவர்கள் இதைச் சொல்வதற்காகத் தான் பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்தினுர்களோ என்ற ஐயப்பாட்டு உணர்வு கொள்கிறுர்கள். இதையெல்லாம் தவிர்த்து, இந்த இரசாயன உரங்களை எப்படிப் போடுவது என்பதை மனதிலிருத்தி காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர்: தலைவரவர்களே, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து எந்த ஊரில் இல்லையென்று சொன்னுல், இங்கே அதிகாரிகள் எல்லாம் வந்திருக்கிற காரணத்தினுல், அதைத் தெரிந்துகொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. எல். பலராமன்: அமைச்சரவர்கள் எந்த ஊரில் இல்லை என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டார்கள். மிக்க நன்றி. டி.டி.டி. 5 சதவீதம் டி.டி.டி. 50 சதவீதம் எங்கள் யூனியனில், அதாவது கணியம்பாடி யூனியனில் கிடைக்கவில்லை என்பதைப் பணிவுடன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் கூட பரவலாகக் கிடைக்கவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனில் 27 ரூபாய் அளவிற்கு விற்கக்கூடிய டி.டி.டி. 5 சதவீதம், 50 சத வீதம் போன்றவைகள் வெளி மார்கெட்டில் 50, 60 ரூபாய் அளவிற்கு வியாபாரி களிடம் கிடைக்கின்றன. இதைக் கேட்டால், மத்திய சர்க்கார் கொள்கை என்று சொல்வார்கள். ஆனுல் இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஆண்டு ஆரம் பத்தில், அதாவது சம்பா நடவிற்கு முன்னுல், மருந்து அதிகமாக இருந்தது. திடீரென்று காணுமல் போய்விட்டது. எங்கள் மாவட்டத்தின் மூலமாக அண்டை மாநிலங்களுக்குச் சென்றுவிட்டது என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டேன். மாவட்ட பார்டர் இடங்களில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு, ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களுக்குப் போன லாரிகளை மடக்கி, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து களையெல்லாம் பிடித்தார்கள். இப்படி வெளியில் அதிக விலையில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து விற்கப்படுகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வரவழைக்கப்பட்ட பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை

நல்ல முறையில் விற்க ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் ஆரம்பத்தில் இருந்த விலைகளைக் காட்டிலும், நாளுக்கு நாள் விலை ஏறிக்கொண்டு போகின்றன. நேற்றிருந்த விலை மறு நாள் இல்லை என்கிற அளவிற்கு விலை பல மடங்கு ஏறிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இதற்கு விலைக் கட்டுப்பாடு கிடையாதா? விவசாயி உற்பத்தி செய்யும் நெல் உற்பத்திக்கு மட்டும் விலைக் கட்டுப்பாடா? இது மனிதாபிமானக் கேள்வியாகும். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் நெல்லுக்கு ஒரு நல்ல விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். நான் கூறும் அபிப்பிராயம் இது தான். அரசு தன்னிடத்தில் பல ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கே, அந்தப் பண்ணைகளில் பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் நீங்கள் பரீட்சார்த்தமாக நெற்பண்ணை வைத்து ஒரு மூட்டை நெல் உற்பத்தி செய்ய என்ன செலவாகிறது என்று கண்டு பிடித்து, அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு கட்டுப்படியாகிறதோ அந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்று தான் ஏழை எளிய விவசாயிகள் பணிந்து கேட்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் அமைச்சரவர்களைப் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பூச்சி மருந்துகளில் சிலவற்றைப் பயிர்களுக்குப் போட்டுப் பயிரிடுவதால், சர்ம நோய்கள் வருகின்றன என்று பரவலாக டாக்டர்கள் கருதுகிறார்கள். இது எதிர்காலத்தில் மக்களுக்கு பாதகம் விளைவித்துவிடாதபடி அரசாங்கம் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 6·30 பி. ப.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரிப் பிரசாரம் செய்து வருவது நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, யாருக்குமே நல்லதல்ல என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, நல்லது என்பதால்தான் இந்த அவையில் கூறுகிறேன். இத்தாலி நாட்டில் இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பின்னால், நிலங்களில் இந்த டி.டி.டி. 5 சதவீதம் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளைப் போட்டு வந்ததன் காரணமாக, அங்கிருந்த தவளைகள், நரிகள் இவைகளுக்கு கண்கள் தெரியாமல் போய்விட்டன. அந்தக் காலத்தில் பரி வேட்டை என்று கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். அப்படி அங்கு வேட்டை ஆடச் சென்றவர்கள், நரிகளை நெருங்கிச் சுடுவதற்கு முயற்சித்தபோது, அவைகள் ஓடாமல் அப்படியே நின்றுகொண்டிருந்தன. காரணம் அந்த நரிகளுக்குக் கண் தெரியவில்லை. பிறகு ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தபோது, அந்த நிலத்தில் இறந்து கிடந்த

வெட்டுக்கிளிகளை அந்த நரிகளும் தவளைகளும் தின்றுகொண்டிருந்தனவாம். அந்த வெட்டுக்கிளிகள் அந்த மருந்தின் காரணமாக இறந்து விட்டவை என்று தெரிய வந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு மேலே நாடுகளில் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: இட்டிலியா, தோசையா, அதை முதலில் சொல்லுங்கள்.

திரு. எல். பலராமன்: இத்தாலி நாட்டில் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது இத்தாலி நாட்டில் எப்பொழுதோ நடந்தது. இன்றைக்கு நாட்டுக்குத் தேவை உணவுப் பொருள்கள். அந்த நேரத்தில் இந்த மாதிரியான தவருன பிரசாரங்களைச் செய்வதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மனிதன் உணவு சாப்பிட முடியாமல் பட்டினி கிடக்க வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். இத்தாலி நாட்டில் யார் சொன்னர்கள்? இத்தாலி நாட்டில் எந்த ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் சொன்னர்கள்? நான் பொறுமையோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். கடைசியில் பதில் சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும், மீண்டும் அதையே சொல்வதால், இப்பொழுதே பதில் சொல்ல விரும்பினேன்.

சாயில் டெஸ்டிங் லெபொரெட்டரி ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று கூட்டிக் கொண்டே போனர். தமிழ் நாட்டில் மொத்தம் 16 இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய மாவட்டத்திலும் இருக்கிறது. அதையும் தவருகச் சொல்லிக்கொண்டு போவது நல்லதல்ல.

அடுத்து, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து உபயோகிக்கப்படுவதால் பாதகம் ஏற்படுபடுகிறது என்று சொன்னர். நோபல் பரிசு பெற்ற . என்ற நிபுணரே பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிருர். ஆகையினல் அதன் மூலம் பாதகம் ஏற்படும் என்று சொல்வது உண்மையல்ல. மனிதன் கொஞ்சம் பாதிக்கப்பட்டால்கூட பாதகமில்லை என்று அந்த நோபல் பரிசு பெற்ற நிபுணர் வெகு சமீபத்தில் சொல்லியிருக்கிருர். பூச்சிக்கொல்லி மருந்தால் யாருக்காவது உயிருக்கு ஆபத்து வந்தது என்றுல், ரூபாய் 1,000

தருவதாக அரசு சொல்லியிருக்கிறது. உங்களுடைய மாவட்டத்திலிருந்து யாரும் கேட்கவில்லை, கொடுக்கவும் இல்லை. ஆனல் பூச்சிக்கொல்லி மருந்தால் பாதகம் என்று சொல்லி உபயோகப்படுத்தாமல் இருந்து விட்டால் உணவு உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கப்படும். இப்பொழுது நாம் ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு டன், இரண்டரை டன், ஐ.ஆர். 8 ஆக இருந்தால் மூன்று டன் விளைச்சல் பெறுகிறோம். இந்த மாதிரி நாம் போடாமலிருந்தால், நாற்றங்காலிலேயே அவைகள் கருகிவிடும். இன்னெரு தவறையும் சொல்கின்றர். தொழு உரம் மிக நல்லது அதை இப்பொழுதுதான் கண்டுபிடித்திருக்கிருர்கள் என்று சொல்கிருர். இப்பொழுது யாரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. தொழு உரத்தில் 1 சதவீதம்தான் நைட்ரஜன் உர சத்து இருக்கிறது. இப்பொழுதும் அவ்வளவுதான் இருக்கிறது. அதிகமாக இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அப்படி எந்தப் பல்கலைக் கழகமும் சொல்லிவிடவில்லை. மாருக திரு. வெங்கா அவர்கள் சொன்னர்கள், வேப்பம் புண்ணக்கில் 5 சதவிதம் இருக்கிறது என்று. அம்மோனியம் சல்பேட்டில் 20 சதவிதம் இருக்கிறது. அம்மோனியம் குளோரைடில் 25 சதவீதம் இருக்கிறது. யூரியாவில் 45 சதவீதம் இருக்கிறது. ஐ.ஆர். 8 போன்றவற்றில் ஏக்கருக்கு மூன்று டன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமானல், நிச்சயமாக ரசாயன உரங்கள் போட வேண்டும். தொழு உரத்தை வைத்துக்கொண்டு யாரும் அவ்வளவு விளைச்சலைப் பெற்று விட முடியாது. உண்மைக்குப் புறம்பாக எதையும் சொல்ல வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களே பல கேள்விகளை என்னை நோக்கிக் கேட்டார்கள். அவரது கேள்விகளுக்கு எனது நன்றியும் வணக்கமும் உரித்தாகுக. ஏதோ நான் சொல்வதால் மக்கள் பூச்சி மருந்துகளை வாங்கித் தெளிக்க மாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தில் நான் சொல்லவில்லை. நம்முடைய பொது மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது, அதற்கான வழியில் அந்தப் பிரிவில் உள்ளவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து மனித உடலுக்குப் பொருந்துமா இல்லையா என்று பார்த்து அதன் பிறகு நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் ஐ.நா.வில் கூட டி.டி.டி. 50 சதவீதம் உலக நாடுகளில் உற்பத்தி செய்து உபயோகிக்கக் கூடாது என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிருர்கள். நமது நாட்டில் அதை பல்வேறுன மாநிலங்களிலும் போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்திலும் போடுகிறோம். அதனல் பல விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. எனக்கு ஒரு டாக்டர் சொன்ன அளவுக்குத்தான் நான் இங்கு சொல்கிறேன். யார் சொன்னர்கள் எப்படிச் சொன்னர்கள் என்ற நிலைமையைச் சொல்வதற்கு என்னல் இயலாது.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : தலைவரவர்களே, யாரோ ஒரு டாக்டர் சொன்னூர் என்றூல், மக்கள் நம்பமாட்டார்கள். ஆனல் திரு. பலராமன் சொல்கின்ற போது அதற்கு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. அவர் சொன்னல் அதற்கு மக்களிடம் நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிடும். ஆதலால் யோசித்துச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நான் அனுபவபூர்வமாகக் கூற வேண்டுமானல், சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். இது பெரும் பிரச்சினையாகக் கிளம்பி விட்டதால், நான் இங்கு சொல்கிறேன். நான் ஒரு விவசாயி. எனக்கு திராட்சைத் தோட்டம் இருக்கிறது. மருந்து தெளித்தால்தான், அதாவது பாலிடால் தெளித்தால்தான், அதிக விளைச்சல் கிடைக்கிறது. அந்தப் பழங்களைக் கழுவாமல் அப்படியே சாப்பிட்டால், தொண்டையில் கரகாப்பு ஏற்படுகிறது. அதன் விளைவாகப் பிற்காலத்தில், நம்முடைய இறுதிக் காலத்தில் சர்ம வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன என்று கூறுகிறூர்கள். அதனல்தான் மக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் மருந்துகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்லபடி ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்த மருந்துகளை மட்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது) எங்கள் தலைவர் இல்லை. நான் தலைவருக்காகவும் சேர்த்துப்பேச வேண்டியிருக்கிறது. இடையில் குறுக்கீடுகள் இருக்கின்றன. தயவுசெய்து கொஞ்சம் அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஐந்து நிமிஷம்தான்.

திரு. எல். பலராமன் : இங்கு வேளாண்மைத் துறை உற்பத்தியைப் பொறுத்த புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறூர்கள். இவற்றைப் பார்க்கும் போது, நான் பொதுவாகக் கூறவேண்டுமானல், பழைய காலத்தில் அரசாங்கப் புள்ளி விவரங்கள் எல்லாமே தப்பு என்று கூறும் வார்த்தைகள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. இது எப்படித் தப்பாக இருக்கலாம் என்று கேட்டால், என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இது போன்ற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், அதை உணர முடியும். எங்களுடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் நான் இதை எடுத்துக் காட்ட முடியும். என்னல் மாநில அளவில் நிரூபிக்க முடியாது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்த மாதிரி முறையில் சேகரிக்கப்பட்டு இங்கே மாநில அளவில் மொத்தமாகத் தயாரிக்கப்

படுகிறது. அந்த முறையில் இதிலே தவறு இருக்கும் என்று என்னுல் கூற முடிகிறது. இதுபோன்று தவருன புள்ளி விவரங்களைத் தரவேண்டா மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஐ.ஆர். 8, 20, 22 போன்ற புதிய நெற்களை நல்ல முறையில் அந்தப் பிரிவினர் கண்டுபிடித்து விவசாயிகளுக்கு வழங்கி வருகிருர்கள். ஒரு விவசாயியிடம் 100 மூட்டைகள் இருந்தால், அது முளைக்கக் கூடியதா இல்லையா என்றுகூடப் பார்க்காமல், அதை வாங்கி வந்து விடுகிருர்கள். அப்படி முளைக்காத வித்து டிப்போவில் நிறைய இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விதைகளெல்லாம் முளைக்கக்கூடிய விதைகள்தானு என்று நல்ல முறையில் பரிசீலித்து அதன் பிறகே விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் அந்த விதைகளில் வீரியம் இருப்பதில்லை. அப்படி இருக்கும்போது விவசாயிகளிடமிருந்து 5, 6 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னுல் வாங்கும் நிலைமையில் இருக்கிருர்கள். பண்ணைகள் ஏற்படுத்தி புதிய நெல்கள் எல்லாம் உற்பத்தி செய்கின்ருேம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிருர்கள். அதைப் பாராட்டி அவற்றை நல்ல முறையில் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு அடுத்து ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கொள் விளையும் நிலங்களில் பருப்பு வகைகளை உற்பத்தி செய்ய வகை செய்வோம் என்ற தகவலைப் பார்த்தேன். சாதாரணமாக கொள் விளையும் நிலத்தில் மற்ற பயிர்கள் செய்ய முடியாது என்ற நிலைமை இருந்தாலும், அதைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்வது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாவட்ட விற்பனை சங்கத்திற்கு—மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு தேர்தலே நடைபெறுவதில்லை. ஜனநாயகத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கும் நிலைமையில் தேர்தலையே நடத்த விடாமல் தடை செய்து வருகிருர்கள். அதை ஏன் நடத்தவில்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினை எல்லாம், மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக விவசாயிக்கு ஆயில் என்ஜின் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஆயில் என்ஜின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னுல் சாராயத்தால் ஓடக்கூடிய என்ஜின்களைத் தயாரிக்க இருக்கிருேம் என்று கூறினுர்கள். அது விரைவில் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு பொறியாளர்கள் விரைந்து பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 6.40 பி.ப.

இந்த விஞ்ஞான காலத்தில் நில உச்ச வரம்பு என்று வைத்து, அதன் காரணமாக பெரிய டிராக்டர்களைக் கொண்டு விவசாயம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அயல் நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்படும் டிராக்டர்களின் விலை ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக ஆகியிருப்பதைப் பார்க்கின்றபோது, சிறு விவசாயிகளுக்காக சிறிய டிராக்டர்களை உற்பத்தி செய்ய என்ன வழிவகை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், வேதனையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு மாடும் கிடைப்பதில்லை. மதிப்பிற்குரிய வெங்கா அவர்கள் கூறியது போன்று, மாடு வாங்க கடன் கொடுக்கப்படாததால், மாடு வாங்கி உழவு செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே சிறிய விவசாயிகளுக்கு கிருஷிக் போன்ற 5 குதிரையோட்ட சக்தி உள்ள டிராக்டர்களை, ஜப்பான் கார்டன் லேண்டில் வாங்கப்படக்கூடிய டிராக்டர்களை வாங்கி விவசாயிகளுக்கு வழங்கத் திட்டம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆரம்பத்தில் நான்காயிரம், ஐந்தாயிரம் என்றிருந்த டிராக்டர்கள், இன்றைக்கு 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் வாங்குகின்ற மோட்டார் போன்றவை எல்லாம் விலையேறியிருப்பது போல், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களின் விலையும் உயரும் என்று அரசாங்கமும், மக்களும் கூறுவது. . . . (மணியடிக்கப்பட்டு பேச்சு முடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியதையெல்லாம், ஒவ்வொன்றாக நான் நன்றாகக் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். ஆகையால் நேரமிருந்தால் எல்லோருக்கும் தனித்தனியாகக் கூட பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் இப்போது நேரமில்லை. நான் மட்டும் குறித்து வைத்து சும்மா விட்டுவிடாமல், அதிகாரிகளும் இங்கே வந்து குறித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியவற்றை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, அவர்கள் கருத்தைப் பின்பற்றி என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ, அவை எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியை முதலில் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

விவசாயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை என்ன என்பதை நான் முதலில் விளக்கிவிட்டால், பின்னால் இந்தத் துறையிலே நடக்கின்ற பல காரியங்கள் நன்றாக விளங்கும் என்று கருதுகிறேன். 'What is the basic policy' தமிழ்நாட்டு விவசாயத்தை எந்தத் திசையை நோக்கி இந்த அமைச்சு அழைத்துக்கொண்டுபோகிறது என்பதை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். பொதுவாகச் சொல்வதென்றால், இந்தத் துறையின் அடிப்படைக் கொள்கை விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்று சொல்லிவிட முடியும். அதுதான் விவசாயத் துறையின் நோக்கமாக இருந்தாக வேண்டும். விவசாய

உற்பத்தியை இரண்டு வகையில் பெருக்க முடியும். ஒன்று, விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலப்பரப்பை அதிகரிப்பது. அம்மாதிரி அதிகரிப்பதற்கு தமிழ் நாட்டில் மேலும் வழியில்லை. ஆகையினால் நாம் அடுத்த முறையைத் தீவிர மாகக் பின்பற்ற வேண்டுமென்று முனைந்து நிற்கின்றோம். ஒரு எக்கர் நிலத் தில் ஒரு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு விளைவிக்க முடியுமோ அதை அதிகரிப்பது, 'To get more per acre per year' என்று முனைந்து நிற்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பக்கர், எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்று கேட்டார்கள். நான் அடிப்படையைச் சொல்கிறேன். எந்தப் பயிரை யார் விளைவிக்கின்றேன் என்றாலும், நான் முதலில் இதைத்தான் கேட்பேன். எவ் வளவு நாள் பயிர்? இந்தப் பயிரை விளைவித்தால் செலவுபோக ஒரு வருடத் தில் என்ன லாபம் கிடைக்கும், என்று இந்த அடிப்படைக் கேள்வியைக் கேட்டு, எது அதிகமாக லாபம் கொடுக்க முடியுமோ அதை விளைவிக்கச் சொல்லி வருகிறேன். சில புது ரகங்களைச் சொல்லி வருகிறேன் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். இதுவரையில் சில மாவட்டங்களில் 'டாபி யோகா', மரவள்ளிக் கிழங்கு விளைவிக்கப்படவில்லை. அதைப் பெருவாரியாகப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். வெங்காயத்தில் புதிய ரகம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டு, ஒரு எக்கரில் 60 நாளில் 5,000 கிலோவுக்கு மேல் விளைகிறது. இப்படிப் பட்ட காரியங்களையெல்லாம் செய்து, ஒரு எக்கரில் எவ்வளவு அதிக விளைச்சல் காணமுடியுமோ, அவ்வளவு அதிக விளைச்சல் கண்டாக வேண்டும். அதை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். அதிக விளைச்சல் என்று சொல்லு கின்றபோது நண்பர் ஒருவர், விவசாயி பாதி நாள் சும்மா இருக்கிறான்; அவன் நேரம் பாழாகிறது என்றார். அப்படிக் கிடையாது. நமது பொருளாதாரப் புத்தகங்களில். . .

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, சேலம் பகுதியிலே அதிகமாக மரவள்ளிக் கிழங்கு பயிராகிறது. அங்கே அந்தப் பயிர் இயற்கையாக அதிக மாக நோயால் பாதிக்கப்படுகிறது. அந்த நோயைத் தீர்க்க முடியவில்லை. நோய் வராத குச்சி கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அது உடனடியாக இண்டிரடியூஸ் செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: தலைவரவர்களே, குறிப்பாக நான் மாதிரிக்காகச் சொன்னேன். மூன்று நாளைக்கு முன்னால் நான் சேலம் சென்றிருந்தபோது, இந்த மாதிரி நோய் இருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்ட வுடன், 'மொசேயிக்' என்ற மரவள்ளிக் கிழங்கு வியாதி தாக்குகிறது என்று அறிந்து, அதற்கு என்ன மருந்து போடலாம், எப்படிச் சீர்ப்படுத்தலாம் என்று ஆலோசித்துவிட்டு, அங்கே புதிதாக 97-ஆம் நம்பர் மரவள்ளிக்

கிழங்கையும், 226-ஆம் நம்பர் மாவள்ளிக் கிழங்கையும் போட்டரல், இலகுவாக நோய் நொடியால் தாக்கப்படாது, லாபகரமாக இருக்கும், என்று அந்த ரகங்களைப் போடும்படி சொல்லியிருக்கிறேன். வேறுபல மாவட்டங்களில் கூட இதனல் அதிக வருவாய் கிடைக்க முடியும். நான் சொன்ன 97-ஆம் நம்பர் மரவள்ளிக் கிழங்கு ரகம், ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டுக்கு—ஆண்டு என்ருல் நாள் முழு ஆண்டு என்றுகூட சொல்லவில்லை, 8, 9 மாதங்களில்—ஒரு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 30 டன் விளையும். அப்படி அதிக விளைசல் காணக்கூடிய பயிர்களை நாம் பயிர்செய்வதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும். நிச்சயமாக நாம் அதைச் செய்தாக வேண்டும். சில நாட்களுக்கு முன்பு பேரவையில் ஒரு வாதம் வந்தது. யாருக்கு விவசாயம் தெரியும், யாருக்கு விவசாயம் தெரியாது என்ற வாதம் எழுந்தபோது, நான் கூறியது, யார் விவசாயத்தில் லாபம் பெற முடியும் என்று சொல்கிருர்களோ அவர்கள் விவசாயம் தெரிந்தவர்கள்; யார் உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது, நஷ்டத்தில்தான் நடைபெறும் என்கிருர்களோ, அவர்கள் விவசாயத்தைப் போதுமான அளவுக்குப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று பொருள் என்று சொன்னேன். எவனெருவன் நிலத்தை கைவசம் வைத்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு கூட தான் வறுமையாக இருக்கின்றேன், வறுமையின் காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்கிருனே, அவனைப் பார்த்து "நிலமெனும் நல்லாள் நகும்", அந்த நிலமே அவனைப் பார்த்துச் சிரிக்கும் என்று முன்காலத்திலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நான் விவசாயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையைச் சொன்னேன். இப்போது உடனடியாக நம் முன்னல் நிற்கின்ற பிரச்சினை என்ன என்பது எனக்கு நன்ருகத் தெரியும். நான் வேறு பயிர்களுக்குப் போகவில்லை. நெல்லைப்பற்றிப் பேசுகிறேன். நெல் பயிருக்கு போதிய உரமில்லை, போதிய பூச்சிக் கொல்லி மருந்தில்லை என்று சொன்னுர்கள். பூச்சிக்கொல்லி மருந்து இல்லை என்ற பிரச்சினை இனிமேல் வராது. அதை நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். ஏனென்ருல் இன்றைக்கு விவசாயத் துறையினிடத்தில் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் லிட்டர் எண்டிரீன் (Endrine) இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் கிலோ B.C.H.10 கைவசமிருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாராவது எந்த டிப்போவிலாவது மருந்தில்லை என்று தெரிவிப்பார்களேயானல், உடனடியாக அனுப்ப முடியும். ஆகவே நான் பூச்சிக் கொல்லி மருந்தைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லவில்லை. அதை எப்படி உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதைக்கூட நாம் பார்த்து வந்திருக்கிருேம். உரத்தைப்பற்றிச் சொல்கின்றபோது, ரசயான உரம் மிகவும் தேவை; ரசாயன உரமில்லாமல் நெல்லை விளைவிக்க முடியாது என்பது

நமக்குத் தெரியும். நண்பர் திரு. வெங்கா பேசும்போது, சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய சில கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்வதாக இருக்கிறேன். நெல் பயிருக்கு 17, 17, 17 போடுவதாக நண்பர் திரு. வெங்கா சொன்னார்கள். 17 நைட்ரஜன், 17 பாஸ்பரஸ், 17 பொட்டாசியம், 17 தழைச் சத்து, சாணிச் சத்து என்று சொல்வார்கள். நான் திரு. வெங்கா அவர்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 17, 17, 17 நெல்லுக்குப் போட வேண்டாம். நெல்லுக்குப் பொட்டாசியம் தேவை கிடையாது. தமிழ் நாடு பூராவும் ஏராளமான பொட்டாசியம் நிலத்தில் இருப்பதால், கலப்பு உரம் செய்கிறவர்களைக்கூட நான் கேட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் 17 நைட்ரஜன் என்று போடுவதாக இருந்தால், அதில் பாதி வேண்டுமென்றால் பாஸ்பரஸ் போடுங்கள் என்று. அதுகூடத் தேவையில்லை நெல்லுக்கு. நெல்லுக்கு நைட்ரஜன்தான் உரச்சத்து. யூரியாவில் 45 சதவீதம் நைட்ரஜன் இருக்கிறது. அமோனியம் குளோரைடில் 25 சதவிகிதம் நைட்ரஜன் இருக்கிறது. அமோனியம் சல்பேட்டில் 20 சதவிகிதம் நைட்ரஜன் இருக்கிறது. உரங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது. கோழியின் எச்சத்தைப்பற்றிக்கூடச் சொன்னார்கள். அது நல்ல உரமென்று புத்தகத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே 1.46 சதவிகிதம்தான் நைட்ரஜன் இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு நிலத்தில் நெல்லை விளைவிக்க முடியுமென்று சொல்லும்போது, அதை ரசாயன உரத்தோடு சேர்த்துப் போட்டாலொழிய நல்ல விளைச்சல் இருக்காது. அதே போன்று தழை உரம், குழி உரம், கம்போஸ்ட் உரம் போன்றவைகளை மட்டும் போட்டு விளைவிக்க முடியுமாவென்று பார்த்தால், அதில் ரசாயன உரத்தின் அளவுக்குப் பலன் கிடைக்காது. ரசாயன உரம் போட்டுப் பயிர் செய்யும்போது, ஐ.ஆர். 8 போன்ற பயிர்களில் ஏக்கருக்கு 3 டன்னும், கருணை போன்ற பயிர்களில் ஏக்கருக்கு 2 டன்னும் கிடைக்கும். அந்த அளவுக்கு விளைச்சலை இந்த உரங்களின் மூலம் எதிர்பார்க்க முடியாது. சாதாரண உரத்தில் நைட்ரஜனை அதிகமாகச் சேர்ப்பதற்கு வழிகளைக் கண்டுபிடித்து, ஏறத்தாழ 10 அல்லது 12 சதவிகிதம் இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். உரம் பெருவாரியாக கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படுகிறதென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் சொல்லுவது தவறல்ல என்பது எனக்குத் தெரியும். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். முதலில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பற்றாக்குறை எவ்வளவு என்பதுபற்றிப் புத்தகத்தில் புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறேன். முதலில் மத்திய அரசு 1,75,000 டன் உரம் தருகிறேன் என்று சொல்லி, 1,61,900 டன் உரம் ஒதுக்கப்பட்டு, நமக்கு வந்து சேர்ந்தது 87,186 டன்தான். அந்த அளவுக்கு மிகக் குறைவாக வந்து சேர்ந்தது. வருகிற இந்தப் பட்டத்திலேயும்கூட 1,30,000 டன் தருகிறேன் என்று

6·50 பி.ப.

சொன்னர்கள். மீண்டும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறர்கள். இப்போது 1,18,000 டன் என்று குறைத்திருக்கிறர்கள். இன்னும் எவ்வளவு குறையுமோவென்பது வந்து சேரும்போதுதான் தெரியும். நிச்சயமாகப் பற்ருக்குறை இருக்கிறது. தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல; அகில இந்தியாவிலும் இருக்கிறதென்பது மட்டு மல்லாமல், உலகம் முழுவதற்கும் இந்தப் பற்ருக்குறை இருப்பதை என்னுல் நிரூபிக்க முடியும். பல பத்திரிகைகளிலிருந்து காண்பிக்க முடியும். அப்படிச் சொன்னல், யாருடைய மனதும் நிறைவுபடாதென்பதும் எனக்குத் தெரியும். மற்றவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அங்கே இன்னும் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறர் களென்ருல், அதனல் நமக்கு என்ன மகிழ்ச்சி ஏற்படப்போகிறது. குஜராத் தில் என்ன விலை கொடுத்தாலும், உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லையென்று கலவரம் நடந்ததென்ருல், அதில் நமக்கு என்ன மகிழ்ச்சி? மற்ற இடங்களி லும் பற்ருக்குறை இருக்கிறதென்று சொல்லி என்னை நானே ஏமாற்றிக் கொள்ளலாமே ஒழிய, உங்களில் யாரையும் திருப்திப்படுத்த முடியாது. நாம் நைட்ரஜன் உரங்களை உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். அமோனியம் சல்பேட் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்யும் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இல்லை யென்ருலும், சிறிய இயந்திரங்களை வைத்து, சாதாரண கம்போஸ்ட் உரத்தில் நாம் அதிகமான நைட்ரஜன் சத்தை ஏற்ற முடியுமென்று கண்டுபிடித்து, அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு உள்ள உரப் பற்ருக்குறையை இல்லாமல் செய்ய முடியுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் உணவுப் பற்ருக்குறை வருவதற்கு எனக்கு மனது வராது.

அடுத்தப்படியாக 'பிளாக் மார்க்கெட்டிங்' மூலம், கள்ளச் சந்தை மூலம் உரங்களை விற்கிறர்கள். மதுரை, தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. கள்ளச் சந்தையில் லாரி லாரி யாகப் போவதை பல முறை பிடித்திருக்கிறேம். இதைப் பார்த்து நான் வேதனையடைந்திருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. எனக்குள்ளாக ஒரு சங்கல்பம் செய்துகொள்ள வேண்டியவனுக இருக்கிறேன்; சபதம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியவனுக இருக்கிறேன். என்னுடைய வாழ்நாளில், கள்ளச் சந்தையைப் பார்க்க எனக்கு என்ன தலைவிதி? அதை அழிக்காவிட்டால், இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பலனில்லை. இதை எப்படியாவது நிறுத்த வேண்டும். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்று பார்க்கும் போது, நம்மிடம் போதுமான அளவுக்கு கண்காணிக்க அதிகாரிகள் இல்லை. 9,465 இடங்களில் இந்த ரசாயன உரத்தை விற்ருலும் அதைக் கண்காணிப் பதற்கு 8 இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் நம்மிடம் இருக்கிறர்கள். ஆகையால் இன்னும் அதிகமாகக் கண்காணிக்கும் வேலையைப் பார்த்தாக வேண்டும்.

அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டும். கள்ளச் சந்தையில் விற்பதைப் பிடிப்பது மட்டுமல்ல, இந்த 9,465 டெப்போக்களிலும் உரங்களை விவசாயிகளுக்குத்தான் விற்க வேண்டுமே தவிர, வியாபாரிகளுக்கு விற்கக் கூடாது. வேறு வியாபாரிகளுக்கு விற்றுமென்றால், அது கள்ளச் சந்தைக்கு அடிகோலும். இன்ன விவசாயிக்கு, இன்ன பயிருக்கு, இன்ன தேதியில் கொடுத்தோமென்று குறிப்புகள் இருக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தியிருக்கிறோம். புதிதாக விதிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். கண்காணிப்பாளர்களை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இப்படி கள்ளச் சந்தையை நிறுத்தினால்தான் ஏராளமாக உரம் விவசாயிக்குக்கிடைக்கும். "Enriching the nitrogen content, ammoniated organic matter" என்பதை பெருமளவில் தயாரித்துக் கொடுப்போமானால், நிச்சயமாக நமக்கு இந்த உணவுத்துறையிலே பற்றாக்குறை வராது. இந்தத் துறையில் நாம் நல்ல பெயர் வாங்கியிருக்கிறோம். 5 மாநிலங்களுக்கு அரிசி கொடுத்திருக்கிறோம். பீகார், மேற்கு வங்காளம், மராட்டியம், கேரளம் போன்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். குஜராத் மாநிலம் மிகவும் கஷ்டப்பட்ட நேரத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். 5 மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தியாவிலுள்ள எந்த மாநிலமும், தங்களுக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்று கேட்டால், கொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. ஆனால் இங்கே உற்பத்தி குறைந்துவிடுமானால், அவர்கள் கை ஏந்தியதற்குப் பதிலாக, நாம் கையேந்த வேண்டிய நிலை ஏற்படும். ஆனால், நான் பார்க்கிறவரையில் அந்த நிலைமை வராதென்பதை உணர்ச்சியோடு, என் முடிவான ஒரு தீர்மானமாகச் சொல்கிறேன். தமிழன் எந்த நாளும் கையேந்தி வாழ்ந்ததில்லை. "தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு; தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு" என்று சொல்லுவார்கள். என்ன குணமென்றால் மானத்தை விட்டு உயிர் வாழ மாட்டான், "மயிர் நீக்கின் உயிர் வாழாக் கவரி மான்" போன்று. இன்னொரு இடத்திற்குப் போய், உணவுக்குக் கை நீட்டுகின்ற நிலைமையை உண்டாக்குவோமானால், இந்த விவசாயத் துறையில் நான் இருந்து பணியாற்றுவதற்கு அருகதையற்றவனே என்று என்னை நானே கேட்டுக்கொள்வேன். இதைப்பற்றி மட்டும் இவ்வளவு விளக்கங்களைச் சொல்வதால், மற்ற பயிர்களைப்பற்றித் தெரியாதென்று பொருளல்ல. உணவு உற்பத்தி அடிப்படையாக இருப்பதால், அது கட்டாயம் உற்பத்தி செய்தாக வேண்டிய பொருளென்று சொன்னேன்.

பல இடங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நெல் உற்பத்தியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தக் கணக்குகூடத் தவறென்று சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. அரிசியைப் பார்ப்

போமாஞல், தஞ்சையில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறேமென்று சொல்வதில், எந்த வித உண்மையுமில்லே. தஞ்சையைவிட மற்ற இடங்களில் அதிக உற்பத்தி செய்திருக்கிறேம். கிழக்கு இராமநாதபுரத்திற்கு வந்தால் தெரியும். முன்பெல்லாம் பஞ்சப்பிரதேசமென்று சொல்வார்கள். போன வருஷமும் இந்த வருஷமும் 'சர்ப்ளஸ்' ஆக இருக்கிறது. அங்கிருந்து கோவில்பட்டித் தாலூகாவிற்கு அரிசி போகக்கூடாதென்று செக் போஸ்ட் போட்டிருக்கிறேம். அங்கேயெல்லாம் தண்ணீருக்கு கிணறுகள் வெட்டி, உதவி செய்து, நெல் விளேவிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேம். திருச்சியிலிருந்து புதுக்கோட்டைக்கு ரோடு மார்க்கமாகப் போகும்போது, சுற்றிலும் பார்த்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் எப்படி இருக்கிறதோ, அப்படித் தான் தோன்றும். இடையிடையே பம்ப்செட் கட்டிடம் இருக்குமே தவிர, தஞ்சை மாவட்டம் எப்படி விளங்குகிறதோ, அப்படித்தான் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8 விளேவ

(பிற்பகல் 7-00)

இல்லே. அங்கே மொத்தத்தில் விளேச்சல் குறைவு. மற்ற மாவட்டங்களில் அதிகம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8 விளேவித்து கண்டுமுதல் நிச்சயம் 3 டன் ஆகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலேவர் : மாண்புமிகு அமைச்சரின் பேச்சு முடியும்வரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் : அடிப்படையான விஷயத்தைச் சொன்னேன். எங்கேயும் உணவு உற்பத்தி குறையாதவாறு பார்த்துக் கொள்வேன் என்றும் சொன்னேன். இயற்கை சற்று தன்மை செய்கிறது என்று சொன்ஞர்கள். அது உண்மையில்லே. நமக்கு 1967-க்கு முன்ஞல் பெய்த மழையைவிட அதற்குப் பிறகு பல ஆண்டுகள் மழை குறைவாகத்தான் பெய்கிறது. நமக்கு கங்கை, கோதாவரி, கிருஷ்ணு போன்ற பெரிய ஆறுகள் கிடையாது. நமக்கு காவிரி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. ஆகவேதான் 6½ லட்சம் பம்ப் செட்டுகளே வைத்து நிலத்தடியில் உள்ள நிரையெடுத்துப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலேயிலே இருக்கிறேம். ஆற்றுத் தண்ணீர் நமக்குக் குறைவாக இருப்பதை இது சரிக்கட்டுகிறது. எப்படி தரையிலே ஆறுகள் ஓடுகின்றனவோ, மேற்கே இருந்து தென் கிழக்காக, தெற்கே இருந்து கிழக்காக ஓடுகின்றனவோ, அதேமாதிரி நிலத்தடியிலும் நீரோட்டம் இருக்கிறது. அதுவும் கிழக்கே, தெற்கே என்று ஓடுகின்ற காரணத்தால், அந்த நீரைப் பயன்படுத்துகிறேம். தமிழ் நாட்டிலே மழை குறைவு என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். மேற்கே மேற்குத் தொடர்ச்சி

மலைகள், கிழக்கே இலங்கையிலே உள்ள மலைகள் ஆகியவற்றின் 'ரெயின் ஷேடோ' மழை நிழல் பகுதியிலேதான் நாம் வாழ்கின்றோம். இயற்கை ஒரு இடத்தில் குறை வைத்தால், மறு இடத்தில் நிறைவு செய்கிறது. ஆகவே நமக்கு மழையின் அருள் குறைவாக இருந்தாலும், நிலத்தடிநீர் அதிகமாக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே எத்தனையோ கிணறுகளை வெட்டியிருக் கிறோம் என்பார்கள். ஆனல் இதுவரையில் நிலத்தடியில் உள்ள நீரில் அங்கே மொத்தத்தில் 4 சதவீதம் தான் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். Ninety-sixpercent fo the water underground is still unexploited அதை அதை எடுத்து பல இடங்களுக்கு அனுப்ப முடியும். ஆகையினல் இயற்கையாக மழை பெய்தாலும் அல்லது மழை குறைந்தாலும், நமது தேவைக்கு அதிகமாக நீரை உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதற்கு நிலத்தடி நீர் நிறைய இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன இரண்டொரு கருத்துக்களுக்கு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. வெங்கா அவர்கள் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசுகிற போது, நம் மாநிலத்தில் நெல் தன்னிறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, உபரியாக உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னர்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 13 இலட்சம் ஏக்கரில் நெல் விளைவிக்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே ஒரு திருத்தத்தைச் செய்தார்கள். அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பெரிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினர்கள் என்பதை உலகம் போகப் போகத் தெரிந்துகொள்ளும். நாமெல்லாம் மேல்நாட்டில் உள்ளவர்களுடைய பொருளாதாரப் புத்தகத்தைப் படித்தவர்கள். அதைச் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தோம். விவசாயம் என்பது 'சீசனல் ஆப்பரேஷன்' கொஞ்சநாள் ஒரு மனிதனுக்கு வேலை கொடுக்குமே தவிர, ஆண்டு முழுதுக்கும் வேலை கொடுக்காது என்று பாசிக் என்று ஒருவர் எழுதியிருக்கிறர். அதை அப்படியே காப்பி அடித்து பொருளாதாரக் கல்லூரிகளிலே படித்திருக்கிறோம். இது இங்கிலாந்து நாட்டில், ஜெர்மன் நாட்டில், அமெரிக்க நாட்டில் உண்மை யாக இருக்கலாம். ஏனென்றல் அங்கேயெல்லாம் 50, 60 நாட்களுக்குத்தான் வெயில் அல்லது மழைக்காலம். குளிர்காலத்தில் அங்கே பச்சை என்பதையே பார்க்க முடியாது. விவசாயமும் செய்ய முடியாது. ஆனல் நமது மாநிலம் ஈக்வேடருக்கு மிக அருகில் உள்ள மாநிலம். டிராபிகல் கிளைமேட் நிலவுகிறது. பயிர்கள் ஆண்டுமுழுதும் வளர முடியும். இங்கே பச்சையாக இல்லாத நாள் ஒன்றுகூட இல்லை. அங்கு autumn இலையுதிர் காலம் என்று இருக்கிறது. ஆனல் நமக்கு இலையுதிர்காலம் இல்லை. எப்பொழுதும் வளர்கிறது. தஞ்சா வூரிலே 13 இலட்சம் ஏக்கரிலே நெல் விளைவிக்கிறோம்.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இலையுதிர் காலம் என்று ஒன்று இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். இயற்கைக்குப் புறம்பான ஒன்றைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இலை உதிரும், பின்னால் துளிர்க்கும என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உணர்கின்றார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இலையுதிர்காலம் என்பது Qutumn அப்பொழுது மேலை நாடுகளில் போய்ப்பார்த்தால்—செப்டம்பர் மாதத்தில் மரங்கள் எல்லாம் இலைகளை உதிர்த்துவிட்டு ஹைபர்நேடிங்—தூங்கிக் கொண் டிருக்கும். அப்பொழுது எதுவும் விளையாது. விண்டர்—ஏப்ரல் வந்தால் வளரும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இங்கு கிடையாது. இங்கு ஒரு வேளை பழைய பொருளாதாரத்தைப் படித்திருப்பீர்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எம்.ஏ. படித்திருந்தார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே இலையுதிர்காலம் என்ற பருவம் இருக்கிறதா இல்லையா, மரங்கள் இலைகளை உதிர்க்கின்றனவா இல்லையா என்று நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இலையுதிர்காலம் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த நாட்டிற்கும் இந்த நாட்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மேல்நாடுகளிலே பார்த்தால், இலையுதிர்காலம் இருக்கும். இலை உதிர்ந்து மொட்டை மரமாக தூங்கிக்கொண்டு உயிர் இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்று எண்ணும்படி இருக்கும். அப்படி இலை உதிர்ந்து போவது இங்கே கிடையாது. இங்கே பச்சையே இல்லாத அளவுக்கு எல்லா இலைகளும் உதிர்ந்துவிடுவது கிடையாது. ஆகவே 1967 லே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் புதிதாக ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவத்தைக் காட்டினார்கள். தமிழ் நாட்டிலே உள்ள விவசாயிகள் டிராபிகல் க்ளைமேட் கோடை—அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் உள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு இந்த சீசனல் ஆப்பரேஷன் என்பது இல்லை. ரிசர்வ் பாங்க் சட்டத்தில்கூட 'அக்ரிகல்சர்' என்பதற்கு 'சீசனல் ஆப்பரேஷன்' என்று தவறாக எழுதி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே அப்படி அல்ல. இங்கே ஒரு போகம் அல்ல, இரண்டு போகம் அல்ல. மூன்று போகம் அல்ல, நான்கு போகம்கூட விளைவிக்க முடியும். ஜனவரி மாதத்திலேயிருந்து ஜனவரி மாதம் வரையில், பொங்கலிலிருந்து பொங்கல்வரை விளைவிக்க முடியும். ஆகையினால் விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற மக்கள் ஒரு காலத்தில் மட்டும் வேலை

செய்துவிட்டு, மற்ற காலத்தில் சோம்பேறியாக இருக்கிறார்கள் என்பது தமிழ் நாட்டிற்குப் பொருந்தாது. மேலும் ஆண்டில் 360 நாள் வெயில் காய்கின்ற காரணத்தால், அதிக விளைச்சல் தமிழ் நாட்டிலே செய்ய முடியும். ஆகவே விவசாயம் என்பது மிக முக்கியமானது. மேல் நாடுகளில் Indust.ialse of Perish தொழில் நடத்த வேண்டும், இல்லாவிட்டால் பாழாக வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இங்கே கிடையாது. இங்கு விவசாயம் என்பது அதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு லாபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது என்ற நியூ எக்னமிக்ஸ், புது பொருளாதாரத்தைக் கடைப்பிடித்துவருகிறோம் என்பது போகப் போகத் தெரியும். இப்பொழுது பெரிதாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் பெரிய மாறுதல் ஏற்படுத்தி, வெள்ளைக்காரர்கள் சொன்ன எக்கனமிக்ஸ் டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் எல்லாம் 'ராங்' என்று சொல்லக்கூடிய பெருமை, அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு இருந்தது.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, போகப் போகத் தெரியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி சூட்சுமமாகச் சொல்லி விட்டு அதைச் சொல்லாமலிருப்பது எங்களுக்கெல்லாம் ஏதோ ஒன்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை விளக்குவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். நெல்லுக்குத்தான் விலை குறைவாக இருக்கிறதே தவிர, மற்றப் பொருள்களுக்கெல்லாம் விலை ஏறிவிட்டது என்றார்கள். அந்த விலையேற்றம் என்பது நம்முடைய கையில் இல்லாத ஒன்று. விலையேற்றப் பொருளாதாரத்தைப்பற்றி கிரௌத்தர் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். விலை எப்படி ஏறுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். யானை விற்ற விலை குதிரை விற்கிறது. குதிரை விற்ற விலை ஆடு விற்கிறது. ஆடு விற்ற விலை கோழி விற்கிறது. கோழி விற்ற விலை ஒரு கோழிமுட்டை விற்கிறது என்றெல்லாம் சொல்ல முடியும். இப்படி விலை ஏறிக்கொண்டே போவதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். X is equal to 'M' என்று வைத்துக் கொண்டால், இங்கே Mon y சப்ளையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு தூரம் பண உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறோமோ, எவ்வளவு தூரம் பணத்தை நோட்டாக அச்சடித்து வெளியிடுகிறோமோ அந்த

(பிற்பகல் 6-40)

அளவிற்கு விலை ஏறத்தான் செய்யும் Money mulitiplied by Velocity or Monep divided by P—that is, Production—MV / P is equal to விலைவாசி. அதுதான். விலைவாசி. பண உற்பத்தி எவ்வளவு ஆகிறது என்பதைப் பத்திரிகையில் படித்துக்கொண்டு வருகின்றீர்கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன்புதான் ரூபாய் 100 கோடிக்கு நோட்டை அச்சடித்து வெளியிட்டார்கள்.

அதற்கு முந்தைய வாரத்தில் ரூபாய் 100 கோடிக்கு அச்சடித்து வெளியிட்டார்கள். அதற்கு முந்தைய வாரத்தில் ரூபாய் 200 கோடிக்கு அச்சடித்து வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அதை நீங்கள் தாக்குப் பிடிக்க வேண்டுமானால் மணி டிவைடெட் பை ப்ரொடக்ஷன் (Money divided by Production) என்று உற்பத்தியாக வேண்டும். பொருள்கள் உற்பத்தி இரண்டு சதவிகிதம் என்றும் பணத்தின் உற்பத்தி, அச்சடித்து வெளியிடுவது 20 சதவிகிதம் என்றும் இருந்தால், விலை ஏறத்தான் செய்யும். ஆகவே அது நம்முடைய கட்டுப்பாட்டில் கொஞ்சம்கூட இல்லாத ஒன்று. ஆகவேதான் அந்த பார்முலாவைச் சொன்னேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் "பணத்தை அதிகமாக அச்சடித்து வெளியிடுகின்றார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்த நம்மிடம் ஆற்றல் இல்லை. எனவேதான் விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது" என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாம் உணவு தானியத்தைத் தான் தயாரிக்கிறோம். கேஷ் கிராப் என்று சொல்லப்படும் கமெர்ஷியல் கிராப்ஸைப் பயிர் செய்யும் ஆற்றல் நம்மிடம் இல்லை அங்கேதான் இருக்கின்றது என்கிறார்கள். மற்ற பொருள்களுக்கெல்லாம் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது, ஆனால் நெல் விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்தும் நிலை இருக்கின்றது. நெல் பயிரிட்டால், குறைவான வருமானம்தான் கிடைக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் தனக்குள்ள அதிகாரத்தைக் கொண்டு நெல் உற்பத்தியையும் விலையையும்தான் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: தலைவரவர்களே, பொதுவாக விலைவாசி என்பது வேறு, விலை என்பது வேறு. Level of prices என்பது வேறு, prices of articles என்பது வேறு. இதையெல்லாம் மேலும் விளக்கிக் கொண்டே போனால், பெரிய பொருளாதாரத் தத்துவத்திற்குப் போக வேண்டியிருக்கும்.

அடுத்து திரு. வெங்கா அவர்கள் இன்ஷ்யூரன்ஸ்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். க்ராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ்பற்றி ஒரு சட்ட முன் வடிவை மத்திய சர்க்கார் நமக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கொடுத்துள்ள பிரிமியம் கட்டணம் எது வேண்டாமோ அதுவாக அமைந்திருக்கின்றது. ஒரு ஆயிரத்திற்கு வருஷத்திற்கு ரூபாய் 50 கட்ட வேண்டும் என்று சட்டத்தில், சட்ட முன்வடிவில் இருப்பதைப் பார்த்து நாம் அதை மத்திய சர்க்காருக்கே திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறோம். இவ்வளவு குறைந்த கட்டணத்தில் இந்த இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தை நடத்த முடியாது. நஷ்டம் என்று வந்தால், அதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இன்ஷ்யூரன்ஸ் என்பது மத்திய சர்க்கா

ாிடம்தானே இருக்கின்றது? கூட்டுறவுத் துறையில்கூட இன்ஷூரன்ஸ் நிறுவனம் ஒன்று இருந்தது. அதையும் மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். எடுத்துக்கொள்ளும்போது ரொக்கமாக ரூபாய் 25 லட்சம் இருந்தது. ஆனல் ரூபாய் 15 லட்சம் கொடுத்துவிட்டு, அதை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். நாங்கள் நட்டம் வரும் என்று சொன்னபோது, 'எப்படி நட்டம் வரும்' என்று திருப்பிக் கேட்டதற்கு நாங்கள் விவரமாக எழுதினேம். நீங்கள் ஐந்து சதவிகிதம் ப்ரீமியம் என்று சொன்னல், ஏதோ தீய்ந்து போவது இருபது வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றீர்கள். பஞ்சம் என்பது 'பாஞ்ச்' அதாவது ஐந்து, ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை நிச்சயமாக வருகின்றது. இப்படி ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வருவதால் தான் அதற்குப் பஞ்சம் என்ற பெயரே வந்தது. ஆக ஒரு ஆயிரத்திற்கு இன்ஷூரன்ஸ் செய்துவிட்டு இருநூறு ரூபாய் கொடுப்பதற்கு எந்த விவசாயி முன் வருவார் என்று கேட்டோம். அவர்கள் நம்முடைய நிலையை 'ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம்' என்று சொல்லுகின்றார்கள். பிறகு அவர்கள் நிச்சயமாக விளையும் என்ற பகுதியில் அதைக் கொண்டுவரக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். நிச்சயமாக விளையும் என்ற பகுதியில் அவர்கள் ஏன் பிரீமியம் கட்ட வேண்டும்? அவர்கள் கட்டவே மாட்டார்கள். ஐந்து சதவிகிதம் கூடக் கட்டமாட்டார்கள். நிச்சயமாக விளையும்போது ஏன் ஒரு ஆயிரத்திற்கு ரூபாய் 50 இன்னும் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்பார்கள், ஆகவே யாரும் 20 சதவிகிதம் கொடுக்க முன் வர மாட்டார்கள் என்று சொன்னேம். அதை திரு. வெங்கா அவர்கள் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, நடைமுறையில் சாத்தியக் கூறு இருக்கும் என்றல், அதைக் கொண்டுவரலாம். பிறகு அவர்கள் பல்வேறு காரியங்களேயும்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கிரெடிட் ஸ்டெபிலிடி பற்றி, கிணற்றுக் கடன்கள்பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டு, பெய்ல்டு வெல் ஸப்ஸிடியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, தவணைகளைத் தள்ளிப்போட வேண்டும் என்றும் பிறகு உலக வங்கியைப்பற்றியும் சொன்னர்கள். பெயில்டு வெல்ஸ் ஸப்ஸிடி அதாவது இன்ஃபர்க்சுவஸ் வெல் சப்சிடி என்னும்போது, கிணற்றைத் தோண்டி அதிலே தண்ணீர் கிடைக்காது போய்விட்டால், கடனைத் தள்ளிவிட வேண்டுமென்று சொன்னர்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் வேண்டிய ப்ரொவிஷன்ஸ் இருக்கின்றன. அடுத்து மாடு வாங்க, புல்லக் லோன், கடன் கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். மாட்டுக்குக் கடன் இல்லை. மாடு வாங்கக் கடன். மாடு வாங்கக் கடன் கொடுப்பது என்றல், அதிலே ஒரு பகுதி ஃபேக்ட், மற்றெரு பகுதி பிக்ஷன் என்று சொல்ல வேண்டும். பேக்ட் வேறு ஃபிக்ஷன் வேறு. **

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய அந்த உபமானம் இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து அகற்றப்படுகிறது. அவை பத்திரிகைகளிலும் வர வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ** பிறகு அவர்கள் அக்ரிகல்சுரல் பாலிடெக்னிக்பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது விவசாயக் கல்லூரிகள் தான் இருக்கின்றன, அதுவும் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி உலக வங்கிக்கு எழுதியிருக்கிறோம். முதலில் ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் தீட்டியபோது, இந்தத் தொகையைப் போட்டால் இது மிகச் சிறிய திட்ட மாகத் தெரியும் என்று, பிறகு 25 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரும் இதற்கு முழு ஆதரவு தெரிவித் திருக்கின்றார்கள். காரணம் அவர்களுக்கு பாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு கிடைக் கிறது. அவர்களும் இதற்கு ஆதரவாக இருக்கின்றார்கள். அடுத்து, மாடு, கோழி, கோழி உரம் பற்றிச் சொன்னார்கள். கோழி உரத்தில் நைட்ரஜன் இல்லையென்றே சொல்லலாம், 1.64 சதவிகிதம்தான் இருக்கின்றது. அது போதாது. அடுத்து, அறிஞர் அண்ணா விதைப் பண்ணைபற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது 800 க்கும் மேற்பட்ட வித்துக்கள் இருக்கின்றன. இவை, இன்னும் உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து முறையாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்து பரிசீலனையில் இருக்கின்றது.

(பிற்பகல் 7-20)

யூரியா வினியோகம்பற்றிச் சொன்னார்கள். யூரியாவில் நல்ல சத்து இருக் கின்றது என்பது உண்மைதான். தேவையான ஃபெர்டிலைஸர்தான். நமக்கு அது இரண்டு வகையில் கிடைக்கிறது. ஒன்று இந்தியாவில் உற்பத்தியாவது. அதை நாம் 'நான்-பூல் ஃபெர்டிலைஸெர்ஸ்' என்று சொல்லுகிறோம். வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதை 'பூல் ஃபொர்ட்டிலைஸெர்ஸ்' என்று சொல்லுவார்கள். விநியோகம்பற்றிக் கேட்டதனால் சொல்கிறேன். உள் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உரம், அதாவது நான்பூல் பர்டிலைசர், பெருமளவிற்குத் தனியார் துறை மூலமாக, தனி வியாபாரிகள் மூலமாக விற்கப்படுகிறது. மத்திய அரசு வேண்டுமென்றே வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். பல முறை எழுதியிருக் கிறேன். மாநில அரசுக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுத்தாலொழிய, வழி கிடை யாது என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். இதைப்பற்றி திரு. ஷா நவாஸ் கான் பார்லிமெண்டில் சொல்லியிருக்கிறார். இதை நம் கையில் கொடுத்தால் நாம் இன்னும் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியும். இரண்டு வழிகளில் இந்த உரம் வெளியே

* Expunged as ordered by the chair.

வருகிறது. Private dealers of the manufacturers அதாவது தனியாக இருக்கிற வியாபாரிகள், அதே போல அரசு கையில் கொடுத்து, கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக, இப்படி இரண்டு வழிகளில் உரம் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. எப்படி விநியோகம் செய்யப்பட்டாலும்—தனியார் துறை மூலமாக விநியோகம் செய்யப்பட்டாலும், கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக விநியோகம் செய்யப்பட்டாலும்,—8 பேர்களை வைத்துக்கொண்டு 9,465 டிப்போக்களைக் கண்காணிக்க முடியாது. வியாபாரிகள் என்று சொன்ன உடனே அவர்கள் லாபம் கிடைப்பதாக இருந்தால் தான் செய்வார்கள் அதிலே கிடைக்கக் கூடிய லாபத்தைத் தான் பார்ப்பார்கள். * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன். பத்திரிகைகளில் போடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: * * *

பிளாக் மார்க்கெட், அதாவது கள்ளச் சந்தையில் 55 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிய பொருளை 150, 200 ரூபாய்க்கு விற்பார்களானல், அது நிச்சயமாக பகற்கொள்ளைக்குச் சமானமாக இருக்குமேயொழிய நியாயத்தின் அடிப்படையில் விற்க முடியாது. கள்ளச் சந்தையில் விற்கிற வியாபாரிகளைத் தான் நான் சொல்கிறேன். தவறு நடக்கிற காரணத்தினல் அதிகமாகக் கண்காணிப்பு வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். கள்ளச் சந்தையை ஒழிப்பது என்பதில் நான் முடிவோடு இருக்கிறேன். இதற்காக எத்தனை கண்காணிப்பாளர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டி வந்தாலும், எத்தனை முறை பார்க்க வேண்டி வந்தாலும், எத்தனை முறை raid பண்ணவேண்டி வந்தாலும், பரவாயில்லை. கள்ளச் சந்தை இருக்கிற வரையில் நமது விவசாயத்தைப் பார்க்க முடியாது. இந்த உரத்தை வேறு மாநிலங்களுக்கு, ஆந்திராவிற்குக் கடத்திக்கொண்டு போகும்போது, பிடித்திருக்கிறோம். அங்கே போன உரம் இங்கே திரும்பி வராது. கண்காணிப்பு மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. நான் இதில் முடிவாக இருக்கிறேன். என்னல் இரசாயன உரத்தில் கள்ளச் சந்தையை நிறுத்த முடியவில்லை யென்றல், நான் இந்தப் பொறுப்பிற்கு அருகதையற்றவன் என்று என்னை நானே குற்றம் சாட்டிக்கொள்வேன்.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, I may suggest that instead of the Hon. Minister worrying himself about appointing more Inspectors, this commodity also may be handed over to the Civil Supplies Inspectorate where they have got thousands of people to look after the business. It may not be necessary for the Hon. Minister to quit his post if he is not able to get rid of this blackmarketing.

*** Expunged as ordered by the Chair.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் தான் இந்த இரசாயன உரங்களைக் கள்ளச் சந்தையில் விற்கிறார்கள் என்றார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் விற்கின்றன என்பது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியுமா? கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் சேர்ந்து விற்கின்றன என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறதே, இதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தனியார் துறையில் இப்படிச் செய்ய முடியும். கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்களும் இப்படிச் செய்ய முடியும். யாராவது 55 ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய யூரியாவை 150, 170 ரூபாய்க்கு விற்றார்களென்றால், அரசு என்று இருந்து அதைக் கண்காணிக்க வில்லையென்றால் அரசு தன் கடமையிலிருந்து, விவசாயத் துறை தன் கடமையிலிருந்து தவறியதாக நிச்சயமாக நான் கருதுவேன் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகையினால் தான் இந்தக் காரியத்தில் உயிரைக் கொடுத்தாவது கள்ளச் சந்தையை நிறுத்தியாகவேண்டுமென்ற முடிவில் இருக்கிறேன். எத்தனை நாட்கள் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது? கிராமங்களில் போய்ப் பாருங்கள். நாம் வேறு, விவசாயிகள் வேறா? என்னுடைய சொந்தக்காரர்களெல்லாம் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயிகள் வேறு ரத்தத்தில் பிறந்தவர்களா? அவர்கள் நம் ரத்தத்தோடு ரத்தம் கலந்தவர்களல்லவா? அவர்கள் வஞ்சிக்கப் படுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது என்றால், நம் பொறுப்புக்கு என்ன அர்த்தம்? நான் ரொம்பவும் முடிவாக இருக்கிறேன். தீவிரமாக, இரவு பகல் என்று பாராமல் கள்ளச் சந்தையை நிறுத்தியாகவேண்டுமென்றிருக்கிறேன். உரம் விவசாயிகளுக்குத் தாராளமாகக் கிடைக்க நாம் வழி வகைகளைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும்.

நண்பர் புலவர் அறிவுடை நம்பி நல்ல கருத்து ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பல டி. ஏ. ஓக்கள் இருக்கிறார்கள். பருத்திக்கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். கரும்புக்கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். எண்ணெய்வித்துக்கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். முந்திரிக் கொட்டைக் கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். பருப்புக்கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். இப்படித் தனித்தனியாக இருக்கிறார்கள். இப்படித் தனித்தனியாக இருக்கத் தேவையில்லை யென்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதே கருத்தில் இருக்கிறார்கள். District Agricultural officer களுக்கு ஒரு சிறிய பகுதியைக் கொடுத்தால் கூட, அவர்கள் நன்றாகக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும்.

1974 மார்ச் 29] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர்]

விவசாயத் துறையைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். நம் மாநிலத்தில் விவசாயத்தில் உள்ள விஞ்ஞானிகள் நல்ல பேர் பெற்றவர்கள். டில்லிக்கு நான் போயிருந்தபோது பார்த்தேன். அங்கே விவசாய விஞ்ஞானிகளுக்குப் பரிசுகள் கொடுத்தார்கள். நேரு பிரைஸ், ரபி அகமத் கித்வாய் பிரைஸ் என்று கொடுத்தார்கள். அகில இந்தியாவிலிருந்து வந்திருந்தார்கள். நேரு பிரைஸ் வாங்கின விஞ்ஞானிகளில் பாதிப் பேர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள். விவசாயத் துறையில் நன்கு தேர்ந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறுர்கள். அவர்கள் ஈஜிப்டிற்குப் போய் வேலே பார்க்கிறுர்கள். ஈரானில் போய் வேலே பார்க்கிறுர்கள். இங்கே நாம் அவர்களுக்குப் புதிதாக இடம் கொடுக்க வேண்டும். Brain drain என்று சொல்கிறேம். திறமைசாலியான விஞ்ஞானிகள் வெளி நாடுகளுக்குப் போகவேண்டிய துர்ப்பாக்கியமான நிலேமை இருக்கிறது. அத்தகைய திறமைசாலிகளுக்கு இங்கே சின்ன இடமாகக் கொடுத்து, எல்லாப் பொருள்களையும் அவர்களே கண்காணிப்பது என்ற இந்த திட்டம் ஆய்வில் இருக்கிறது என்பதை நண்பர் புலவர் அறிவுடை நம்பி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The hon. Member Thiru Damodaran mentioned many things. He mentioned about the increase in rice production. He also mentioned about the necessity to increase the production of oilseeds such as groundnut and gingelly and also the production of pulses. Action is being taken on those lines. But the difficulty is this. By producing pulse as a pure crop, the cultivator is not getting enough income. Therefore, it must be cultivated as inter-crop or as third crop.

கிரீன் மென்யூர்பற்றிச் சொன்னுர்கள்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலேவர் மணி அடித்தார்.)

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர்: இன்னும் ஒரு 5 நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். கிரீன் மென்யூர்பற்றிச் சொன்னுர்கள். அதிலேயும் நைட்ரஜன் சத்து 1 சதவீதம் மட்டும் இருப்பதனுல் போதாது. நைட்ரஜன் சத்து 10 சதவீதத்திற்கு மேல் வேண்டும். அவர்கள் இன்னென்றைச் சொன்னுர்கள்

The extension workers should be mobile and they must be able to move from place to place quickly என்று சொன்னார்கள்.

He mentioned in English. Hence I reply in English. The Government have already passed orders that the Extension Workers who are in the grade of Deputy Agricultural Officers should be provided with loans for buying motor cycles at the rate of 200 motor cycles per year. Therefore, 200 Block Officers will be receiving their motor cycles this year and they will be mobile, as mentioned by the hon. Member Thiru Damodaran.

The idea is to propagate the new scientific discoveries or the new methods of cultivation, by going to a private member's field and making demonstration there, as has been the case so far, but this Government have decided and also announced that model farms will be developed in most of the Blocks and put in charge of District Agricultural Officers, so that the people in the neighbouring villages can go and study the modern methods in the model farm. I got this idea by reading an article written about Iran, where a ancient Ruler has propagated new agricultural ideas through model farms. That is being done here also.

Then, Thiu Damodaran mentioned about poultry development, about giving 500 birds to produce an income of Rs. 500 a month. It is very attractive. But my own calculation is: No poultry scheme can succeed unless we are able to produce the poultry feed at a price round about 60 paise per kilogram. If you produce poultry feed at 60 paise per kilogram then the cost of an egg will be round about 30 paise. If this is done, then we can sell eggs not only here, but we can enlarge the poultry scheme and we can produce more eggs and our eggs could be sold in other States also. In a sense, in the matter of eggs, we can conquer Bombay and many other cities in the country, provided the chicken feed is produced at a lower price. We are trying our best and our scientists are engaged in finding out how the maize could be replaced by what is known as Tippi—tapioca and many other things.

I have already told Thiru Damodaran that the Key Village Scheme is being revived.

Thiru S. Jayarama Reddiar, although he was very short, mentioned all the important points such as requirement of electricity, and about fertiliser,etc., I am sorry he is not here and

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்]

he would be very much satisfied to know that active and energetic steps are being taken for the supply of nitrogenous fertilisers. He also mentioned about pesticides. My hon. Friend Thiru T. K. Ponnuvelu mentioned about the Marketing Board and certain other things. He also mentioned.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு வார்த்தை மட்டும் சொல்லி விடுகிறேன்.

(பிற்பகல் 7-30)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பேசி முடிக்கட்டும். அதன் பிறகு உங்களுடைய சந்தேகத்தைக் கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது, கிணறுகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன், ஐ.எம். எஸ். கடன், இவைகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னர்கள். சில கடனை நாங்கள் நேரடியாகவும் சில கடனை வங்கிகள் மூலமாகவும் கொடுப்பது என்று விதி இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற கடனை கடன் என்று மக்கள் நினைப்பதில்லை. சென்ற வருஷம் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்களுடைய மாநாடு ஒன்று நடந்தது. பொற்கொல்லர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் விஷயமாகப் பேசப்பட்டது. மேற்கு வங்காளம், அஸ்ஸாம் மாநிலங்களிலிருந்தும் அமைச்சர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள், எப்படி உங்களுடைய தமிழ் நாட்டில், வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்டுகிறார்கள் என்று. நான் திரும்ப உங்களுடைய மாநிலத்தில் எப்படி என்று கேட்டபோது அரசாங்கம் கொடுத்தாலும், பாங்குகள் கொடுத்தாலும், கூட்டுறவு வங்கிகள் கொடுத்தாலும், கடனை வாங்குகின்றவர்கள் இனும் என்று தான் கருதுகிறார்கள் என்று பதில் சொன்னர்கள். அங்கே எல்லாம் மிகவும் க்ஷீணித்த நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பக்கர் அவர்கள், தஞ்சை மாவட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னர்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இரண்டு போகம் நெல்லும் ஒரு போகம் பருத்தியும் விளைவிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம். பருத்தி உற்பத்தியாகும் இடங்களில்தான் ஆலைகள் வைக்க வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. பஞ்சை ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வது அவ்வளவு கடினம் அல்ல, அதற்காகச் செலவும் அதிகமாகாது. மொத்தத்தில் பஞ்சின் விலைதான் அதிகமாகிக்

கொண்டு போகிறது. ஏற்றிச் செல்லும் செலவு குறைவு. ஆகவே பருத்தி விளைச்சல் இல்லாத இடங்களிலும் ஆலைகள் துவங்க முடியும். தஞ்சையில் குருவை—கருணை அல்லது கண்ணகி—125 நாட்களில் விளையும். அதற்குப் பிறகு ஒரு தாளடி போடலாம். அதன் பிறகு பஞ்சு பி.ஆர்.எஸ். 72. இந்த முறையில் பயிர் செய்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கும்.

நண்பர் திரு. பலராமன் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு ஏற்கெனவே பதில் சொல்லிவிட்டபடியால், திரும்பச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலும் விவசாயமும் ஒரு நாட்டுக்கு இரண்டு கண்கள் போன்றவை. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழில்கள் வளர வேண்டும், அது ஒரு கண், அதே போல், விவசாயம் ஒரு கண், ஆக இரண்டு கண்களும் வளர வேண்டும் என்று. இந்த விவசாயத் துறை, அந்தக் கண் நல்ல பார்வையோடு இருக்க வேண்டும். இந்தச் சமுதாயத்திற்குக் கண் பார்வை வேண்டும். விவசாயம் என்ற கண்ணைப் பாது காப்பதற்கு நான் எப்பொழுதும் தயங்காமல் கடமையைச் செய்வேன் என்று கூறி இந்த அறிக்கையை ஏற்றுகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன, அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

(பிற்பகல் 7-38)

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

3. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

210. Notification issued with G.O. Ms. No. 7073, Revenue, dated the 26th November 1973 in regard to an amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 3939 of 1969 published at pages 1-2 of Part II - Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 19th December 1969 as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 18 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Right Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

211. Notification issued with G.O. Ms. No. 6798, Revenue, dated the 12th November 1973 in regard to appointment of the Director of Settlements, Nagercoil to carry out the functions and duties assigned to the Director of Settlements, and delegation of powers exercisable by the Settlement Officers under the Tamil Nadu (Tansferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964. [Laid on the table of the House under section 26 (2) of the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Tamil Nadu Act 30 of 1964).]

212. Notification issued with G.O. Ms. No. 2232, Agriculture, dated the 3rd November 1973, in regard to establishment of markets at Tiruvadanai and Rajasingamangalam in Ramanathapuram district to provide facilities for the pu rchase an dsale of groundnut, chillies, paddy and cashewnut. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produc Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

213. Notification issued with Roc. No. 89877/73–F2, dated the 18th January 1974, in regard to passing of no confidence motion against Thiru V.V. Venkatachalam, Chairman, Gobichettipalayam Panchayat Union Council and removal from the office of the Chairman of the Gobichettipalayam Panchayat Union Council. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

214. Notification issued with G.O. Ms. No. 438, Rural Development and Local Administration, dated the 25th February 1974 in regard to amendment relating to redivision of wards and reservation of seats published at page 10 of part II- Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 19th January 1974. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

215. Notification issued with G.O. Ms. No. 1801, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd September 1973 in regard to amendment to the rules relating to qualifications of officers and servants of Municipal Councils. [Laid on the table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

216. Notification issued with G.O. Ms. No. 223, Rural Development and Local Administratation, dated the 6th February 1974 in regard to division of Tiruvarur Municipality into twenty-four wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for women in the Tiruvarur Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

91. Review on Labour in Tamil Nadu 1973–74. (English and Tamil).

92. Speech of Hon. Thiru K. Rajaram, Minister for Labour on Demand No. 29-Labour including Factories. (English and Tamil).

93. Speech of Hon. Thiru K. Rajaram, Minister for Labour on Demand No. 32-Housing in Tamil Nadu, 1973-74. (English and Tamil).

94. Slum Clearance in Tamil Nadu, 1973–74. (English and Tamil).

95. Pamphlet on "தமிழ் நாட்டில் வீட்டு வசதி".

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1974 மார்ச் 29]

இணைப்பு

284 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 2-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1974-75 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத்துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கம்.

மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

1974-75 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்கள் குறித்த சுருக்க ஆய்வுரையை நான் உங்கள்முன் வைக்கிறேன்.

பருவ நிலைமைகள்.

1973 ஆம் ஆண்டு, மார்ச் மாதத்திற்கும் மே மாதத்திற்கும் இடைப்பட்ட கோடை மாதங்களில், இம் மாநிலத்தின் பெரும் பாலான இடங்களில் பொதுவாக வறட்சி நிலவியது. இயல்பாகவே 137.8 மில்லி மீட்டர் அளவுக்கு மழை இருக்க வேண்டும். ஆனால், இக்கோடைப் பருவகாலத்தில் பதிவான மழையோ 78.0 மில்லி மீட்டர்தான். ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் வான் பொய்த்ததன் காரணமாக, இம் மாநிலத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில், குறிப்பாக, செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர், சேலம் மாவட்டங்களில் பாசனம் பெறும் கோடைக்காலப் பயிர்கள் தொடர்பாக வேளாண்மைப் பணிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன.

தென்மேற்குப் பருவமழை ஏறத்தாழ உரியகாலத்தில் அதாவது மே மாத இறுதியில், மேற்குக் கரையோரமாகத் தொடங்கியது. செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, சேலம், மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் ஓரளவுக்கு நல்ல மழை பெய்தது. இவ்விடங்களிலுள்ள புன்செய் நிலங்களில் பொருத்தமான பருவத்தில் விதைப்புப் பணியை மேற்கொள்வதற்கு இம்மழை பெரிதும் துணைபுரிந்தது. மழை பருவத்தில் இம் மாவட்டங்களில்

இயல்பாகவும், எல்லா இடங்களிலும் ஓரளவு சீராகவும் மழை பெய்தது. ஏனைய மாவட்டங்களில், இயல்பான அளவுக்கும் குறைவாகவே மழை பெய்தது. மாநிலம் முழுவதையும் மொத்த மாகக் கணக்கிற்கொண்டால் தென்மேற்கு மழை பருவகாலத்தில் இயல்பாகப் பெய்திருக்க வேண்டிய மழையின் அளவு 307.3 மில்லி மீட்டராகும்; ஆனால், பெய்ததோ 299.08 மில்லி மீட்டர்தான்.

வடகிழக்குப் பருவத் தொடக்கத்தில் பெய்த மழை ஊக்க மளிப்பதாய் இருந்தது. ஆயினும், எதிர்பார்த்த அளவுக்குத் தொடர்ந்து மழை பெய்யவில்லை. அதன் காரணமாகவே ஏரி களிலும், நீர்த்தேக்கங்களிலும் நீர் நிரம்பவில்லை. 1973-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதியில், மழைபருவத்தின் கடைசி நிலையில், மாநிலத்தின் ஒரு சில பகுதிகளில் கடும் மழை பெய்தது. மொத்தத்தில், பருவ நிலைகளைச் சுருங்கக்கூறின், மானவாரிப் பயிர் களான சிறு தானியங்கள், எண்ணெய் வித்துக்கள், பயறு வகைகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி இயல்பான அளவுக்கு இருந்தது. நெல், கரும்பு, வாழை, பருத்தி, காய்கறி முதலியவற்றின் உற்பத்தி ஓரளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டது. வடகிழக்குப் பருவகாலத்தின் பின்பகுதியில், குறிப்பாக இம் மாநிலத்தின் வட பகுதிகளில் மழை யில்லை. எனவே, இப்பருவத்தின் பின்பகுதியில் கோடைப் பயிர்த் திட்டத்திற்கு நீர் கிடைப்பது பாதிக்கப்படலாம்.

மொத்தத்தில், இவ்வாண்டில் பெருமளவு பூச்சிநோயோ, பயிர் நோயோ காணப்படவில்லை. வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் 80,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் நிலக்கடலைப் பயிரைப் பாதிக்கும் செந்தலைக் கம்பளிப் புழு, 'சுருள்பூச்சி' ஆகியவற்றை ஒழிப்பதற்கு பெருமளவில் பூச்சிகொல்லி மருந்து தெளிக்கப் பட்டது. இம் மாநிலத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளில், நெற்பயிரை படைப் புழுக்களும், குருத்துப் புழுக்களும், வெண்டை, தக்காளி, கத்திரி ஆகிய செடிவகைகளை வண்டும், பருத்தியை உருண்டைப் புழுக்களும் தாக்கியிருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. உரிய நேரத்தில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தெளிக்கப்பட்டு பயிர் நோய்கள் செவ்விய முறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

1974 மார்ச் 29]

வேளாண்மை உற்பத்தி.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் வேளாண்மை உற்பத்தியின் அளவுகளாவன :—

அரிசி	57 இலட்சம் டன்
சிறுதானியங்கள்	15 இலட்சம் டன்
பருப்பு வகைகள்	2.10 இலட்சம் டன்
கரும்பு வெல்லம்	11.00 இலட்சம் டன்
எண்ணெய் வித்துக்கள்	11.50 இலட்சம் டன்
பருத்திப் பஞ்சு	0.72 இலட்சம் டன்

1972-73-ஆம் ஆண்டின் வேளாண்மை உற்பத்தி 94.23 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்களாக இருக்க 1973-74-ஆம் ஆண்டின் வேளாண்மை உற்பத்தியின் மொத்த அளவு 97.22 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்களாக பெருகியது. எனவே 1972-73-ஆம் ஆண்டைவிட 1973-74-ஆம் ஆண்டில் 3.1 சத விதம் உற்பத்தியின் அளவு அதிகரித்துள்ளது. அதேபோல 1974-75-ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கும் உற்பத்தியின் அளவுகளாவன :—

அரிசி	59 இலட்சம் டன்
சிறுதானியங்கள்	15.70 இலட்சம் டன்
பருப்பு வகைகள்	2.30 இலட்சம் டன்
வெல்லம்	11.30 இலட்சம் டன்
எண்ணெய் வித்துக்கள்	12.07 இலட்சம் டன்
பருத்திப் பஞ்சு	0.76 இலட்சம் டன்

வேளாண்மைத் துறையால் எடுக்கப்பட்ட தீவிர முயற்சிகள், அளிக்கப்பட்ட நல்ல வசதிகள், வழங்கப்பட்ட நல்ல விளைவைத் தரக்கூடிய விதைகள், ஏற்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை வசதிகள் ஆகியவற்றின் பலனாக நடப்பு ஆண்டில் ஒரு ஹெக்டேருக்கு 2,158 கிலோ கிராம் சராசரி விளைச்சல் ஏற்படும் என எதிர்

பார்க்கப்படுகிறது. 1974-75-ஆம் ஆண்டில் ஒரு ஹெக்டேருக்கான விளைச்சலை 2,234 கிலோ கிராம் ஆக அதிகரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன.

மிகு பயன்தரும் வகைகள் திட்டத்தின்கீழ் 1973-74-ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் சாதனைகளாவன :—

மிகு பயன்தரும் வகைகள் திட்டத்தின்கீழ் 22.26 இலட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பளவு—(55.00 இலட்சம் ஏக்கர்).

மிகுபயன்தரும் கலப்பு இன சிறுதானிய வகைகளின் சாகுபடி திட்டத்தின்கீழ்—4.20 இலட்சம் ஹெக்டேர் (10.37 இலட்சம் ஏக்கர்).

1974-75-ஆம் ஆண்டில் மிகுபயன்தரும் நெல் வகைகளின்கீழ் 22.00 இலட்சம் ஹெக்டேரில் நெல்லும், 5.50 இலட்சம் ஹெக்டேரில் (13.59 இலட்சம் ஏக்கர்) மிகுபயன்தரும் மற்றும் கலப்பினங்களின் கீழ் சிறுதானியங்களும் பயிரிடப்படுவதை உறுதி செய்யவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

பருப்பு வகைகள்.

பருப்பு வகைகள் பயிரிடப்படும் நிலப் பரப்பிலும், விளைவிக்கப் படும் பருப்பு வகைகளின் அளவிலும், வியத்தகு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 12.15 இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் 1.33 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் பருப்பு வகைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்க, 1973-74-ஆம் ஆண்டில் 20.12 இலட்சம் ஏக்கரில் 2.10 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் பருப்பு வகைகள் உற்பத்தி செய்யப் படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1974-75-ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் 21.06 இலட்சம் ஏக்கரில் பருப்பு வகைகளை உற்பத்தி செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியின் இலக்கு 2.30 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்களாகும். உழவர்கள், முனைப்புத் திட்டங்களைப் பின்பற்றச் செய்வதற்காக, தரம் மிக்க பருப்பு வகைகளைக் கொண்ட 1,000 செயல் முறை விளக்கப் பண்ணைகளை அமைக்க கருதப்பட்டுள்ளது. தரமான

1974 மார்ச் 29]

முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை விதைகள் சீராகக் கிடைக்க வகை செய்யும் வகையில் 15,000 ஏக்கர் நிலங்களை விதைப் பண்ணைகளாகப் பயன்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

புதிய துணிவான செயலாக, எங்கெல்லாம் சாத்தியமோ அங்கெல்லாம், கொள்ளுக்குப் பதிலாக, உளுத்தம் பருப்பு, பச்சைப் பயறு போன்ற பருப்பு வகைகளைப் பயிரிட விரிவான சோதனைகள் நடத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் இம் மாவட்டத்தில் பல்வேறு வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களை மும்முரப்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

புதிய வகைகளை அறிமுகப் படுத்துதல்.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் வேளாண்மை இயக்குநர் அலுவலகத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய வகைகளாவன :—

(M.C.U.) 8 பருத்தி

(PR) 202 கேழ்வரகு

(K.I.) தினை

5948 நெல்

7711 நெல்

(P S) 7 பச்சைப்பயறு

(T) 9 உளுந்து

1973-74-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட புதிய வகைகளாவன :—

(1) CO 36 நெல்.

(2) POL 2 வேர்க்கடலை.

(3) CO 8 லாப்லாப் (ஒருவகை அவரை).

(4) CO 2 சப்போட்டா.

(5) CO 2 பப்பாளி.

(6) CO 2 சாமை.

(7) CO 2 உளுந்து.

(8) CO 2 பச்சைப்பயறு.

(9) CO 37 நெல்.

(10) CO 4 தினை.

(11) 771 சோளம்.

(12) COH I சோளம்.

(13) COH 2 சோளம்.

(14) CO 2 காராமணி.

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம்.

மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை உத்திகளை ஒருங்கிணைந்த முறையிலும், மும்முரமாகவும் பயன்படுத்துவதன் வாயிலாக வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இத் திட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 1960-ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படத் தொடங்கியது. இம் மாவட்டத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு கருத்தரங்குகள், பயிற்சித் திட்டங்கள், வேளாண்மைப் பருவகாலத்திற்கு முன்னர் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்படும் இயக்கங்கள், கூட்டங்கள், வானொலி உரைகள், சுவரொட்டிகள், விளம்பர அட்டைகள் செய்முறை ஆராய்ச்சி முதலியவைகளை வளர்ச்சிப் பணியாளர் களும், வேளாண்மைத் துறை வல்லுநர்களும் பயன்படுத்து கின்றனர். மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டங்களை மேற்கொண்டதன் விளைவாக கழிமுகப் பகுதிகளில் 92 சத விதம் மிகுபயன்தரும் வகைகள் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. இம் மாவட் டத்தில் நெல் பயிரிடப்படும் 6.59 லட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பில் (16.77 லட்சம் ஏக்கர்கள்), 6.14 லட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பில் (15.36 லட்சம் ஏக்கர்கள்) மிகுபயன்தரும் வகைகள் பயிரிடப்பட் டுள்ளன. நைட்ரஜன் உரங்கள், பயிர் பாதுகாப்பு இரசாயனப் பொருட்களின் அளவு கணிசமாக பெருகியுள்ளது. உழவர்களின் மனப்போக்கில் மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது. 1959–60-ல் 8.85 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி செய்த இம் மாவட்டம், 1973–74-ல் 15.48 லட்சம் டன் அரிசியும், 1974–75-ல் 16.10 லட்சம் டன் அரிசியும் உற்பத்தி செய்யுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இம் மாவட் டத்தில் ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அரிசியின் சராசரி அளவு 1960–61-ல் 2,250 கிலோ கிராம் ஆகும். இது

1974 மார்ச் 29]

1972-73-ல் 3,011 கிலோ கிராமாக அந்த அளவு உயர்ந்தது. அதாவது உற்பத்தியின் சராசரி அளவு 33 சத விகிதம் அளவு பெருகியுள்ளது.

மும்முர வேளாண்மை பகுதித் திட்டம்.

இத் திட்டம் செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது 1974-75-ல் மேற்கொண்டும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு நீட்டிக்கப்படும்.

அரசு விதைப் பண்ணைகள்.

பெரிய அளவில் இயங்கிவரும் அண்ணு பண்ணை உட்பட இம் மாநிலத்தில் தற்போது 55 அரசு விதைப் பண்ணைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் மொத்தப் பரப்பளவு 5,135 ஏக்கராகும். இவற்றில் 3,897 ஏக்கர் பரப்பளவு சாகுபடி செய்யத் தக்கவையாகும்.

மாநில அரசு விதைப் பண்ணைகள் மொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்து ஆதாயத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

விதைத் தரச் சான்றிதழ் அளிக்கும் வசதிகளும், விதைப் பரிசோதனை வசதிகளும் பெருக்கப்படும்—

1. கோயம்புத்தூரிலும், மதுரையிலும் உள்ள விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்களில் விதைகளின் தரம், தூய்மை பரிசோதிக்கப்பட்டு அவை வேளாண்மைக் கிடங்குகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன.

2. 1973-74-ல் (1974 ஜனவரி வரையில்) பரிசோதனை செய்யப்பட்ட மாதிரிகளின் எண்ணிக்கை 10,668 ஆகும்.

3. இம் மாநிலத்திலுள்ள விதைத் தரச் சான்றிதழ் நிறுவனத்தில் விதைத் தரச் சான்றிதழ் அதிகாரி ஒருவரும், அவருக்கு உதவியாக விதைத் தரச் சான்றிதழ் உதவி அதிகாரிகள் இருவரும் உள்ளனர். இவர்களைத் தவிர வேளாண்மைத் துணை

அதிகாரிகள் 24 பேரும், செய்முறை விளக்க மேஸ்திரிகள் அறுவரும் உள்ளனர். விதைத் தரச் சான்றிதழ் அதிகாரி, விதைத் தரச் சான்றிதழ் உதவி அதிகாரி ஒருவர் ஆகியோரது தலைமை அலுவலகம் திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ளது. விதைத் தரச் சான்றிதழ் உதவி அதிகாரி மற்றொருவரின் தலைமை அலுவலகம் கோயம்புத்தூரில் உள்ளது. விதைத் தரச் சான்றிதழ் அதிகாரி ஒருவர் வேளாண்மைத் துணை அதிகாரிகள் நால்வர் ஆகியோரைக் கூடுதலாக நியமிப்பதன் மூலமும் அவர்களுக்குத் தேவையான பணியாளர்களை நியமிப்பதன் மூலமும் 1974-75-ல் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 1973–74-ல் (1974 ஜனவரி வரையில்) எய்தியுள்ள சாதனை விவரம் வருமாறு :—

	இலக்கு (எக்கரில்).	சான்றளிக்கப் பட்ட பகுதி (எக்கரில்). (31–1–74 வரை)	சான்றளிக்கப்பட்ட அளவு (மெட்ரிக் டன்னில்).	1974–75 இலக்கு. (எக்கர்).
	(1)	(2)	(3)	(4)
நெல்	6,000	6,323	912·928	8,500
பருத்தி	3,000	1,800	49·582	1,500
கலப்பின சிறு தானியங்கள்	3.000	1,455	685·210	1,800

அறிவியல் முறையில் வேளாண்மைத் தொழிலைச் செய்வதனால் ஏற்படக் கூடிய ஆதாயத்தைச் செய்முறையில் விளக்குவதற்காக இது வேளாண் தொழில்களை நிறுவவும் உதவும்—அரசுப் பண்ணைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக்கழகம் இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலுள்ள அடக்கப் பகுதிகளில் மாதிரிப் பண்ணைகளைத் தொடங்கும். வேளாண்மையை வணிக தொழில் ரீதியாக எப்படி நடத்துவது என்பது பற்றி அண்டைப் பகுதிகளில் உள்ள உழவர்களுக்கு விளக்கும் நிலையங்களாக இப் பண்ணைகள் அமையும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

உரங்கள்.

1973–74 ஆம் ஆண்டு சம்பா, 1974 ஆம் ஆண்டு குறுவை ஆகிய காலங்களுக்குத் தேவையான உரத்தின் அளவு, உரம் ஒதுக்கீடு, கிடைக்கப்பெற்ற உரத்தின் அளவு ஆகியவை பின்வருமாறு:—

	சம்பா, 1973–74.			குறுவை, 1974.		
	தொகுப்பின் கீழ் வரும் உரம்.	தொகுப்பின் கீழ் வராத உரம்.	மொத்தம்.	தொகுப்பின் கீழ் வரும் உரம்.	தொகுப்பின் கீழ் வராத உரம்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
தேவை	1,06,000	69,000	1,75,000	52,000	78,000	1,30,000
ஒதுக்கீடு	48,837	51,782	1,00,619	52,000	78,000	1,30,000
கிடைக்கப் பெற்றவை.	35,401	51,782	87,186	..	..	..

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY சட்டமன்றப் பேரவை TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

2. இந்திய அரசு, 1974, ஜனவரி 24, 25 தேதிகளில் கொச்சியில் நடத்திய 'உரங்கள் குறித்த மண்டல மாநாட்டில்' உணவு உற்பத்தி ஆணையாளரும், வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரும் தமிழ்நாட்டின் பிரதிநிதிகளாகக் கலந்து கொண்டனர். அம் மாநாட்டில், குறுவைப் பருவத்திற்கு (1974 பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரை) நான்கு தென் மாநிலங்களுக்கும் புதுச்சேரி யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதிக்கும் தேவைப்படும் உரங்களின் அளவு பற்றி மதிப்பிடப்பட்டது.

3. நமது மாநிலத்தில் 1973 குறுவைப் பருவத்தில் (1973, பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரை) பயன்படுத்தப்பட்ட உரங்களின் அளவு பற்றிய விவரம் வருமாறு :—

நைட்ரஜன்	—	94,000 மெட்ரிக் டன்
பாஸ்பாரிக் அமிலம்	—	33,000 மெட்ரிக் டன்
பொட்டாஷ்	—	29,000 மெட்ரிக் டன்

1974 குறுவைப் பருவத்தில் (1974 பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரை) கீழ்க்கண்ட அளவுகளில் உரங்களை ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு நாம் இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளோம் :—

நைட்ரஜன்	—	130,000 மெட்ரிக் டன்
பாஸ்பாரிக் அமிலம்	—	40,000 மெட்ரிக் டன்
பொட்டாஷ்	—	40,000 மெட்ரிக் டன்

நமக்குத் தேவைப்படும் அளவுக்கு உரங்களை வழங்க இந்திய அரசு வேளாண்மை அமைச்சகத்தின் அதிகாரிகள் அம் மாநாட்டில் ஒப்புக்கொண்டனர்.

மாநாட்டில், பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டன :—

1. மாநிலத்தின் தேவைகளில் 60 சதவிதம் தொகுப்பின் கீழ் வராத இருப்புகளிலிருந்து வழங்கப்படும் (உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்களால் உற்பத்தி செய்து வழங்குதல்).

2. மாநிலத்தின் தேவைகளில் 40 சதவிதம் தொகுப்பின் கீழ் வரும் இருப்புகளிலிருந்து வழங்கப்படும்.

1974 மார்ச் 29]

3. 1974 ஜூலைக்குப் பின்னர், உரங்களை இறக்குமதி செய்வதற்காக வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுடன் ஒப்பந்தம் எதுவும் இதுவரை செய்து கொள்ளப்படவில்லை.

4. உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்களுக்கு மின்சக்தி முதலியவற்றை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் உதவிகளை சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசுகள் அளிக்கவேண்டும்.

மாநாட்டில் முடிவு செய்துள்ளவாறு 1974 ஆம் ஆண்டு குறுவை பருவத்திற்கு வட்டார வாரியாக ஒதுக்கப்பட்ட உரங்களின் அளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	நைட்ராஜன்.	பாஸ்பாரிக் அமிலம் (மெட்ரிக டன்னில்).	பொட்டாஷ்.
தமிழ்நாடு	1,30,000	40,000	40,000
ஆந்திர பிரதேசம்	1,24,000	50,000	20,000
கருநாடகம்	59,000	20,000	20,000
கேரளம்	22,000	12,000	15,000

1974 ஆம் ஆண்டு குறுவைப் பருவ காலத்தில் உள்நாட்டு உரத் தயாரிப்பாளர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு கீழ்க்கண்டவாறு நைட்ராஜன் உரங்களை வழங்குவர்:—

	மெட்ரிக் டன்.
சென்னை உரத் தொழிற்சாலை, சென்னை.	32,912
"பாக்ட்", ஆலப்புழை.	7,555
"பாக்ட்", கொச்சி.	15,000
நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம்.	14,650
E.I.D. பாரி.	3,138
ஜூவாரி (Zuari), கோவா.	5,000
கோரமண்டல்.	280
மொத்தம்	78,535

1974, குறுவைப் பருவ காலத்திற்கு, தொகுப்பிலிருந்து உரங்களை இந்திய அரசு தற்போது வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது.

நகர்ப்புற கம்போஸ்ட் உரம்.

பசுந்தழை உரம், கரிம உரம் ஆகியவற்றை நன்கு கிடைக்கச் செய்ய சிறப்பு நடவடிக்கைகளை தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொள்ளும். அப்போதுதான், நைட்ரஜன் உரங்கள் பற்றாக்குறையைப் போக்க ஓரளவுக்கு இந்த நடவடிக்கைகள் உதவும். இரண்டு மாநகராட்சிகளில் ஒவ்வொன்றும் ரூபாய் 60 லட்சம் செலவில் இயந்திரங்களைக் கொண்டு கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கும் பிரிவுகள் இரண்டை அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இம்முயற்சியில், முதல் நிலை, தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலை நகராட்சிகள் அக்கறை கொள்வதற்கான முயற்சிகளையும் தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் மேற்கொண்டு வருகிறது. செலவில் 33-1/3 சதவிகிதம் என்ற விகிதத்தில் உதவித் தொகை வழங்க இந்திய அரசு முன்வந்துள்ளது. அதிகமான நிதியுதவி அளிக்குமாறு இந்திய அரசிடம் கேட்கப்பட்டு வருகிறது.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு.

பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ், அரசு வேளாண்மைக் கிடங்குகள் மூலமாக, குடியானவர்களுக்குப் பயிர் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை வழங்கி வருகின்றது.

பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் என்டிரின், D.D.T B.H.C. முதலிய மலிவான மருந்துகள் கடும் பற்றாக்குறையாக உள்ளன. இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளின் காரணமாகவும், உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் மருந்துகளில் கணிசமான பகுதி மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்திற்கு அனுப்பப்படுவதினாலும் மேற்குறிப்பிட்ட மருந்துகளில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. முக்கியமான பயிர் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் வழங்கு நிலையை ஈடுசெய்வதற்காக 100 டன் என்டிரின் வகை மருந்துகளையும், 3,000 டன் B.H.C. மருந்துகளையும் இறக்குமதி செய்யுமாறு மாநில அரசு இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. 1973-74-ல் (28—2—1974 வரையில்) 1,22,000 லிட்டர் என்டிரின் (20 சதவீதம் அடர்த்தியுள்ள குழம்பாக மாற்றக் கூடியது), 14,000 டன் B.H.C (10 சதவீதம்) வழங்கப்பட்டன.

1974 மார்ச் 29]

இத் துறையைச் சேர்ந்த பல்வேறு பயிர்ப் பாதுகாப்புத் தொகுப்பு ஏற்பாடுகளின்கீழ் வைத்து வரப்படுகிற விசைத் தெளிப்பான்கள் தூவு கருவிகளின் எண்ணிக்கை 10,000 என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது. ஐந்தாவது திட்டக் கால அளவில் மொத்தம் ரூ. 10 லட்சம் செலவில் 5,000 விசைத் தெளிப்பான்களை வாங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 1,000 தெளிப்பான்கள் 1974-75-ல் வாங்கப்படும்.

1974-75-ல் ரூ. 6.85 லட்சம் செலவில் காஞ்சிபுரம், கோயில்பட்டி, ஆடுதுறை, கோயம்புத்தூர், மதுரை, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் தற்போது செயல்பட்டு வரும் பயிர் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்களை வலுப்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேற்கொண்டும் அதிகமான அளவில் மருந்து மாதிரிகளை பரிசோதனை செய்ய இயலச் செய்வதே இதன் நோக்கமாகும்.

கரும்பு வளர்ச்சி.

கரும்புத் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் சாலை மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்காக 1974-75-ல் ரூ. 100 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இப் பணிக்காக இதுவரை எந்த ஆண்டிலும் செலவிடப்பட்ட தொகையைவிட இது அதிகமாகும்.

கரும்பு மேம்பாடு, கரும்பு ஆராய்ச்சி, கரும்பு தொழிற்சாலைப் பகுதிச் சாலைப் பணிகள் ஆகியவற்றிற்காக கரும்பு தீர்வை நிதியிலிருந்து செலவிடப்பட்ட தொகை பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு :—

ஆண்டு.	மேம்பாடு.	ஆராய்ச்சி.	சாலை மேம்பாடு. (ரூ. இலட்சத்தில்)	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1969–70	13·38	6·19	30·81	50·38
1970–71	16·48	6·18	33·26	55·92
1971–72	13·28	7·87	30·39	51·54
1972–73	18·01	8·18	50·20	76·39

முன்னரே அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ள 10 நிலையங்கள் தவிர, 1974-75-ல் விழுப்புரம், திருவண்ணாமலை ஆகிய இடங்களில் ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் இரண்டினை மேற்கொண்டும் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1973-74 ஆம் ஆண்டு கரும்பு பருவத்தின்போது, கரும்பிலிருந்து 8.5 சதவீதமும் அதற்குக் குறைவாகவும் சர்க்கரை கிடைத்தால் கரும்பு ஆலைகளுக்கு வழங்கப்படும் கரும்பிற்கான விலை மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 90 ஆக இருக்க வேண்டுமென்றும், கிடைக்கும் சர்க்கரை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 0.1 சதவிதம் உயரும் ஒவ்வொரு தடவைக்கும் 9.4 காசு மேற்சொன்ன விலையில் கூட்டிக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு பரிவுரை செய்தது. ஆலைகளுக்கு வழங்கப்படும் கரும்பிற்கான விலையை மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 80 ஆக இந்திய அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஆனால், கரும்பிலிருந்து கிடைக்கும் சர்க்கரை சதவிதம் குறித்தும் அதிகமாகக் கிடைக்கும் சர்க்கரை குறித்து கரும்பு விலையில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய உயர்வு குறித்தும் இவ்வரசு தெரிவித்த கருத்துரையை, இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. தமிழ் நாட்டில் கரும்பு பயிரிடுபவர்களிடமிருந்து முறையீடுகள் வந்ததன் பேரில் கரும்பாலை உரிமையாளர்கள், கரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் ஆகியோரின் கூட்டத்தை அரசு கூட்டியது. கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிக விலை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. 1974 அக்டோபர் 1 ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கும் 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்காக, கரும்பிலிருந்து 8.5 சதவீதமும் அதற்குக் குறைவாகவும் சர்க்கரை கிடைத்தால் மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 95 என்ற விலை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், கிடைக்கும் சர்க்கரை 0.1 சதவீதம் உயரும் ஒவ்வொரு தடவைக்கும் 10 காசு மேற்சொன்ன விலையில் கூட்டிக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் இந்திய அரசு பரிவுரை செய்துள்ளது.

1974 மார்ச் 29]

சிறு பாசனம்.

சிறுபாசனத் திட்டத்தின்கீழ், கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்காகப் பல்வேறு வகை துளையிடும் கருவிகளை இத்துறை வாடகைக்குக் கொடுக்கிறது. துறையிடம் உள்ள பல்வேறு வகை துளையிடும் கருவிகளின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

பெர்குஷன் துளையிடும் கருவிகள்	52
சுழல் துளையிடும் கருவிகள்	46
காலிக்ஸ் துளையிடும் கருவிகள்	18
ஹாமர் வகை துளையிடும் கருவிகள்	11
கையால் இயக்கப்படும் துளையிடும் கருவிகள்	457
பாறை உடைக்கும் கருவிகள்	137
காற்றழுத்தக் கருவிகள்	8
ஆழமாகத் துளையிடும் கருவிகள்	16
கழிவுப் பொருளை அகற்றும் கருவிகள்	25

1974–75 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 27,30,000 செலவில் கீழ்க்காணும் யந்திரங்களையும் சாதனங்களையும் வாங்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது :—

(i) சுழல் துளையிடும் கருவிகள்—3.

(ii) வாகன் துளையிடும் கருவிகள்—2.

(iii) லாரிகள்—4.

(iv) பற்றவைப்பு கருவிகள்—5.

(v) கொட்டகை—1.

வேளாண்மைத் துறையிடம் தற்போது 164 பாறை உடைப்புக் கருவிகள் உள்ளன. 1974–75-ல் ரூபாய் 15.70 லட்சம் செலவில் 30 பாறை உடைப்புக் கருவிகளையும், 30 கழிவுப் பொருள் அகற்றும் கருவிகளையும் வாங்குவதற்கு அரசு கருதியுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமுள்ள பாறை உடைப்புக் கருவிகள் அனைத்தையும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திகொள்வதற்காக அவற்றை மேற்படி ஒன்றியங்களிடமிருந்து வேளாண்மைத் துறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்

திட்டம் தொடங்கிய நாளிலிருந்து இந்நாள் வரை (31—1—1974 வரை) துறை தோண்டிய கிணறுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(i) தனியார் குழாய்க் கிணறுகள்—19,933.

(ii) கிணறுகளில் துளேபோடுதல்—5,438.

(iii) வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள்—24,438.

(iv) கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல்—8,337.

மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள்.

இம் மாநிலத்தில் தற்போது 13 மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுடன், இந்திய அரசால் வழங்கப்பட்ட மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்திகள் இரண்டு ஆடுதுறையிலும், கோயில்பட்டியிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன. மூன்றாவது ஆய்வுக்கூடம் இந்திய அரசால் வழங்கப் படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1974-75-ல், தருமபுரி மாவட் டத்தில் ரூபாய் 2.58 லட்சம் மொத்தச் செலவில் (மாநில அரசுச் செலவில்) மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்தி ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. மண்வளமூட்டும் நுண்மங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்ய வசதியளிக்க வேண்டி, உதக மண்டலம், கோவில்பட்டி, காஞ்சிபுரம், ஆடுதுறை ஆகிய இடங்களில் உள்ள மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக்கூடங்களை ரூபாய் 3.58 லட்சம் மொத்த செலவில் தரம் உயர்த்தவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

பயிர் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, மண்வளச் சோதனை விவரங்களை ஒட்டி உரங்களைப் பயன்படுத்த உழவர்களுக்கு இயலும் வகையில் மண்வளத்தை இலவசமாகப் பகுப்பாய்வு செய்து அது பற்றி உழவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதே மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்களின் நோக்கமாகும். 1972-73-ல் மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக்கூடங்களில் 4,36,121 மாதிரிகளும், 1973-74-ல் 5,94,000 மாதிரிகளும் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

1974 மார்ச் 29]

தோட்டக்கலை

பழ மேம்பாட்டுத் திட்டம்—

இத்திட்டத்தின்கீழ் தமிழ் நாட்டில் பழ உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்காக பழ உற்பத்தியாளர்களுக்கு 1973–74-ல் ரூபாய் 7 லட்சத்திற்கு நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. மதுரை, கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் அதிக பரப்பின் கீழ் கியூ (Kew) வகை அன்னாசி பயிரிடுவதற்கான திட்டமும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அன்னாசி பயிரிடுவதற்கான மற்றொரு திட்டமும் 1974–75-ல் செயல்படுத்தப்படும். தமிழ்நாட்டில் வெப்ப மண்டலப் பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் பழங்கள் குறித்து தீவிர ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள 1974-75-ஆம் ஆண்டில் பழ ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்படும்.

மாதிரி பழத் தோட்டங்கள்—

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடங்களில் அமைந்துள்ள ஒன்பது பழத் தோட்டங்கள்—நாற்று பண்ணைகளுடன் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மேலும் ஒரு பழத் தோட்டம் 1974-75-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்படும் :—

ஆத்தூர்—செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.
குடப்பட்டு—வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.
மருங்குளம்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
கோடைக்கானல்—மதுரை மாவட்டம்.
பூவாணி—இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
குற்றாலம்—திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
பெரியகுளம்—மதுரை மாவட்டம்.
கிம்மபுரம்—தருமபுரி மாவட்டம்.
குன்னூர்—நீலகிரி மாவட்டம்.

பழ உற்பத்தியாளர்களுக்கு இந்தப் பழத் தோட்டங்கள்—நாற்றுப் பண்ணைகள் மூலமாக தரமான பயிரிடும் பொருள்கள் கூடுசெய் விலையில் வழங்கப்படுகின்றன.

[1974 மார்ச் 29

அரசுப் பழத் தோட்டங்கள்-நாற்றுப் பண்ணைகளிலிருந்து 1974 பிப்ரவரி வரை வழங்கப்பட்ட செடிகளும் விதைகளும்.

செடிகள்.	எண்ணிக்கை.
1. மாம்பழம்	30,703
2. எலுமிச்சை வகை செடிகள்	15,557
3. கொய்யா, ஏனைய பழங்கள்	36,310
4. கொடி திராட்சை பதியம் போடுதல்	14,067
5. பூஞ்செடிகள்	8,210
6. குரோட்டன்ஸ், அலங்காரச் செடிகள்	7,667
7. ஆப்பிள்	1,343
8. பீச் பழ மரங்கள்	831
9. பேரிக்காய்	4,053
10. பிளம் பழ மரங்கள்	7,362
11. நறுமணப் பொருள் விளையும் செடிகள்	11,629
12. பல்வகை	55,276
மொத்தம்	1,93,258

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

விதைகள்.	கி. கி.	கிராம்கள்.
1. வெண்டை	12	350
2. கத்திரி	13	000
3. தக்காளி	22	100
4. கொத்தவரங்காய்	81	600
5. பப்பாளி	0	500
6. சணல்	39	000
7. சோயா பீன்ஸ்	2	000
8. வேர்க்கடலை	2020	000
9. பயறுகள்	180	000

1974 மார்ச் 29]

மலைப் பகுதி மேம்பாடு.

மலைப் பகுதிகளில் தோட்டப் பயிரை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டம், வட ஆர்க்காடு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் தோட்டப் பயிரை மேம்படுத்தவும், மலைப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், பழங்குடி மக்களின் நிலையை மேம்படுத்தவும் வகை செய்கிறது. 1971–72-ல் இத்திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இது தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

இத்திட்டத்தின்கீழ் பணி புரியும் துணைப் பணியாளர்களுடன், சேலம், துறையூர் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்), திண்டுக்கல் (மதுரை மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களைத் தலைமையிடங்களாகக் கொண்டு மூன்று மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளும், திருப்பத்தூரை (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்) தலைமையிடமாகக் கொண்டு உதவி தோட்டக்கலை வல்லுநர் ஒருவரும் உள்ளனர். கோடைக்கானலிலுள்ள தோட்டக்கலை வல்லுநர் இத்திட்டத்தின் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுள்ளார். 1974–75-ல், வட ஆர்க்காடு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் முக்கியமான மலைப் பகுதிகளிலுள்ள பழங்குடியினருக்கு வழங்கப்படும் பயிரிடு பொருட்கள் மீது 50 சதவீத உதவித் தொகை அனுமதிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1974–75-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ் 4,450 எக்கர் நிலம் கொண்டு வரப்படும்.

இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம்—இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம் 31–3–1974 வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடர்புள்ள அதிகாரிகளுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தை மற்றுமோர் 5 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிக்குமாறு இந்திய அரசிடம் கேட்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் காரணமாக, உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்படும் பகுதி 1969–70-ல் சாகுபடித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டபோது இருந்ததுடன் ஒப்பிடுகையில் சுமார் 2,500–3,000 எக்கர் உயர்ந்துள்ளது. 1974–75-ல் சராசரியாக

ஒரு ஏக்கருக்கு 5 மெட்ரிக் டன் உற்பத்தியுடன் சுமார் 23,300 ஏக்கர் நிலத்தில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மேம்படுத்தப்பட்ட காய்கறி வகைகளைப் பயிரிடுவதன்கீழ் 1,700 ஹெக்டேர் நிலம் கொண்டுவரப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனால் 90,000 டன் காய்கறிகளும், 1 லட்சம் ஈளி பிளவுகளும் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டப் பயன்கள்.— (i) மொத்தம் 100 ஹெக்டேர் பரப்புள்ள 8 அரசு விதைப் பண்ணைகளில் சிரமைப்பு மேம்பாட்டுப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

(ii) சோதனைகள் பலவற்றை நடத்துவதன் மூலம் உருளைக்கிழங்கு, காய்கறிகள், தானியங்கள், கால்நடைத் தீவனம் முதலியவற்றைப் பயிரிடுவது குறித்து அடிப்படை புள்ளிவிவரங்களை இத்திட்டம் சேகரித்து முனைப்பு நடவடிக்கைகள் என்ற தலைப்பில் அவற்றை வெளியிட்டது.

(iii) நுண்கிருமிகளால் தாக்கப்படாத உருளைக்கிழங்கு விதைகளை உழவர் நிலங்களில் உள்ள ஒரு பகுதியில் விதைத்து அவற்றைப் பெருக்கவும், தரமான விதைகளை வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தரப்படுத்தப்பட்ட இந்த விதைகளைப் பயன்படுத்துவதால் விளைச்சல் சுமார் 50 சதவீதம் உயருமென்று கணக்கிடப்படுகிறது.

(iv) 131 உருளைக்கிழங்கு வகைகளைச் சோதனை நடத்தியதில் மிகு விளைச்சல் தரக்கூடியதும் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியுள்ளதுமான 5 வகைகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு பெருக்கப்பட்டன.

(v) உருளைக்கிழங்கில் காணப்படும் பொன்னிறப் புழுக்களை ஒழிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டது. நாசாசனிட் பயன்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக, உதகமண்டலத்தில் பாசனம் பெறும் பகுதியில் விளைச்சல் 100 சதவீதம் உயர்ந்தது.

1974 மார்ச் 29]

(vi) உள்ளூர் காய்கறி வகைகளைவிட மிகுபயன் அளிக்கும் 15 காய்கறி வகைகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் காய்கறி விதைகள் 4,000 கிலோ கிராம் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு இதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள குடியானவர்களுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளன. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வகைகள் பெருக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(vii) நீலகிரி மலையில் கிடைக்கும் காய்கறிகள், மலர்களின் விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்வது பற்றி தகவலறியும் பொருட்டு, அவை குறித்த விற்பனை ஆய்வுப் பணி 7 மாநகரங்களில் தனியார் விற்பனை ஆய்வு நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அந்த ஆய்வை மேற்கூறிய நிறுவனம் நடத்தியது.

(viii) ஆஸ்திரேலிய 'பெரி' பழவகைகள் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இதுவரை 60,000 பதியங்கள் குடியானவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(ix) மால்ட் தயாரிப்பதற்காக பார்லி பயிரிடுவது குறித்து பரிவுரை செய்யப்பட்டு விரைவுத் திட்ட அடிப்படையில் குடியானவர் நிலங்களில் அப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(x) மிகுபயன் தரும் நெல், இஞ்சி ஆகியவற்றின் வகைகள் கூடலூர் வட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப் பகுதியில் மும்முர வளர்ச்சிப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

(xi) புதிய வகை கால்நடைத் தீவனப் பயிர்கள் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(xii) உற்பத்திப் பணிக்காக, மாவட்டத்திலுள்ள குடியான வர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்குச் சிறு உழவர் கடன் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

(xiii) மாவட்ட மண்வள வரைபடம் ஒன்று தயாரிப்ப தற்காக தனியார் நிலங்களிலிருந்து மாதிரிக்காக மண் சேகரிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர, தனியார் நிலங் களில் மண் பகுப்பாய்வும் நடத்தப்படுகிறது.

(xiv) உழுதல், சரிவு பாத்திகள் அமைத்தல், கிராமப்புறங்களில் சாலைகள் போடுதல் ஆகியவற்றிற்கு டிராக்டரும், மண் அகற்றும் கனரக இயந்திரங்களும் வாடகைக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன.

பருத்தி மேம்பாடு.

பருத்தி, தமிழ்நாட்டில் பயிரிடப்படும் முக்கியமான ஒரு வணிகப் பயிராகும். சுமார் 8.4 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் பருத்தி பயிரிடப்படுகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்ட இறுதியில் பருத்தி உற்பத்தி ஒவ்வொரு பொதியும் 150 கிலோகிராம் எடையுள்ள 4 லட்சம் பஞ்சுப் பொதிகளாக இருக்கும். ஆனால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 11 லட்சம் பஞ்சுப் பொதிகள் தேவைப்படுகின்றன. இம் மாநிலத்தில் பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

(1) மும்முரப் பருத்தி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—இத் திட்டம் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டமாகும். இத் திட்டம் 1971 முதல் கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 200,000 ஏக்கர் நிலத்தில் பாசனம் பெறும் பருத்தியும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 50,000 ஏக்கர் பரப்பில் மானவாரி பருத்தியும் பயிரிடப்படுகிறது. பாசனம் பெறும் பருத்திப் பயிருக்கு, பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள், செய்முறை விளக்கப் பாத்திகள் பயிர்ப் பாதுகாப்பு சாதனங்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. மானவாரி பருத்திப் பயிருக்கு, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், யூரியா செய்முறை விளக்கப் பாத்திகள், பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. இந்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் நிதிக்குட்பட்டு, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இத்திட்டம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

(2) பருத்தி பெருக்கத் திட்டம்.—இத்திட்டம், ஸ்ரீவில்லிப் புத்தூர், சேலம், பெரியகுளம், திருச்சிராப்பள்ளி, சிவகாசி, திருமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் 2.05 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில்

1974 மார்ச் 29]

முனைப்பாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ், பண்ணைத் திட்டங்களையொட்டி பருத்திப் பயிரிடுவோருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடன் வழங்குகின்றன. செய்முறை விளக்கப் பாத்திகளுக்காக அரசு உதவித் தொகை வழங்குகிறது.

(3) ஒருங்கிணைந்த பருத்தி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—ஏற்கெனவே பருத்தி பயிரிடப்படும் பாசனம் பெறும் பகுதிகளிலும் மானாவாரி பகுதிகளிலும் பல்வேறு புதிய பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் உண்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளிலும் நவீன பயிரிடு முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதும், 3.87 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் பருத்தி பயிரிடுவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ், செய்முறை விளக்கப் பாத்திகளுக்காக அரசு உதவித் தொகை வழங்கி வருகிறது.

1974-75-ல், வைகை அணைப் பகுதியில் ரூபாய் 2,42,600 செலவில் தரமான பருத்தி வகைகளின் மூல விதைகளைப் பெருக்கும் பணி ஒரு சிறப்புத் திட்டமாக மேற்கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்தின் மூலம் சுமார் 350 மூட்டைகள் (ஒவ்வொன்றும் 45 கிலோகிராம் எடையுள்ளது) மூல விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படும்.

ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

இந்திய அரசிடமிருந்து முழு உதவி பெறும் திட்டமாகிய ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம், தமிழ்நாட்டில் இரண்டு வட்டங்களில், அதாவது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டியிலும், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் புதுக்கோட்டையிலும் செயலில் உள்ளது. கோவில்பட்டியில் இத்திட்டம் 1970, செப்டம்பர் திங்கள் முதல் 10 கிராமங்களிலும், புதுக்கோட்டையில் இத்திட்டம் 1971 செப்டம்பர் திங்கள் முதல் 8 கிராமங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 1973–74 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் 8000/6000 ஏக்கரில் கொண்டுவர இருநத இத்திட்டங்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எஞ்சிய திட்டமாக ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 25,000 ஏககர் நிலத்திற்கு நீட்டிக்கப்படவிருக்கின்றன.

நலிந்த புன்செய் சாகுபடி முறைகளை கையாளுவதில் புன்செய் சாகுபடியாளர்களுக்கு உதவுவதும் பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பொருட்கள், விதைகள், பண்ணை இயந்திரங்கள் போன்ற அவசியமான பொருட்களை அவர்களுக்கு வழங்குவதுமே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டங்களின் கீழ், உழவர்களுக்குச் சலுகை விதங்களில் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஏரிகளைத் தூர் எடுத்துப் புதுப்பித்தல், பாசனக் கால்வாய்களைத் துப்புரவு செய்தல், புதிதாகக் கிணறுகள் வெட்டுதல், ஏற்கெனவேயுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல் ஆகிய திட்டப்பணிகள் இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மேற்கூறிய பணியை நிறைவேற்றுகையில், திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப் பளிக்கப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின்கீழ், கூட்டுறவு வங்கிகள் போன்ற கடனுதவி நிறுவனங்கள் குறுகிய காலக் கடன்களை வழங்குகின்றன. நடுத்தர, நீண்டகாலக் கடன்கள் இந்திய அரசால் வழங்கப் படுகின்றன. இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் மானியங்கள் உதவித் தொகைகளாக வழங்கப்படுகின்றன.

வழங்கப்படும் ஒவ்வொரு கடனுடன் கீழ்க்காணும் விதங்களில் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

	சதவீதம்
(1) கால்நடைப் பராமரிப்புத் திட்டங்கள்	33
(2) இலைகள் மீது மருந்து தெளித்தல்	50
(3) சிறுபாசனம்	25
(4) நிரந்தரப் பணிகள்	25
(5) குடியானவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல், செய்முறை விளக்கம், பண்ணை இயந்திரங்கள் வழங்குதல் உட்பட அடிப்படை வசதிகள்.	100

1974 மார்ச் 29]

இவ்விரு திட்டங்களும் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து அவற்றின் கீழ் இதுவரை ஏற்பட்ட செலவைக் கீழ்க்காணும் விவர அறிக்கை காட்டுகிறது :

	தொடக்கம் முதல் பயன்படுத்தப்பட்ட மொத்தத் தொகை.	தொடக்கம் முதற்கொண்டு வழங்கப்பட்ட மொத்தக் கடன் 31-12-1973 ஆம் நாளன்று உள்ளவாறு.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
கோயில்பட்டி	3·655	2.97
புதுக்கோட்டை	12·909	1.855
	16·564	4 825

விற்பனை வசதி.

சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், பல கைகள் மாறுவதால் விளைபொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போவதைக் குறைத்து துய்ப்போர் கொடுக்கிற ரூபாயில் உரிய பங்கை உற்பத்தியாளர் பெற இயலும்பொருட்டு, இதுவரை பதினொரு அங்காடிக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அக்குழுக்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் 136 முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சேலம் மாவட்டத்தில் அங்காடிக் குழு ஒன்று அமைக்கப்படும்.

1973-74 ஆம் ஆண்டில், அங்காடிக் குழுக்களுக்கு கடன்கள் வழங்க வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 11 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகளின் மேம்பாட்டுக்காக அங்காடி குழுக்களுக்கு 1974-75 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து கடன் வசதி அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தவும், உற்பத்திப் பொருள்களின் தரக்கட்டுப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தவும் இம் மாநிலத்தில் இதுவரை 44 விளைபொருள் தரப்பிரிவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 10 நிலையங்களைத் திறக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1974 மார்ச் 29

இதுவரையில் 12 தரப்பிரிவு ஆய்வுக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நெய், எண்ணெய் ஆகியவற்றைத் தரப்படுத்துவதற்கு கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பல்லடத்தில் ஒன்றும், சேலம் மாவட்டம், ராசிபுரத்தில் மற்றொன்றுமாக 1974-75-ல் மேலும் இரண்டு தரப்பிரிவு ஆய்வுக்கூடங்கள் திறக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கண்ட பொருள்கள், தரம்பிரிக்கப்பட்டு வருகின்றன :

1. நிலக்கடலை.

2. எள்.

3. உருளைக்கிழங்கு.

4. வெல்லம்.

5. பழங்கள் (எண்ணிக்கையில்).

6. கப்பாஸ் பருத்தி முதலியன.

எல்லாப் பொருட்களையும் 'அக்மார்க்' தரத்தின்கீழ் தரப்படுத்துவதற்காக, வேளாண்மைப் பொருள்களை வணிக முறையில் தரப்படுத்த எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. திருப்பூர், இராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி, பெருந்துறை, புதூர் ஆகிய இடங்களில் "கப்பாஸ்" பருத்தித் தரப்பிரிவு நிலையங்கள் செயல்பட்டுவருகின்றன. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் சங்கரன் கோவிலிலும் "கப்பாஸ்" பருத்தித் தரப்பிரிவு நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு வேளாண்மை விற்பனை வாரியம் தயாரித்த ரூ. 36 கோடி செலவாகக் கூடிய முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகளின் மேம்பாட்டுக்கான திட்ட அறிக்கை ஒன்று உதவிபெறுவதற்காக உலக வங்கிக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளது.

திட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பணிகளாவன :

(1) முறைப்படுத்தப்பட்ட மொத்த அங்காடிகளின் எண்ணிக்கையை 220 ஆக உயர்த்தி, ரூ. 2,367.38 லட்சம் செலவில் முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகளின் மேம்பாடு.

1974 மார்ச் 29]

(2) ரூ. 600 லட்சம் செலவில், தகவல்தொடர்பு வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.

(3) ரூ. 616.58 லட்சம் செலவில் போக்குவரத்து வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.

(4) ரூ. 26.46 லட்சம் செலவில், செய்முறைப் பதப்படுத்தும் வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.

(5) ரூ. 22.50 லட்சம் செலவில் 17 இடங்களில் பழங்கள், காய்கறிகளுக்கான முறைப் படுத்தப்பட்ட அங்காடிகள் திறத்தல்.

(6) ரூ. 9 லட்சம் செலவில் கால்நடைச் சந்தைகளை மேம்படுத்துதல்.

வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகம்.

1974-75 ஆம் ஆண்டில், வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகத்தினல் ஏற்பளிக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் :—

1. மதுரை மாவட்டத்தில் ரூ. 137 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீட்டுடன் 5,000 ஏக்கரில் ஒன்றும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 122.50 லட்சம் செலவில் 3,500 ஏக்கரில் மற்ருென்றுமாக இரண்டு தென்னை வளர்ப்புத் திட்டங்கள்.

2. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், ரூ. 7.50 லட்சம் செலவில் 750 ஏக்கரில் கோக்கோ பயிரிடும் திட்டம்.

3. மதுரை மாவட்டத்தில், ரூ. 100 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், 1,000 ஏக்கர் பரப்பில், திராட்சை பயிரிடும் திட்டம்.

4. திருச்சிராப்பள்ளி, இராமநாதபுரம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் முறையே ரூ. 20 லட்சம், ரூ. 60 லட்சம், ரூ. 40 லட்சம் செலவில் முறையே 5,000 ஏக்கர், 15,000 ஏக்கர் 10,000 ஏக்கர் பரப்பில் மூன்று முந்திரி பயிரிடும் திட்டங்கள்.

மேற்சொன்ன திட்டங்களுடன், பின்வரும் திட்டங்களும் பரிசீலனையில் உள்ளன :

1. செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 1,500 ஏக்கர் பரப்பில் முறையே ரூ. 60 லட்சம், ரூ. 35.25 லட்சம், ரூ. 30 லட்சம் செலவில் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டங்கள்.

2. ரூ. 60 லட்சம் செலவில், 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் ஜெரேனியம் வளர்ப்புத் திட்டம்.

3. சேலம், நீலகிரி மாவட்டங்களில் 250 ஏக்கர், 2,500 ஏக்கர் பரப்பில் முறையே ரூ. 7.50 லட்சம், ரூ. 75 லட்சம் செலவில் இரண்டு காப்பி பயிரிடும் திட்டங்கள்.

4. கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டம், கோழிப் பண்ணைத் திட்டம், கோயம்புத்தூர், சேலம் மாவட்டங்களில் ரூ. 18 லட்சம் செலவிலும், நீலகிரி, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் முறையே ரூ. 18.45 லட்சம், ரூ. 11.25 லட்சம் செலவில் கலப்புப் பண்ணைப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்துதல் ஆகியவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிச் சங்கத் திட்டம்.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத் திட்டம் ரூ. 190 லட்சம் மூலதன செலவில், 25,000 ஏக்கர் நிலத்தைச் சமப்படுத்த, வகை செய்கின்றது. இந் நிதி ஒதுக்கத்தைக் கொண்டு, ரூ. 63.11 லட்சம் மூலதனத்தில், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பரம்பிக்குளம் ஆழி யாறுத் திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்தின்கீழ் 11,000 ஏக்கர் நிலத்தைப் பண்படுத்தும் பணி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிச் சங்கத்தின் கடன் வசதியுடன் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம், சித்தார் பட்டணம்கால் பகுதியில் ரூ. 45 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 3,000 ஏக்கர் நிலத்தைச் சமப்படுத்தவும், தஞ்சை மாவட்டம், தஞ்சாவூர் வட்டம், கும்பகோணத்தில் ரூ. 127.58 லட்சம் மதிப் பீட்டு செலவில் 27,000 ஏக்கர் நிலம் வடிகால் அமைக்கவும் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

1974 மார்ச் 29]

டிராக்டர்கள் வழங்கல்.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிச் சங்கத்தின் மூலம் 2,500,000 டாலர் மதிப்புள்ள (இந்திய மதிப்பு ரூ. 1,88,00,000) 750 டிராக்டர் களையும், உதிரிப் பாகங்களையும் இறக்குமதி செய்யக் கருதப் பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் தற்போது இந்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

துளைக் கிணறுகள் தோண்டும் இயந்திரமும், மண்வாரி இயந்திரமும் வாங்குதல்.

துளைக் கிணறுகள் தோண்டும் இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் குறித்த ஆவணங்கள் இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கு அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒப்பந்தப் புள்ளி அறிவிப்பு பற்றிய விவரங்களை முதன்மையான நாளிதழ்களில் வெளியிட வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்.

மண்வாரி இயந்திரம் குறித்த ஒப்பந்தப் புள்ளி ஆவணங்களைக் குறித்து இந்திய அரசு தெரிவித்த ஆலோசனைகளின் அடிப்படை யில், வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் அவர்களுடன் கலந்து கொண்டு, அரசு முடிவு செய்யும்.

வேளாண்மைக்கல்வி.

வேளாண்மைப் பள்ளிகள் :

இம்மாநிலத்தில் 14 வேளாண்மைப் பள்ளிகள் உள்ளன. அவற்றில் 13 வேளாண்மைப் பள்ளிகள் மாநில வேளாண்மைத் துறையால் நடத்தப்படுகின்றன. ஒரு பள்ளி வடார்க்காடு மாவட்டம் காட்பாடியில், தனியார் அமைப்பு ஒன்றினால் நடத்தப்படுகிறது. குடியானவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு தொழில் நுட்ப அறிவில் முன்னேற்றம் அளிக்க ஆண்டொன்றுக்கு பள்ளி ஒன்றில், 20 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். தற்போது இந்தப் பள்ளிகள் தற்காலிகக் கொட்டகைகளில் உள்ளன. படிப்படியாக, 1974–75 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிரந்தரக் கட்டிடங்கள் கட்டக் கருதப்பட்டுள்ளது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

[1974 மார்ச் 29

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் குடுமியான் மலே " அண்ணுப் பண்ணையில் " உள்ள மாநில வேளாண்மைப் பயிற்சி நிலேயம்.

வேளாண்மையில் பல துறைகளிலும் நவீன வளர்ச்சியுடன் பல நிலேகளில், வேளாண்மைத்துறை தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் குடுமியான்மலே " அண்ணுப் பண்ணை "-யில் மாநில வேளாண்மைப் பயிற்சி நிலேயம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது.

உழவர்கள் பயிற்சி நிலேயம்.

உழவர்கள் பயிற்சி நிலேயங்கள் ஏழு உள்ளன. அவற்றில் 5 வேளாண்மைத் துறையின் கீழும், 2 வேளாண்மைப் பல்கலேக் கழகத்தின் கீழும் உள்ளன. இந்த நிறுவனங்களில் கீழ்க்கண்டவர்களுக்காக 5 நாட்கள் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது :—

(i) குடியானவர்கள்.

(ii) குடியானவப் பெண்கள்.

(iii) குடியானவர் விவாதக்குழு கூட்டுநர்கள்.

குடியானவர் நிலங்களில் அவ்வப்போது உலாவரும் பயிற்சியும், செய்முறை விளக்கங்களும் ஒரு நாளேக்கு அளிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குடியானவர் பயிற்சி மாவட்டத்திலும், இத்தகைய பயிற்சி செய்முறை விளக்கங்கள் ஆண்டொன்றுக்கு 100 முறை நடத்தப்படுகின்றன.

அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில், குடியானவர்கள் பயிற்சி நிலேயங்களுக்கு அதிக வசதிகள் வழங்கப்படும்.

வேளாண்மைப் பல்கலேக்கழகம்.

தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலேக்கழகம் 1971 ஜூன் முதல் நாளிலிருந்து செயல்படத் தொடங்கியது. பலவகைப் பயிர்கள் குறித்த விரிவான ஆராய்ச்சி, ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் வளர்ச்சி, கல்வி நிறுவனங்கள் முன்னேற்றம் ஆகியவை குறித்துத் தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலேக்கழகம் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

விதைத் தொழில் நுட்பத்தில் முன்னேற்றம் காண 1973-74 ஆம் ஆண்டில் புதிய மண்வளத் தொழில் நுட்பப்பிரிவு ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. 1972–73 கல்வி ஆண்டிலிருந்து வேளாண்மைப் பொறியியல் பட்டவகுப்பு இருக்கைகளின் எண்ணிக்கை 40 ஆக இருந்தது. இது 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 50 ஆக அதிகரிக்கப் பட்டது. 20 இருக்கைகளுடன், 1973-74 ஆம் ஆண்டில், அறிவியல் பட்டப்படிப்பில் தோட்டக்கலைப்படிப்பு B.Sc. (Horticulture) ஒன்றும் தொடங்கப்பட்டது. ஆறு மாணவர்களுடன் இரண்டாண்டு அறிவியல் பட்டமேற்படிப்பு (M.Sc.) ஒன்று விதைத் தொழில் நுட்பத் துறையால் தொடங்கப்பட்டது. கோயம் புத்தூர் மற்றும் மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் அறிவியல் பட்டப்படிப்பில் (வேளாண்மை) B.sc. (Agriculture) உள்ள மொத்தஇடங்கள் 222 ஆகும்.

இப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான மொத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 266.54 லட்சம் ஆகும். இதில், இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழுவின் ஆதரவு பெற்ற இத் திட்டத்திற்கு ரூ. 53.554 லட்சம் நிதி உதவி கிடைக்கும். இப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு கல்லூரிப் பயிற்சிக் கட்டணங்கள், பண்ணை அல்லது ஆராய்ச்சி நிலையம் ஆகியவற்றின் மூலம் ஏறத்தாழ ரூ. 18 லட்சம் அளவுக்கு வருவாய் கிடைக்கும். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்கும் செலவுத் தொகை ரூ. 195 லட்சமாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பலவகை வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழு மற்றும் இந்திய அரசு ஆகிய வற்றின் மூலம் நிதி உதவி பெறுவதற்காக இது உலக வங்கியின் நாட்டத்தைப் பெற்றுள்ளது.

சிறு உழவர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனம், குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்கள், மற்றும் பண்ணைத் தொழிலாளர் களுக்குரிய வளர்ச்சி நிறுவனம்.

திருநெல்வேலி, மதுரை, கடலூர், சிறு உழவர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனம்; செங்கம், சேலம், குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்கள் மற்றும் உழவுத் தொழிலாளர்களுக்குரிய வளர்ச்சி நிறுவனம் ஆகியவற்றின் கீழ்வரும் திட்டங்கள் 1974-75

ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். இதுவரை 5 நிறுவனங்களுக்கும் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் மொத்தத் தொகையாக ரூ. 72.96 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 156,833 உழவர்கள் இதன் மூலம் பயன் அடைந்துள்ளனர்.

சிறு உழவர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனம், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் மேற்கொண்டு ஆறு வட்டாரங்களிலும், குறைந்தளவு நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் நிறுவனம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மேற்கொண்டும் ஒரு வட்டாரத்திலும், செயல்பட இந்திய அரசு அண்மையில் தங்களது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளது. இவ்வாறாக, சிறு உழவர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் 52 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றது. விவரம் வருமாறு :

மதுரை	18
தென்னார்க்காடு	18
திருநெல்வேலி	11
வடார்க்காடு	3
சேலம்	2
	52

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம்.

தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் 1968 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இக்கழகம் 1968-70 இக்கால அளவில் தவணைக் கொள்முதல் நிதியுதவித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியது 10,684 விசை ஏற்றங்கள், 325 டிராக்டர்கள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்காக 11,009 பேர்களுக்கு ரூபாய் 312.04 லட்சம் தொகை கடன் பணமாக வழங்கியது. இக்கழகத்தின் நடவடிக்கைகளில் ஒன்று இறக்குமதி செய்யப்பட்ட டிராக்டர்களை வழங்குவதாகும்; இது 3,239 டிராக்டர்களை வழங்கியுள்ளது.

1974 மார்ச் 29]

விசை உழவுக் கருவிகளுடன் பெருமளவில் தரையில் மருந்து தெளித்தல், டிராக்டர்களுக்கு உதிரிப் பாகங்களை விற்பனை செய்தல், வேளாண் கருவிகளைத் தயாரித்தல் ஆகியவற்றில் இக் கழகம் ஈடுபட்டுள்ளது. இக் கழகம் காஞ்சிபுரம், சேலம், திருச்சி ராப்பள்ளி, விழுப்புரம், மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் வட்டார நிலையங்களும், மதுராந்தகம், பொன்னேரி, பட்டுக் கோட்டை, புதுக்கோட்டை, திருவண்ணாமலை, தேனி, பரமக்குடி ஆகிய இடங்களில் துணை நிலையங்களும் நடத்துகிறது. கோயம் புத்தூரில் ஒரு வட்டார நிலையமும், மற்ற இடங்களில் எட்டு துணை நிலையங்களையும் திறக்க இக்கழகத்திடம் செயற்குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. வேளாண் பணி நிலையங்களைத் தொடங்க இக்கழகம் வேலையற்ற தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்துகிறது. வட்டார வளர்ச்சி அளவிலான பண்டகசாலைகள் மூலமாக உழவர்களுக்கு வழங்க, வேளாண்மைத் துறைக்கு பயிர்ப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து களை வழங்குவதிலும் இக்கழகம் ஈடுபட்டுள்ளது. பயிர்ப்பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைத் தயாரிப்பதற்காக மாநிலத்தில் பின்தங்கிய மாவட்டம் ஒன்றில் தொழிற்சாலைத் தொகுதி ஒன்றை அமைப்ப தற்குத் தற்காலிகமாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

உரங்களை வழங்குவதையும், பழம், பழப் பொருட்கள் ஆகியவற்றை விற்பனை செய்வதையும் இக்கழகம் மேற்கொண் டுள்ளது. கீழ்க்காணும் திட்டங்களுக்கான செயற் குறிப்புகள் இக்கழகம் கொண்டுள்ளது:—

1. மீன்வலை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

2. மக்காச்சோளம் அரைவை ஆலை.

3. எண்ணெய்த் தொழிற்சாலை.

4. ஆவாரம்பட்டைத் தாவர எண்ணெய் பிரித்தெடுத்தல்.

5. ரப்பருக்கு வரும் நோயைத் தடுப்பதற்காக ரசாயனப் பொருள் தயாரித்தல்.

6. இரும்பை அதனுடைய தாதுப் பொருளிலிருந்து எளிதாகப் பிரிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் 'தெர்மிசெம்' தயாரித்தல்.

7. அடிப்படை புரத உணவைத்தயாரித்தல்.

8. தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட சாராயத்தைத் தயாரிப்பதற்கான வடிப்பு ஆலை.

மாவுப்பொருள் (Starch) க்ளுகோஸ், டெக்ஸ்ட்ரோஸ் (Dextrose)

(இது ஒருவகையான சர்க்கரை) பசைப் பொருளாகிய டெக்ஸ்ட்ரின் (Dextrin) ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கு மக்காச்சோள அரைவை ஆலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கான அனுமதிக் கடிதம் ஒன்றை இந்திய அரசிடமிருந்து தமிழ்நாடு வேளாண்—தொழில் கழகம் பெற்றுள்ளது. மருந்துப் பொருள் தயாரித்தல், பஞ்சாலை, காகிதம் ஆகிய தொழிற்சாலைகளில் டெக்ஸ்ட்ரிஸும், டெக்ஸ்ட்ரோசும் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. இத்திட்டத்திற்கான மூலதனச் செலவு சுமார் ரூ. 3.00 கோடி என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. கடன் வழங்கு நிறுவனங்கள், வணிக வங்கிகள் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் நிதிவாயில்கள் திரட்டப்படும். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இந்த மக்காச்சோள அரைவை ஆலை அமைக்கப்படும். இம் மாவட்டம் பின்தங்கிய பகுதி யாகையால், பின்தங்கிய பகுதிக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சலுகைகளை இத்தொழிற்சாலை அடையலாம். இத் திட்டத்திற்கான கட்டிட வேலைகள் 1974-75-ல் தொடங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

தமிழ்நாடு வேளாண் பொறியியல்—பணிக் கூட்டுறவு கூட்டமைப்பும் அதனுடன் இணைந்த சங்கங்களும்.

இந்திய அரசின் ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ், 300 வளர்ச்சி வட்டார அளவில், வேளாண் பொறியியல்—பணிக்கூட்டுறவு நிலையங்களை அமைக்கும் திட்டத்தை தமிழ்நாடு வேளாண் பொறியியல்—பணிக் கூட்டுறவு கூட்டமைப்பு செயல்படுத்தி வருகிறது. மேற்படி 300 நிலையங்களைப் பதிவு செய்யும் பணி, 1974 ஆம் ஆண்டு மார்ச் முடிவடைவதற்குள் முடிக்கப்படும் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 193 நிலையங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதில் 75 நிலையங்கள், தார்மன் போர்வாக் போன்ற புகழ் பெற்ற வேளாண்மை அறிவியல் வருகின்றன.

1974 மார்ச் 29]

வேளாண்மை உற்பத்திக்குழு.

வேளாண்மை தொழில் கழகத்திற்காக பழவிற்பனை, பழச்சாறு குறித்துத் தொழில் நுட்பப்பொருளாதார ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மை தொழில் குறித்த பல்வேறு பொருள்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளன. அடுத்து வரும் ஆண்டில் அதன் நடவடிக்கைகள் விரிவாக்கப்படும்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1974 மார்ச் 29

வேளாண்மை கொள்கைவிளக்கக் குறிப்பின் இணைப்பு 1974—75.

வரவு-செலவுத் திட்ட பொது விவாதத்தின்போது பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் பலர், ரசாயன உரங்கள் (குறிப்பாக, அமோனியம் சல்பேட், யூரியா, கால்சியம் அமோனியம் நைட்ரேட் முதலான உரங்கள்) மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கட்டுப்பாட்டு விலைகளைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிக விலையில், கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டனர். இந்தியாவில் மட்டுமின்றி ஏறத்தாழ உலக நாடுகள் அனைத்திலுமே ரசாயன உரப் பற்றாக் குறை நிலைமை உள்ளதென்று நான் சுட்டிக்காட்டினால், மதிப்பிற் குரிய உறுப்பினர்கள், மனநிறைவு அடையப் போவதில்லை. இரண்டு வழிகளில் அப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாமென்று நான் கருதுகிறேன். (1) கிடைக்கக்கூடிய ரசாயன உரங்கள், வேளாண்மைத் துறையைச் சேர்ந்த (Fertiliser Inspectors)களின் விழிப்பான கண்காணிப்பின்கீழ், நியாயமாகவும், கட்டுப்பாட்டு விலையிலும் விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும், (2) ரசாயன உரப் பற்றுக்குறையைத் தீர்க்க, நைட்ரஜன் நிறைந்த கரிம உரங்கள் (Nitrogen - enriched Organic Manure) விநியோகிக்கப்பட வேண்டும்.

1. *ரசாயன உரம் நியாயமான முறையில் விநியோகம் செய்தல்.*—1973-74-ல் (1973 ஆகஸ்ட்டு முதல் 1974 ஜனவரி வரை) சம்பா (Rabi) பருவத்தின்போது, நமது மாநிலத்துக்கு 1,75,000 நைட்ரஜன் டன் அளவுக்கு உரங்கள் தேவைப்பட்டன. 1,00,619 நைட்ரஜன் டன் அளவுக்கு நமக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதாக இந்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டிருந்தபோதிலும், நமக்கு உள்ள படியே வந்து சேர்ந்தது 87,186 நைட்ரஜன் டன்கள்தான் (நைட்ரஜன் டன் என்பது உரத்தில் உள்ள நைட்ரஜன் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணக்கிடப்படுவதாகும்; எனவே யூரியா என்றால், இந்த எண்ணிக்கையை 2.2-ஆல் பெருக்கவேண்டும். அமோனியம் சல்பேட் என்றால் 5 ஆல் பெருக்கவேண்டும்). 1974 குறுவை பருவத்தின்போது (1974 பிப்ரவரி முதல் 1974 ஜூலை வரை) Kharif பருவத்தில் 1,30,000 நைட்ரஜன் டன்களை (இதில் 60 சதவீதம் Non-Pool உரமாகவும், 40 சதவீதம் Pool உரமாகவும்) வழங்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஒதுக் கீடு செய்வதாக கொச்சியில் நடந்த மண்டல மாநாட்டில் இந்திய

1974 மார்ச் 29]

அரசு ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் அந்த ஒதுக்கீட்டை 1,18,000 நைட்ரஜன் டன்னாக குறைத்திருப்பதாக இப்போது தகவல் வந்துள்ளது. எனவே, உரம் வழங்குவதில் ஏற்படக்கூடிய பற்றாக்குறைகளைச் சமாளிக்க நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். 1974 ஜூலை திங்களுக்குப் பின்னர் உர இறக்குமதிகள் குறித்து நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை என்பதையும் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். உர Dealers மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உட்பட வினியோகிக்கப்பட இருக்கும் உரம் எந்த அளவாக இருந்த போதிலும் அதனை உண்மையில் பயன்படுத்தும் விவசாயிகள் இடமிருந்து கையொப்பத்தைப் பெற்றபின்னர், உரங்களை வணிகர்கள் வழங்க வேண்டும். உரம் வழங்கப்படுவது கண்டிப்பான முறையில் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் வணிகர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள உரங்கள் கள்ளச் சந்தைக்குப் போய்ச்சேர வழி ஏற்படாது. 9,465 வணிகர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு தற்போது மேற்பார்வை அதிகாரம் பெற்றுள்ள 8 முழு நேர உர இன்ஸ்பெக்டர்கள், மற்றும் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் ஆகியோர் உள்ளனர். மேற்பார்வைப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தவும் வணிகர்கள் விற்பனை செய்வதை முறைப்படுத்தும் நிபந்தனைகளைக் கடுமையாக்கவும் கருதப் பட்டுள்ளது.

2. நைட்ரஜன் நிறைந்துள்ள கரிம உரங்கள்—ரசாயன உரப் பற்றாக்குறை நிலவி வருகையில், ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் மதிப்பீட்டு அளவின்படி கொடுக்கப்படும் உரம், மிகு பயன் அளிக்கும் பயிர்களுக்குப் போதுமானதாயிராது. ஆதலால் கிடைக்கும் உரத்தை நியாயமான அளவில் வழங்குவது மட்டும் போதாது. எனவே உரங்களைக் கணிசமான அளவு அதிகரிப்பதற்கு வழி வகைகளை நமது மாநிலத்தில் நாம் காண வேண்டும்.

ரசாயன உரங்களுக்குத் துணையாக நகர்ப்புற, கிராமப்புற கம்போஸ்ட்டும் தொழு எருவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று இந்திய அரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. நகர்ப்புற கழிவுகளைக் கொண்டு கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க மத்திய அரசு நிதியுதவி வழங்கவும் உறுதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மிகக் குறைவாக நைட்ரஜன் சத்து உள்ளதன் காரணமாக, கரிம உரங்கள் ரசாயன உரங்களுக்கு ஈடாகாது என்று டாக்டர் நார்மன் போர்லாக் போன்ற புகழ் பெற்ற வேளாண்மை அறிவியல்

வல்லுநர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ரசாயன உரங்களில் அடங்கியுள்ள நைட்ரஜன் சத்துடன், கரிம உரங்களில் அடங்கியுள்ள நைட்ரஜன் சததை ஒப்பிட்டபோது, வேளாண்மை அறிவியல் வல்லுநர்களால் கூறப்பட்ட கருத்து கீழ்க்கண்டபடி மெய்ப்பிக்கப் படுகிறது :—

யூரியா	45 சதவீதம் நைட்ரஜன்.
அம்மோனியம் சல்பேட்	20 சதவீதம் நைட்ரஜன்.
கிராமப்புற கம்போஸ்ட்	0.9 சதவீதம் நைட்ரஜன்.
நகர்ப்புற கம்போஸ்ட்	1.2 சதவீதம் நைட்ரஜன்.
தொழு எரு	1.3 சதவீதம் நைட்ரஜன்.

கரிம உரங்களில் நைட்ரஜன் சத்தை கூட்டுவதுதான் உரப் பற்றுக்குறையைத் தீர்பதற்குரிய ஒரே வழியாகும். இதை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது என்பதே பிரச்சனையாகும். நைட்ரஜன் மிகுந்த லிக்னின் (மரப்பொருள்) உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை மேற்கு ஜெர்மனி, பிரான்ஸ்விக், உயிர் வேதியல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் பிளேய்க் கோவைக்கு வந்திருந்த போது நிருபித்துக் காட்டினார்.

இதையொட்டி நமது மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்களில், சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. கரிம உரங்களில் அடங்கியுள்ள நைட்ரஜன் சத்தை 11 சதவீதம் வரை உயர்த்துவதில் நாம் வெற்றி அடைந்துள்ளோம். நைட்ரஜனை ஈர்த்துக் கொள்வதற்கு, கரும்புச் சக்கையை அடிப்படைப் பொருளாகக் கொண்டு சோதனை செய்யப்பட்டது. அது 10 சதவீதத்திற்கு மேல் நைட்ரஜனை ஈர்ப்பதாக கண்டறியப்பட்டது. நைட்ரஜன் மிகுந்த கரும்புச் சக்கையை, பயிர்களுக்கு உரமாக பயன்படுத்தி அவை நல்ல பலன்களைத் தருவதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

நைட்ரஜன் மிகுந்த கரிம உரங்களை உற்பத்தி செய்யத் திட்டம் இடப்பட்டுள்ளது. இந்த உரம் ரசாயன உரங்களின் பற்றுக் குறையைத் தீர்க்க உதவும் என்றும் இதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியில் இம் மாநிலத்தின் நற்பெயரை தலை சிறந்த இடத்தை காப்பாற்ற முடியும் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

NOTE ON AGRICULTURE POLICY, 1974-75.

Thiru Chairman, Sir,

I place before you a brief review highlighting various Agricultural Production Programmes contemplated for 1974-75.

SEASONAL CONDITIONS.

In general, dry conditions prevailed in most places in the State during the summer months between March and May 1973.

The rainfall recorded in the hot weather period was 7·80 mm. as against the normal of 137·8 mm. Non-receipt of rain in April-May hampered Agricultural operations in respect of summer irrigated crops in most part of the State, especially so in the districts of Chingleput, North Arcot, South Arcot, Thanjavur, Coimbatore and Salem.

The South-West monsoon set in more or less on time by the end of May on the West coast. Fairly good showers were received in Chingleput, North Arcot, South Arcot, Salem, Madurai and Ramanathapuram districts for taking up sowing in the dry lands in the appropriate season. The rainfall in these districts during the season was also normal and fairly evenly distributed. In the remaining districts, the rainfall was slightly below normal. Taking the State as a whole, the rainfall received during South-West monsoon period was 299·08 mm. as against the normal of 307·3 mm.

The North-East monsoon showers were promising in the earlier part of the season. However, the rains received subsequently were not to the desired extent on account of which the tanks and reservoirs did not get full supply. Late in the season towards the end of December 1973, there has been some heavy rainfall in parts

of the State. Summarising the seasonal conditions on the whole, it may be stated that the production of rainfed crops of millets, oilseeds and pulses was fairly normal during the year. Production of paddy, sugarcane, banana, cotton, vegetable, etc., was affected to some extent. The failure of the latter rain during the North-East monsoon period especially in northern parts of the State may adversely affect the availability of water for the summer cropping programme late in the season.

On the whole, there was no major incidence of pests or disease during the year. Mass ground spraying against Red Hairy caterpillers and 'Surul Poochi' on groundnut was taken up in the districts of North Arcot, South Arcot, Chingleput, Madurai, Tiruchirappalli, Salem and Coimbatore in an area of 80,000 acres. Mild attack of Jassids and stem-borer in paddy, fruit borer in bhendi, tomato and brinjal, bollworms in cotton, etc., were noted in different parts of the State and were controlled effectively by timely spraying.

AGRICULTURAL PRODUCTION.

The anticipated production level in 1973–74 is 57 lakh tonnes rice, 15 lakh tonnes millets and 2·10 lakh tonnes of pulses, 11·00 lakh tonnes of gur in case of sugarcane, 11·50 lakh tonnes of oilseeds, 0·72 lakh tonnes of lint cotton. Total production in 1973–74, i.e., 97·22 lakh metric tonnes represents a 3·1 per cent increase over 1972–73 production of 94·23 lakh metric tonnes. Corresponding anticipated figures for 1974–75 will be 59 lakh tonnes of rice, 15·70 lakh tonnes of millets, 2·30 lakh tonnes of pulses, 11·30 lakh tonnes of gur, 12·07 lakh tonnes of oilseeds and 0·76 lakh tonnes of lint cotton.

On account of the sustained efforts taken by the department by providing better facilities and due to spread of high-yielding varieties and provision of inputs, the average yield per hectare is expected to be 2,158 kg. during the current year and steps are being taken to increase the per hectare yield to 2,234 kg. during 1974–75.

The anticipated achievements under High-Yielding Varieties Programme during 1973–74 are 22·26 lakh hectares (55·00 lakh acres) under high-yielding variety of paddy and 4·20 lakh hectares

(10·37 lakh acres) under hybrid millets. During 1974–75, it is envisaged to stabilise 22·00 lakh hectares under high-yielding varieties of paddy and cover 5·50 lakh hectares (13·59 lakh acres) under hybrid and high-yielding millets.

PULSES.

There has been spectacular increase in the acreage and yield of pulses. As against 12·15 lakh acres covered in 1970–71 with a production of 1·33 lakh M.T., the area in 1973–74 is expected to be 20·12 lakh acres with an anticipated production of 2·10 lakh M.T.

During 1974–75, it is proposed to cover an area of 21·06 lakh acres (computed) with a production target of 2·30 lakh M.T. To educate the farmers to adopt a package of practices, it is proposed to conduct 1,000 demonstrations with improved strains of pulses. To ensure a steady flow of primary and secondary seeds, 15,000 acres are proposed to be run as seed farms.

As a new venture, it is proposed to lay out exploratory trials to replace Horsegram with other pulses varieties like Blackgram and Greengram wherever feasible. During 1974–75, it is proposed to intensify various agricultural development programmes in the districts.

Release of Varietal Strains.

The following are the varietal strains released by the Directorate of Agriculture during 1973–74 :—

MCU 8 Cotton.

Ragi P. R. 202.

K.I. Tenai.

5948 Paddy.

7711 Paddy.

PS. 7 Greengram.

T. 9 Blackgram.

The following varieties were released by the Tamil Nadu Agricultural University during 1973-74 :—

(1) CO 36 Paddy.

(2) POL_2 Groundnut.

(3) CO 8 Lab Lab.

(4) CO 2 Sapota.

(5) CO 2 Papaya.

(6) CO 2 Samai.

(7) CO 2 Blackgram.

(8) CO 2 Greengram.

(9) CO 37 Paddy.

(10) CO 4 Thenai.

(11) 771 Cholam.

(12) COH 1 Cholam.

(13) COH 2 Cholam.

(14) CO_2 Cow-pea.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

INTENSIVE AGRICULTURAL DISTRICT PROGRAMME.

This programme is implemented in Thanjavur District since 1960 with the object of increasing the Agricultural Production through the integrated and intensive use of improved agricultural techniques. Seminars, training programmes, pre-season mass campaigns, meetings, radio talks display of posters and hoardings, adaptive research trials, etc., are all employed as tools by the extension staff and by the subject-matter specialists in their efforts to raise the production in the district. As a result of the

Intensive Agricultural District Programme activities, the High Yielding Varieties have spread to nearly 92 per cent of the area in the delta. Out of a total area of 6·59 lakh hectares of paddy (16·77 lakh acres) in the district nearly 6·14 lakh hectares (15·36 lakh acres) are under High Yielding Varieties. The consumption of nitrogen fertilisers and plant protection chemicals have increased considerably. There is a significant change in the outlook of the farming community. The district which was producing 8·85 lakh tonnes of rice in 1959–60 is anticipated to produce 15·48 lakh tonnes of rice in 1973–74 and 16·10 lakh tonnes of rice in 1974–75. The average yield per hectare in case of rice in the district which was 2,250 kg. in 1960–61 has risen up to 3,011 kg. in 1972–73, representing an increase of 33 per cent.

INTENSIVE AGRICULTURAL AREA PROGRAMME.

This is being implemented in the districts of Chingleput, Madurai, Tirunelveli, Coimbatore and Tiruchirappalli and will be extended to one more district in 1974–75.

STATE SEED FARMS.

There are 55 State Seed Farms in the State including one large-scale farm at Anna Pannai with a total extent of 5,135 acres of which 3,897 acres are cultivable.

The State Seed Farms are running on profit on the whole.

Seed certification and seed testing facilities will be strengthened.

Seeds are tested at the Seed Testing Laboratories at Coimbatore and Madurai for their liability and purity and distributed through the Agricultural Depots.

The number of samples tested during the year 1973–74 (i.e., up to January 1974) is 10,668 Nos.

The Seed Certification Agency in this State consists of one Seed Certification Officer assisted by two Assistant Seed Certification Officers, besides 24 Deputy Agricultural Officers and six Demonstration Maistries. The Headquarters of the Seed Certification

Officer and one of the Assistant Seed Certification Officer is at Tiruchirappalli while the other Assistant Seed Certification Officer is having his headquarters at Coimbatore. It is proposed to strengthen the staff in 1974–75 by appointing one more Assistant Seed Certification Officer, four Deputy Agricultural Officers and complementary staff. The following is the achievement made under the scheme during 1973–74 (i.e., up to January 1974) :—

	Targeted area (acres).	*Area certified (acres). (up to 31st January 1974).*	*Quantity (certified in M.T.)*	*Target for 1974–75.*
	(1)	(2)	(3)	(4)
Paddy	6,000	.. 6,323	912·928	8,500 acres.
Cotton	3,000	.. 1,800	49·582	1,500 acres.
Hybrid Millets	3,000	.. 1,455	685·210	1,800 acres.

Special emphasis will be given in the years to come for supplying certified seeds to the farmers.

To demonstrate the economics of scientific farming (which will also help in establishing agro-industries), it is proposed to set up State Farms Corporation which will take up compact areas in different parts of the State for Model Farming, which will be Centres to spread the message of business like agricultural operations to the farmers in the neighbourhood.

FERTILISERS.

The requirements, allotments and arrivals of fertiliser for Rabi 1973–74 and Kharif 1974 are as follows :—

	Rabi 1973–74.			*Kharif 1974.*		
	Pool.	*Non-pool.*	*Total.*	*Pool.*	*Non-pool.*	*Total.*
Requirements ..	106,000	69,000	175,000	52,000	78,000	130,000
Allotment ..	48,837	51,782	100,619	52,000	78,000	130,000
Arrivals	35,404	51,782	87,186	..	..	..

1974 மார்ச் 29]

At the Zonal Conference on Fertilisers convened and held by the Government of India at Cochin on 24th and 25th January, 1974, the Government of Tamil Nadu was represented by the Commissioner for Food Production and the Director of Agriculture At the Conference, the requirements of fertiliser of the four Southern States and the Union Territory of Pondicherry for the Kharif season (February to July 1974) were assessed.

During 1973 Kharif season (from February 1973 to July 1973) fertiliser consumption in our State was as follows :—

Nitrogen	94,000 M.T.
Phosphoric acid	33,000 M.T.
Potash	29,000 M.T.

For 1974 Kharif season (February 1974 to July 1974) we had requested Government of India to allot :—

Nitrogen	130,000 M.T.
Phosphoric acid	40,000 M.T.
Potash	40,000 M.T.

In the Conference, Government of India officials of the Ministry of Agriculture agreed to supply the requirements in full. In the conference it was indicated that :—

1. 60% of State's requirements will be supplied from non-pool stocks (Production and distribution by indigenous manufacturers).

2. 40% of State's requirements will be met from Pool stocks.

3. No contract has been so far entered into with foreign firms for imports after July, 1974.

4. Required assistance by supply of electricity, etc. must be extended to the indigenous manufacturers by the respective State Governments.

Regional allocations of fertilisers for Kharif 1974 as decided in the conference are as follows:—

(*In Metric Tonnes.*)

	Nitrogen.	*Phosphoric acid.*	*Potash.*
Tamil Nadu ..	130,000	40,000	40,000
Andhra Pradesh ..	124,000	50,000	20,000
Karnataka ..	59,000	26,000	20,000
Kerala	22,000	12,000	15,000

It was also decided that during 1974 Kharif season indigenous manufacturers will supply Nitrogenous fertilisers to Tamil Nadu as per the following statement:—

Madras Fertilisers Ltd., Madras ..	32,912 M.T.
F.A.C.T. Alwaye	7,555 M.T.
F.A.C.T. Cochin	15,000 M.T.
Neyveli Lignite Corporation, Neyveli	14,650 M.T.
E.I.D. Parry	3,138 M.T.
Zuari, Goa	5,000 M.T.
Coramandal	280 M.T.
	78,535 M.T.

The Government of India have since begun to allot the fertilisers from the Pool for the Kharif 1974 season.

URBAN COMPOST.

The Government of Tamil Nadu will be taking special steps to improve the availability of green manure and organic manures so as to partially supplement the deficit in the total requirement of nitrogenous fertilisers. It is proposed to instal mechanical compost yards, each costing Rs. 60 lakhs in the two Municipal Corporations. Attempts are also being made by the Tamil Nadu Agro-Industries Corporation to interest the first grade, selection grade and special grade municipalities in this venture. The Government of India have come forward to give contribution at the rate of 33 1/3 per cent of the cost as subsidy. The Government of India is being moved for increased assistance.

PLANT PROTECTION.

Under the Plant Protection Scheme, the Government supplies pesticides to ryots through Agricultural Depots.

Acute shortage is felt in respect of widely used cheap chemicals such as Endrin, D.D.T., B.H.C., etc. The shortage in respect of the abovementioned chemicals is due to import restrictions and also due to diversion of substantial quantities of indigenously produced chemicals to Malaria Eradication Programme. The State Government have requested the Government of India to import 100 tonnes of Endrin technical grade material, and 3,000 tonnes of B.H.C technical to ease the supply position in regard to important pesticides. A quantity of 122,000 litres of Endrin 20 per cent Emulsifiable Concentrate and 14,000 tonnes of B.H.C. 10 per cent were supplied during 1973–74 (up to 28th February 1974).

The number of power operated sprayers-*cum*-dusters held in various Plant Protection Pools of the Department is estimated at 10,000. During the Fifth Plan period, it is proposed to purchase 5,000 power sprayers, out of which 1,000 sprayers will be purchased during 1974–75 at a total cost of Rs. 10.00 lakhs.

It is also proposed to strengthen the existing Pesticides Testing Laboratories at Kancheepuram, Koilpatti, Aduthurai, Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli during 1974–75 at a cost of Rs. 6·85 lakhs so that more samples of pesticides could be tested.

SUGARCANE DEVELOPMENT.

It is proposed to spend Rs. 100 lakhs on road works in 1974–75 in Sugar factory areas. This is the highest so far proposed to be spent in any year on this item.

The amount spent on Sugarcane Development, Sugarcane Research and Sugarcane Road Works from the Sugarcane cess fund is given below :—

Year.	*Development.*	*Research.*	*Road Development.*	*Total.*
	(RUPEES IN LAKHS.)			
1969–70	13·38	6·19	30·81	50·38
1970–71	16·48	6·18	33·26	55·92
1971–72	13·28	7·87	30·39	51·54
1972–73	18·01	8·18	50·20	76·39

TRUTH ALONE TRIUMPHS

In addition to the already sanctioned 10 centres, two more Parasite Breeding Centres are proposed to be opened at Villupuram and Tiruvannamalai during 1974–75.

For 1973–74 sugar season, this Government recommended a price of Rs. 90 per Metric Ton of cane supplied to the factories, linked to a recovery of 8·5 per cent and below with premium of 9·4 nP. for every 0·1 per cent increase in recovery. The Government of India have fixed the price at Rs. 80 per Metric Ton, but retained the linkage and premium as suggested. On receipt of representations from the growers in the Tamil Nadu, this Government convened meetings with sugar factory owners and cane growers and have suggested higher prices to be given to the cane growers. For the year 1974–75 commencing from 1st October, 1974, this Government have recommended a price of Rs. 95 per Metric Ton linked to a recovery of 8·5 per cent and below with a premium of 10n P. for every 0·1 per cent increase in recovery.

MINOR IRRIGATION.

Under Minor Irrigation Scheme, this Department is lending on hire basis various types of rigs for sinking wells, etc. The details of different rigs available with the department are furnished below:—

Percussion Drills	52
Rotary Drills	46
Calyx drills	18
Hammer drills	11
Hand Boring Sets	457
Rock Blasting Units	137
Air Compressor Units	8
Long Hole equipments	16
Debris removers	25

1974 மார்ச் 29]

Sanction has been accorded to incur an expenditure of Rs. 27,30,000 for the purchase of the following machinery and equipment during the year 1974-75:-

(i)	Rotary drills	3
(ii)	Wagon drills	2
(iii)	Lorries	4
(iv)	Welding Plants	5
(v)	Covered shed	1

At present, the Agriculture Department is having 164 Rock Blasting Units. During 1974-75, the Government propose to purchase 30 Rock Blasting Units and 30 Debris Removers at a cost of Rs. 15 70 lakhs. It has been decided that the Agriculture Department should take over all the Rock Blasting Units available with the Panchayat Unions in the State for better utilisation. Details regarding the total number of wells sunk by the Department, so far (up to 31st January 1974) from the inception of the scheme are furnished below :—

(i)	Private Tube Wells	19,983
(ii)	Boring in Wells	5,438
(iii)	Filter Point Tube Wells	24,438
(iv)	Deepening of Wells	8,337

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

SOIL TESTING LABORATORIES.

There are at present 13 Soil Testing Laboratories functioning in the State. In addition, there are two Mobile Soil Testing Laboratories allotted by the Government of India and they are functioning at Aduthurai and Koilpatti. A third one is expected to be allotted by the Government of India. During 1974-75, it is proposed to establish, at the cost of the State Government, a Mobile Soil Testing Laboratory in Dharmapuri District at a total cost of Rs. 2·58 lakhs. It is also proposed to upgrade the existing Soil Testing Laboratories at Ootacamund, Kovilpatti, Kancheepuram and Aduthurai to facilitate micro-nutrients analysis at a total cost of Rs. 3·58 lakhs.

The object of the Soil Testing Laboratories is to render free service to the ryots for the analysis of soil to enable them to use fertilisers in relation to the soil test data for maximisation of crop production. The number of samples tested in Soil Testing Laboratories during 1972–73 is 436,121 and that in 1973-74 is 594,000.

HORTICULTURE.

Fruit Development Scheme.—Under the Scheme for the Development of Fruit Production in Tamil Nadu, long term loans were issued to the tune of Rs. 7 lakhs to the fruit growers during the year 1973–74. A scheme for the production and expansion of area under 'Kew' variety of pineapple in the districts of Madurai Kanyakumari and Tirunelveli and another scheme for the cultivation of pineapple in North Arcot district will be implemented during 1974–75. A Tropical Fruit Research Institute will be established during the year 1974–75 for undertaking intensive researches on various tropical fruits in Tamil Nadu.

Model Orchards.—In addition to the existing nine orchard-*cum*-Nurseries located in the places mentioned below, one more orchard will be established in South Arcot district during 1974–75 :—

Attur	Chingleput district.
Kudapattu	North Arcot district.
Marungulam	Thanjavur district.
Kodaikanal	Madurai district.
Poovanni	Ramanathapuram district.
Courtallam	Tirunelveli district.
Periakulam	Madurai district.
Thimmapuram	Dharmapuri district.
Coonoor	The Nilgiris district.

Quality planting materials are supplied to the fruit growers through these orchard-cum-nurseries at subsidised rates.

1974 மார்ச் 29]

Plants and seeds distributed from the Government Orchard-cum-*Nurseries up to February* 1974.

Plants.	*Number.*
1. Mango	30,703
2. Citrus	15,557
3. Guava and other Fruits	36,310
4. Grapevine rooted cuttings and cuttings	14,067
5. Flower Plants	8,210
6. Croton and Ornamental Plants	7,867
7. Apple	1,343
8. Peaches	881
9. Pear	4,053
10 Plum budded plants	7,362
11. Spices plants	11,629
12. Miscellaneous	55,276
Total	193,258

Seeds.	*Kilograms.*	*Grams.*
1. Bhendi	12	350
2. Brinjal	13	000
3. Tomato	22	100
4. Cluster Beans	81	600
5. Papaya	0	500
6. Sunhemp	39	000
7. Soya Beans	2	000
8. Groundnut	2,020	000
9. Pulses	180	000

HILL AREA DEVELOPMENT.

The Scheme for the development of Horticulture in Hill Areas envisages development of Horticulture in the districts of North Arcot, Salem, Tiruchirappalli and Madurai to promote the well-

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

being of residents of the hill areas and to ameliorate the condition of the tribal people. The scheme was sanctioned during the year 1971–72 and is being continued.

There are three District Agricultural Officers with Salem, Thuraiyur (Tiruchirappalli district) and Dindigul (Madurai district) as headquarters and one Assistant Horticulturist with Tirupathur (North Arcot District) as headquarters with their supporting staff working under the scheme. The Horticulturist, Kodaikanal, is in over all charge of the scheme. It has been proposed to allow 50 per cent subsidy on all inputs supplied to the tribals in the important hill ranges in the districts of North Arcot, Salem, Tiruchirappalli and Madurai during 1974–75. An area of 4,450 acres will be covered during 1974–75.

Indo-German Nilgiris Development Project.—The Indo-German Nilgiris Development Project has been extended up to 31st March 1974. Discussions with the Officers concerned have been held and it is proposed to request the Government of India for extending the project for another five years.

On account of the Indo-German Nilgiris Development Project the area under potato has gone up by about 2,500 to 3,000 acres when compared to the area under potato during 1969-70 when the Dasanit programme was started. The area under potato is expected to be about 23,000 acres during 1974–75 with a production of 5 metric tonnes per acre on an average.

About 1,700 hectares are proposed to be covered under various improved vegetable varieties with an anticipated production of 90,000 tons in the shape of vegetables and 1 lakh number of cauliflowers.

Benefits of the Indo-German Nilgiris Development Project.—(i) Rehabilitation and re-organisation of eight State Seed Farms with a total area of about 100 ha. has been carried out.

(ii) By conducting a large number of experiments the prjecst collected the basic data for the cultivation of potato, vegetales cereals and fodder and published them in the package of proctice

(iii) Multiplication of virus-free potato seeds partly in farmers' fields and the distribution of the improved seed have been organised. The increase in yield by using this improved seed material works out to about 50 per cent.

(iv) Out of 131 potato varieties tested, five high-yielding and late blight resistent varieties were selected and multiplied.

(v) A programme for the control of the potato golden nematode was worked out and taken up for field implementation. Due to the Dasanit treatment, the yields in the irrigated area in Ootacamund increased by more than 100 per cent.

(vi) Fifteen high-yielding vegetable varieties have been selected after being found superior to the local varieties. 4,000 kilogrammes of these seeds have been imported and distributed to interested farmers. The selected varieties are under multiplication.

(vii) A marketing survey for vegetable and cut-flowers in five cities was entrusted to and conducted by a private marketing survey institute to get information about opening for the sale of Nilgiris Hill vegetables and cut-flowers.

(viii) The Australian strawberry varieties have been introduced. So far 60,000 slips have been supplied to farmers.

(ix) Cultivation of barley for malting purposes has been recommended and taken up in farmers' fields, as a crash programme.

(x) High Yielding Varieties of paddy and ginger have been introduced in Gudalur taluk. Intensive extension work is being done in this area.

(xi) New fodder crops have been introduced.

(xii) Small Farmers' loan scheme was established to supply farmers of the district with credit for production purposes.

(xiii) Soil sample collection from individual holdings has been taken up to prepare a soil fertility map for the district; besides, soil analysis from individual farm holdings is also done.

(xiv) Tractor and heavy earth moving equipment are hired out for ploughing, terracing slopes and building country roads.

COTTON DEVELOPMENT.

Cotton is an important commercial crop grown in Tamil Nadu and occupies an area of about 8·4 lakh acres. The production of Cotton at the end of the Fourth Plan will be of the order of 4 lakh bales of lint of 180 kg. each as against the requirements of 11 lakh bales of lint annually. With a view to step up the production of cotton the following schemes are being implemented in the State :

(1) *The Intensive Cotton Development Programme.*—It is a Centrally Sponsored Scheme and is being implemented in the districts of Coimbatore and Tirunelveli since 1971. An area of 200,000 acres of irrigated cotton in Coimbatore district and an area of 50,000 acres of rainfed cotton are covered in Tirunelveli district. For irrigated cotton, subsidy is available for plant protection chemicals, demonstration plots and plant protection equipment. For rainfed cotton, subsidy is available for pesticides, urea demonstration plots and plant protection equipment. The scheme will be continued in the Fifth Plan subject to funds becoming available from the Government of India.

(2) *The Cotton Package Programme .*—It is being implemented in Srivilliputhur, Salem, Periyakulam, Tiruchirappalli, Sivakasi and Thirumangalam package areas covering an area of 2·05 lakh acres. Under the scheme, credit facilities are given to the Cotton growers by the Co-operative Societies based on the farm plans. Subsidy is given by the Government for demonstration plots.

(3) *The Co-ordinated Cotton Development Scheme .*—It aims at improving cotton production in the existing irrigated and rainfed cotton areas as well as the newly reclaimed areas under various new irrigation projects by adoption of improved cultivation practices and covers an area of 3·87 lakh acres. Under this scheme, subsidy is being given by the Government for demonstration plots.

During 1974–75, multiplication of nucleus and foundation seeds of improved varieties of cotton will be taken up as a special programme at Vaigai Dam at a cost of Rs. 2,42,600. This scheme will result in the production of about 350 bags (45 kg. each) of foundation seeds.

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

1974 மார்ச் 29]

INTEGRATED DRYLAND AGRICULTURAL DEVELOPMENT PROJECTS.

The Integrated Dryland Agricultural Development Project, a scheme fully aided by Government of India, is in operation in Tamil Nadu in the taluks of Koilpatti in Tirunelveli district and Pudukkottai in Pudukkottai district. The Koilpatti Project is in operation in 10 villages from September 1970 and the Pudukkottai Project is in operation in eight villages from September 1971. These projects which were to cover 8,000/6,000 acres by the end of 1973-74 are to be extended to an area of 25,000 acres during the Fifth Plan period as spill-over from the Fourth Plan.

The object of the scheme is to help the dryland cultivators to adopt improved dry farming practices and to provide other necessary inputs such as Plant Protection materials, seeds and farm-machinery. Under these projects, inputs are supplied to ryots at concessional rates. Programmes such as renovation of tanks, clearing of feeding channels, digging of new wells and deepening of existing wells are undertaken under this scheme. In executing the above work, employment opportunities are provided to the people of the project villages.

Under this project, short-term loans are given by financing institutions like the Co-operative Banks. Medium and long-term loans are given by Government of India. Grants received from Government of India are disbursed as subsidies.

With every loan sanctioned, subsidy is given at the following rates :—

	PER CENT.
(1) Animal Husbandry Schemes	33
(2) Foliar spraying	50
(3) Minor Irrigation	25
(4) Permanent works	25
(5) Infrastructure which includes training of farmers, demonstration and supply of farm machinery.	100

The statement below indicates the expenditure incurred so far under the two projects since inception :—

	Total amount utilised since inception.	Total loans issued since inception as on 31st December 1973
	(RUPEES IN	LAKHS.)
Koilpatti	3·655	2·97
Pudukkottai	12·909	1·855
	16·564	4·825

MARKETING.

With a view to provide better marketing facilities and to make the producer get the optimum share in the consumers rupee by reducing the price spread, so far eleven Market Committees have been constituted. One hundred and thirty-six Regulated Markets under their control have been established. A Market Committee will be established in Salem district.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

During 1973–74, a sum of Rs. 11 lakhs has been provided in the Budget for grant of loans to the Market Committees. It is proposed to continue loan facilities during 1974–75 to the Market Committees for development of the Regulated Markets.

In order to increase the income of agriculturists and to ensure quality control, 44 grading centres have so far been opened in the State. It is proposed to open ten more centres during 1974–75.

Up to now, 21 grading laboratories have been set up. It is proposed to open two more laboratories for grading ghee and oil

during 1974–75, one at Palladam in Coimbatore district, and the other at Rasipuram in Salem district. The following commodities are being graded :—

1. Groundnut.
2. Gingelly.
3. Potato.
4. Jaggery.
5. Fruits (In Nos.).
6. Kapas, etc.

To bring all the commodities under 'Agmark' grading, steps are being taken to impose commercial grading of agricultural produces. Kapas Grading Centres are functioning at Tirupur. Rajapalayam, Pollachi, Perundurai and Pudur. It is proposed to establish a Kapas Grading Centre at Sankarankoil also during 1974–75.

A Project Report for development of Regulated Markets involving an expenditure of Rs. 36 crores prepared by the Tamil Nadu Agricultural Marketing Board has been forwarded to the World Bank for assistance.

The Project Report envisages—

(1) Development of regulated markets bringing the total number of markets operated to 220 at a cost of Rs. 2,367·38 lakhs;

(2) Provision of communication facilities at a cost of Rs. 600 lakhs;

(3) Provision of transport facilities at a cost of Rs. 616·58 lakhs;

(4) Provision of Processing facilities at a cost of Rs. 26·46 lakhs;

(5) Opening of Regulated Markets for fruits and vegetables in seventeen centres at a cost of Rs. 22·50 lakhs; and

(6) Development of Livestock Market at a cost of Rs. 9 lakhs.

AGRICULTURAL REFINANCE CORPORATION.

In 1974–75, the following Schemes as approved by Agricultural Refinance Corporation, will be implemented :—

1. Two Coconut Schemes, one in Madurai district to cover 5,000 acres with a financial outlay of Rs. 137 lakhs and the other in Kanyakumari district to cover 3,500 acres at a cost of Rs. 122.50 lakhs ;

2. A Cocoa Scheme in Kanyakumari district to cover 750 acres at a cost of Rs. 7.50 lakhs ;

3. A Grapewine Scheme in Madurai district to cover 1,000 acres at an estimated cost of Rs. 100 lakhs ; and

4. Three Cashew Development Schemes in Tiruchirappalli, Ramanathapuram and South Arcot districts to cover 5,000 acres, 15,000 acres, 10,000 acres at an estimated cost of Rs. 20 lakhs, 60 lakhs and 40 lakhs respectively.

In addition to the above Schemes, the following Schemes are also under consideration :—

1. Coconut Schemes in Chingleput, Tirunelveli and Coimbatore districts to cover 1,500 acres each with a financial outlay of Rs. 60 lakhs, Rs. 35.25 lakhs and Rs. 30 lakhs respectively;

2. A Geranium Scheme to cover 2,000 acres at a cost of Rs. 60 lakhs ;

3. Two Coffee Schemes in Salem and Nilgiris districts to be implemented to cover 250 acres and 2,500 acres at a cost of Rs. 7 50 lakhs and Rs. 75 lakhs respectively ; and

4. Animal Husbandry Schemes like Poultry Development in Coimbatore and Salem districts each at an estimated cost of Rs. 18 lakhs, establishment of Mixed Farm Units in Nilgiris and Coimbatore districts at an estimated cost of Rs. 18.45 lakhs and Rs. 11.25 lakhs respectively.

INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION PROGRAMME.

The International Development Association Project provides for Land Levelling of 25,000 acres with a financial outlay of Rs. 190 lakhs. Against this provision, the reclamation of 11,000 acres with an outlay of Rs. 63.11 lakhs, has been taken up under the second phase of the Parambikulam and Aliyar Project Scheme in Coimbatore district.

For 1974–75, schemes for Land Levelling in Chittar-Pattanamkal Area of Kanyakumari district to cover 3,000 acres of land at an estimated cost of Rs. 45 lakhs and Land Drainage in Kumbakonam and Thanjavur taluks in Thanjavur district covering 27,000 acres at an estimated cost of Rs. 127.58 lakhs to be implemented with International Development Association Loan, are under consideration of the Government.

Distribution of Tractors.—It is proposed to import through International Development Association 750 tractors and initial spare parts to the value of 2,500,000 dollars, equivalent to Indian currency of Rs. 1,88,00,000. This matter is now under consideration of Government of India.

Procurement of Well Drilling Equipment and Earth Moving Machinery.—Tender papers for procurement of Well Drilling Equipment sent to Government of India have been approved by International Development Association. The Director of Agriculture is taking action to print and publish the tender notice in the leading dailies.

As regards the tender from Earth Moving Machinery, it is being finalised by this Government in consultation with Director of Agriculture in the light of certain suggestions made by Government of India.

AGRICULTURAL EDUCATION.

Agricultural Schools.—There are 14 (fourteen) Agricultural Schools in the State, of which 13 are run by State Agricultural Department and the other one by a private agency at Katpadi, North Arcot district, with 20 students per school per year, to

improve the technical knowledge of the sons of farmers. They are at present, housed in temporary sheds. It is proposed to provide permanent buildings from 1974–75 under a phased programme.

STATE AGRICULTURAL TRAINING INSTITUTE AT "ANNA PANNAI" IN KUDIMIAMALAI OF TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT.

For equipping the technical personnel of the Agricultural Department at different levels with the latest developments in different fields of Agriculture, a State Agricultural Training Institute at "Anna Pannai" in Kudimiamalai of Tiruchirappalli district will be established.

FARMERS TRAINING CENTRES.

There are seven Farmers Training Centres, five under the control of the Department of Agriculture and two under the control of the Agricultural University. In the centres, Institutional training is given for five days for the following :—

(i) Farmers,

(ii) Farm Women, and

(iii) Convenors of Farmers' discussion groups.

Peripatetic training and demonstrations in the ryots holdings is also held for one day. One hundred such training-*cum*-demonstrations per year are conducted for each farmers' training district.

More facilities will be provided for the Farmers Training Centres in the years to come.

AGRICULTURAL UNIVERSITY.

The Tamil Nadu Agricultural University came into existence on 1st June 1971 and it has been concentrating on extensive research on different crops, development of research institutes and improvement of educational institutions.

A new Soil Technology Section has been started during 1973–74 with a view to improve the seed technology. The faculty of Agricultural Engineering came into existence from the academic year 1972–73 with a strength of 40 and this has been increased to 50 during the academic year 1973–74. A separate Horticulture course in B.Sc. has also been started during 1973–74 with a strength of 20. The Seed Technology Department has started a two year M.Sc. degree course with an intake of six students. The total strength of B.Sc. (Agriculture), in the Coimbatore and Madurai Agricultural Colleges is 222.

The total budget estimate of the University for 1974-75 is Rs. 266.54 lakhs. Of this, the scheme sponsored by the Indian Council of Agricultural Research would attract financial support to the tune of Rs. 53.554 lakhs. The income from the tuition fees and the farms or research stations under the University would yield about Rs. 18 lakhs. Thus, the net expenditure to be met by the Government of Tamil Nadu during 1974–75 is estimated at Rs. 195 lakhs It has also attracted the attention of the World Bank for financial assistance through the Indian Council of Agricultural Research and the Government of India for the various developmental activities during the Fifth Plan period.

SMALL FARMERS DEVELOPMENT AGENCIES AND MARGINAL FARMERS AND AGRICULTURAL LABOURERS DEVELOPMENT AGENCIES.

The schemes under Small Farmers Development Agency at Tirunelveli, Madurai and Cuddalore, and the Marginal Farmers and Agricultural Labourers Development Agency at Chengam and Salem will continue to be implemented in 1974–75. So far the total cash outflow for 1973–74 is Rs. 72.96 lakhs for all the 5 agencies and the total number of farmers benefited is 1,56,833.

The Government of India have recently conveyed their approval for extension of area of operation of Small Farmers Development Agency to six more blocks in South Arcot district and one more block in Marginal Farmers and Agricultural Labourers Agency in North Arcot district. Thus the Small Farmers Develop-

ment Agencies/Marginal Farmers and Agricultural Labourers Development Agencies function in 52 blocks in this State as indicated below :—

Madurai	18
South Arcot	18
Tirunelveli	11
North Arcot	3
Salem	2
	52

TAMIL NADU AGRO-INDUSTRIES CORPORATION LIMITED.

The Tamil Nadu Agro-Industries Corporation has been functioning from the year 1968. The Corporation was implementing the Hire Purchase Finance Scheme between 1968 and 1970 and a sum of Rs. 312.04 lakhs was advanced to 11,009 parties for purchase of 10,684 pumpsets and 325 tractors. The distribution of imported tractors has been one of the activities of this Corporation and it has distributed 3,239 tractors.

The Corporation is engaged in the work of mass ground spraying with power tillers, sale of spare parts for the tractors and manufacture of agricultural implements. It is running Regional Centres at Kancheepuram, Salem, Tiruchirappalli, Villupuram, Madurai and Tirunelveli and sub-centres at Madurantakam, Ponneri, Pattukottai, Pudukottai, Thiruvannamalai, Theni and Paramakudi. It has also got a proposal to open one more Regional Centre at Coimbatore and eight more sub-centres at other places. The Corporation is implementing a scheme for training unemployed technical personnel by starting Agro-Service Centres. It is also engaged in the formulation and supply of pesticides to the Agriculture Department for distribution to farmers through Block Level Depots. It has been tentatively decided to set up an Industrial complex in a backward district of the State for the manufacture of pesticide technical.

The Corporation has also undertaken the supply of fertilisers and marketing of fruit and fruit products and has got proposals for the following projects :—

1. Fishnet making plant.

2. Maize milling complex.

3. Oil complex.

4. Production of vegetable-tannin extract.

5. Chemical formulation to cure Brown Bast Diseases of Rubber.

6 Manufacture of Termicem which is a thermo material used for easy isolation of quality iron from its ore.

7. Manufacture of basic Protein Food.

8. Distillery unit for manufacture of rectified spirit.

The Tamil Nadu Agro-Industries Corporation has received a Letter of Intent from Government of India for setting up a Maize Milling Complex to produce Starch, Glucose, Dextrose (which is a kind of sugar) and Dextrin which is an adhesive. Dextrin and Dextrose are used in pharmaceutial, textile and paper industries. The outlay for this Project is expected to be about Rs. 9.00 crores. Resources will be mobilised with the help of lending institutions and Commercial Banks. It is likely that the Maize Milling Complex will be set up in Pudukottai district. As this is a backward area concessions given to industries which are set up in backward areas can be availed of. It is hoped that civil works for this project will be started in 1974–75.

Tamil Nadu Agro-Engineering and Service Co-operative Federation and its Affiliated societies.—The Tamil Nadu Agro Engineering and Service Co-operative Federation Limited is implementing the scheme of setting up of 300 Block Level Agro Engineering and Service Co-operative Centres under Half-a-million Jobs Programme of the Government of India. It is proposed to complete the registration of all the 300 Centres by the end of March 1974. 192 centres have so far been registered out of which 75 centres are functioning in the sense that they have been posted with Managing Directors.

Agricultural Productivity Council.—Studies relating to Techno-Economic Survey of fruit marketing and fruit juices for Agro Industries Corporation have been undertaken. A number of study projects on a variety of subjects are proposed to be undertaken with regard to Agro Industries. Its activities will be enlarged during the ensuing year.

SUPPLEMENT TO POLICY NOTE ON AGRICULTURE 1974–75.

Many hon. Members, who spoke during the General Discussion on the Budget, stated that chemical fertilisers, particularly Nitrogenous fertilisers, such as Ammonium Sulphate, Urea, Calcium Ammonium Nitrate, etc., were sold in blackmarket at prices very much higher than the controlled prices fixed by the Government of India. It will not satisfy the hon. Members, if I merely point out that scarcity of chemical fertilisers is prevailing not only in India but in almost all the countries of the world. I propose to tackle the problem in two ways, viz., (1) ensuring the equitable distribution of available chemical fertilisers and making them reach the farmer at controlled prices, under the watchful eyes of the Inspecting Staff of the Agriculture Department, and (2) supplementing the supply of chemical fertilisers by organic manures enriched with Nitrogen.

I. *Equitable distribution.*—During the Rabi 1973–74 (August 1973 to January 1974), our requirements of Nitrogen fertilisers were 175,000 Nitrogen tonnes. Although the Government of India had agreed to allot 100,619 Nitrogen tonnes, the actual arrivals were only 87,186 Nitrogen tonnes. (A Nitrogen tonne is based on the Nitrogen content of the fertiliser and, therefore, in terms of Urea, the figure must be increased by 2·2 times and in terms of Ammonium Sulphate, by 5 times.) Although at the Zonal Conference held at Cochin, the Government of India had agreed to allot during Kharif 1974 (February 1974 to July 1974) 130,000 Nitrogen tonnes (of which 60 per cent is expected to be supplied from Non-Pool stocks and 40 per cent from Pool stocks) we should be prepared for possible shortfalls in supply. The Government of India have reduced the allotment to 118,000 Nitrogen tonnes. It is also to be remembered that imports after July 1974 are stated to be very uncertain.

Whatever is the quantity of fertilisers actually received, the dealers (some of whom are co-operatives) will be made to issue fertilisers only against the signatures of farmers, i.e., actual users, and a strict watch will be kept over distribution, so that no part of the fertilisers allotted to the dealers passes into the blackmarket. At present, to keep a watch over the 9,465 dealers, there are only 8 fulltime Fertiliser Inspectors and the Revenue Officials vested with powers of inspection. It is proposed to strengthen Inspection staff, and tighten the conditions governing the sale by Dealers.

II. *Nitrogen-enriched organic manures.*—In view of the prevailing scarcity of Chemical fertilisers, it is not enough if available quantities are distributed equitably, as the ration received by each farmer will be inadequate for the High-yielding varieties. We must therefore search for and procure a substantial increase in the quantity of Nitrogenous fertilisers.

It has been suggested by the Government of India that Urban and Rural Compost and Farmyard Manure should be utilised to supplement Chemical fertilisers and Central assistance to organise Composting of Urban Waste has also been promised. But, it has been pointed out by eminent Agricultural Scientists like Dr. Norman Borlaug, that Organic Manures, because of their low Nitrogen content, cannot take the place of chemical fertilisers. A comparison of the Nitrogen content in chemical fertilisers with that in organic manures, proves the point made by Agricultural Scientists, as indicated below :—

	Nitrogen. (PER CENT.)
Urea	45
Ammonium Sulphate	20
Rural Compost	0·9
Urban Compost	1·2
Farmyard Manure	1·3

The only way to solve the problem of shortage of Nitrogenous fertilisers is to supplement them with Organic Manures containing a higher percentage of Nitrogen. The question, therefore, is how to produce such a manure. Dr. Flaig of the Institute of Biochemistry Braunscheweig, West Germany, has shown the way, by producing Lignin (wood material) enriched by Nitrogen.

Experiments were conducted in our Soil Testing Laboratories and we have succeeded in increasing the Nitrogen content of Organic Manures up to 11 per cent. Bagasse was tried as the basic material for absorbing Nitrogen and it was found that it retained more than 10 per cent. Samples of Bagasse enriched with Nitrogen have been used in demonstration plots and have been found to yield very good results.

It is proposed to undertake the manufacture of Nitrogen-enriched organic Manures, which I hope will supplement the chemical fertilesers, and help to solve the problem of shortage of fertilisers, and thus retain the pre-eminent position of this State in Food Production.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“கால்நடை வளர்ப்புப் பணிகள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் அரசுக் கொள்கையின் முக்கியக் கூறுகளை, மேலவையின் முன் வைக்கவேண்டி உங்கள் முன் எழுந்துள்ளேன்.

1969 ஆம் ஆண்டில், கால்நடை வளர்ப்புத் துறையானது, கால்நடை வளர்ப்புத் துறை என்றும், கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆராய்ச்சித் துறையென்றும் இரு வேறு துறைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் பணி, வட்டாரத் துணை இயக்குநர்கள் அறுவரைக் கொண்ட வட்டார அடிப்படையில் பிரிக்கப்படும் வகையில், கால் நடை வளர்ப்புத் துறை 1969 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் சீரமைக்கப்பட்டது. சீரமைக்கப்பட்ட அமைப்பின் கீழ், மையக் கிராமத் திட்டங்கள் தொடர்பான பணி, கால் நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டம் ஆகியவை அனைத்தும் கால் நடை வளர்ப்புத் துறையின் இயல்பான பணிகளில் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

1974 மார்ச் 29]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரையில், ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு, செலவு ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

	ஒதுக்கீடு.	செலவு.
முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ..	56·28	51·05
இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ..	216·18	200·15
மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ..	352·25	341·20
விரைவுத் திட்டம் (1964–66) ..	210·76	182·72
நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்னர் :		
1966–67 ஆண்டுத் திட்டம் ..	105·22	119·15
1967–68 ஆண்டுத் திட்டம் ..	80·70	84·70
1968–69 ஆண்டுத் திட்டம் ..	79·44	80·21
நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ..	235·01	155·55 (31–12–1973 வரை).

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் முதலாவது ஆண்டுத் திட்டத்திற்கும் (1974–75), கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன :—

	கால்நடை வளர்ப்புத் துறை.	கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆராய்ச்சித் துறை.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.	1,000·04	535·24
முதலாவது ஆண்டு	41·24	41·21

[1974 மார்ச் 29

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டில் கால்நடை வளர்ப்புத் துறைக்கென்று எவ்வெவ்வாறு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது என்ற விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
(1) கால்நடை வளர்ப்பு	510·71
(2) கோழி வளர்ப்பு	25·00
(3) செம்மறியாடு வளர்ப்பு	84·75
(4) பன்றி வளர்ப்பு	36·70
(5) கால்நடை சுகாதாரம்	208·69
(6) கால்நடை நோய்த் தடுப்பு நுண்ணுயிர் உற்பத்தி.	54·03
(7) கால்நடை தீவனப் பயிர்-தீவன உற்பத்தி.	65·01
(8) நிர்வாக அமைப்பை வலுப்படுத்தல் ..	5·45
(9) ஆடுமாடு வெட்டுமிடங்களை நவீனப்படுத்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நிதியுதவி	9·70
மொத்தம் ..	1,000·04

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டநிதி ஒதுக்கீட்டில், கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆராய்ச்சி துறைக்கு எவ்வெவ்வாறு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற விவரம் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—

நிறுவனங்கள்—

(1) சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி ..	244·37
(2) கோழிப்பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையம், தேனும் பேட்டை.	20·00
(3) கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையம், காட்டுப்பாக்கம்.	165·08
(4) செம்மறியாடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையம், உதகமண்டலம்	23·50

(5) குடியானவர் பயிற்சி நிலையம், ஹோசூர் ..	5·00
(6) கால்நடை மருத்துவ ஆராய்ச்சிப் பண்ணை, காட்டுப்பாக்கம்	77·29
மொத்தம்	535·24

மாநிலக் கால்நடை மேம்பாட்டு வாரியம்.

கால்நடை வளர்ப்புத் துறை பொறுப்பிலுள்ள அமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட மாநிலக் கால்நடை மேம்பாட்டு வாரிய மொன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. துறையின் மேம்பாட்டுக்கு இவ்வாரியம் செய்யும் பரிவுரைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

கால்நடை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டம்.

கால்நடை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டப்பணி, கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் முறையான பணிகளுடன்இணைக்கப்பட்டதன் விளைவாககால்நடை மேம்பாட்டுத் திட்டப்பணியின் முக்கியத்துவம் குறைந்தது. இதன் காரணமாக, கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டத்தின்கீழ் இதுவரைஏற்பட்ட முன்னேற்றம் அப்படியேதேக்க நிலையில் நின்றுவிட்டது. கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டப்பணி களைத் தீவிரமாக்கும் பொருட்டு, 1973–74 ஆம் ஆண்டில், ரூ. 15 லட்சம் மொத்தச் செலவில் அரசு இத்திட்டத்தை மதுரையில் மீண்டும் தொடங்கியது. தமிழ்நாட்டில் நல்ல தரமான கால் நடைகளை உற்பத்தி செய்வதுடன், அனைத்து வகையிலும் ஒருங் கிணைந்த கால்நடை மேம்பாடு, தீவன உற்பத்தி, நோய்த் தடுப்பு, பால் பண்ணை விரிவாக்கப்பணி ஆகியவற்றிற்கு இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. 1974–75 ஆம் ஆண்டில், திருநெல்வேலி மாவட்டத் திலும் கால்நடை மேம்பாடு மும்முரத் திட்டத்தைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. ஐந்தாவது ஐந் தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், ரூ. 190 லட்சம் மொத்தச் செல வில் கால்நடை மேம்பாடு மும்முரத் திட்டங்கள் நான்கைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மையக் கிராமத் திட்டம்.

மையக் கிராமத் திட்டத்தை மீண்டும் தொடங்குவதையும் அரசு பரிசீலனை செய்தது. இனப் பெருக்கம் செய்யக் கூடிய 10,000 பசுக்களையும் எருமைகளையும் கொண்ட பகுதி யொன்றில் குறிப்பிட்ட அளவில் கால்நடை இனப் பெருக்கம் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். செயற்கை

முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்து, இனப்பெருக்கம் செய்யப்படும். 1973—74 ம் ஆண்டில், மதுரையில் மையக்கிராமத் திட்டத்தை மீண்டும் தொடங்க அரசு அனுமதியளித்தது. 1974—75-ம் ஆண்டிலும் மையக் கிராமத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் ரூ. 98 இலட்சம் மொத்தச்செலவில் 64 மையக்கிராம வட்டாரங்கள் அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மும்முர கிராம வளர்ச்சி முகாம்கள்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த படப்பை கிராமத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நட்டாத்தி கிராமத்திலும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வடசேரி கிராமத்திலும் கோழியின வளர்ச்சியை முக்கியமாகக் கொண்டு, கால்நடை வளர்ப்புப் பணிகளில் அனைத்து வகையிலும் மேம்பாடு காணும்பொருட்டு, மும்முர கிராம வளர்ச்சி முகாம்களை அரசு தொடங்கியுள்ளது. இந்த முகாம்கள் செயல்படும் விதம், அக்கிராமங்களைச் சேர்ந்த குடியானவர்களின் முனைப்பான ஒத்துழைப்பையும் அவர்களுக்கு ஆதாயம் தரும் முன்னேற்றத்தையும் அளித்திருக்கிறது.

குடியானவர்கள் பயிற்சித் திட்டம்.

ஹோசூர் மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையில், குடியானவர்கள் பயிற்சித் திட்ட மொன்றை அரசு தொடங்கியுள்ளது. அறிவியல் முறையிலான நிர்வாகம், கோழி-கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவற்றில் குடியானவர்களுக்கு மூன்று மாத காலத்திற்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதுவரை, நான்கு அணிகளில் 184 பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சி பெறுவோர் ஒவ்வொருவருக்கும் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 65 வீதம் பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

கால்நடை உதவியாளர் பயிற்சித் திட்டம்.

ஓரத்தநாடு மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையில், கால்நடை உதவியாளர்கள் பயிற்சித் திட்டத்தை 1974—75 முதற்கொண்டு மீண்டும் தொடங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

பணியிருப்புப் பயிற்சியும், நினைவூட்டு பயிற்சியும்.

கால்நடை வளர்ப்பு உதவி இயக்குநர் பதவித் தரத்திலும், அதற்கு மேற்பட்ட பதவித் தரத்திலும் உள்ள அதிகாரிகளுக்குப் பணியிருப்புப்பயிற்சியும், நினைவூட்டு பயிற்சியும் அளிக்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. இராணிப் பேட்டையிலுள்ள

கால்நடை நோய்த் தடுப்பு மருத்துவ நிலையத்திலும், ஹோசூரி லுள்ள கால்நடைப் பண்ணையிலும் பத்து அதிகாரிகள் கொண்ட அணி அணியாக அவர்களுக்கு மூன்று திங்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப் படும். இப்பயிற்சித் திட்டம் விரைவில் தொடங்கும்.

ஆய்வுக் கூடத் தொழில் நுட்பப் பணியாளர் பாடப் பயிற்சித் திட்டம்.

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி—ஆராய்ச்சித் துறை யில் மேற்கொள்ளப்படும் பல்வேறு சோதனைகள், ஆராய்ச்சிகள் ஆகியவற்றிற்குப் பயன்படும் நவீன சாதனங்களை இயக்கும் வகை யில் அறிவியல் திறமை பெற்றவர்கள் கிடைக்கும் வகையில் ஆய்வுக் கூடத்தொழில் நுட்ப பணியாளர் பாடப் பயிற்சித் திட்ட மொன்றைத் தொடங்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது. இப் பாடப் பயிற்சித் திட்டம் விரைவில் தொடங்கும்.

கழகங்கள்

கோழியின வளர்ச்சிக் கழகம்.

தமிழ் நாட்டில் கோழியின வளர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு ஆக்கம் அளிக்கும் வகையில், அரசு 12—7—1973-ம் நாளன்று தமிழ்நாடு கோழியின வளர்ச்சிக் கழகத்தை நிறுவியது. இக் கழகம் மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதுடன் மக் களுக்குத் தேவையான சத்துணவுப் பொருள்களையும் வழங்குகிறது. கழகத்தை அமைப்பதற்குத் தேவையான தொடக்க செலவினங் களுக்காக அரசு ரூ. 25,000-க்கு ஒப்பளித்துள்ளது. இதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்ட மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாயாகும். சென்னையிலும் அதைச் சுற்றிய பகுதிகளிலும், திருச்சி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களிலும் உள்ள பல்வேறு கோழியின கூட்டுறவுச் சங் கங்களில் இருந்து முட்டைகளைச் சேகரித்தல், விற்பனை ஆகியவை களை இக்கழகம் கவனித்து வருகிறது. இக்கழகம் ஒவ்வொரு நாளும் சுமார் 60,000 முட்டைகளை விற்பனை செய்கிறது. மொத் தம் ரூபாய் 81·00 இலட்சம் செலவிலான ''ஐந்துஇலட்சம்பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை, நிறைவேற்றும் பணி இக் கழகத் திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசால், மூன்றாண் டுக் காலத்திற்கு வழங்கப்படுகின்ற ரூபாய் 12·00 இலட்சம் நிதி உதவியுடன், படித்து வேலையில்லாத 500 பேர்கள் சொந்த மாக கோழி வளர்ப்புப் பிரிவுகளைத் தொடங்க இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இவ்வாறு அரசின் உதவியுடன் சொந்தத்தில் கோழி வளர்ப்புப் பிரிவுகளைத் தொடங்குபவர்களுக்கு தேனாம்பேட்டை யில் உள்ள கோழியின ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும், காட்டுப்பாக் கத்தில் உள்ள கோழிப் பண்ணையிலும் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படு கின்றன. இப் பயிற்சித் திட்டம் முடிவடைந்துள்ளது. பயிற்சி

பெற்றுள்ளவர்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் கோழி வளர்ப்புப் பிரிவு களைத் தொடங்குவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 500 கோழியினப் பிரிவுகள் ஓராண்டுக்கு 500 இலட்சம் முட்டைகளை வழங்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் 5,000 சிறு விவசாயிகளுக்கு, தங்கள் பண்ணைகளில் கோழிக் குஞ்சுகளை வளர்த்தலுக்கு வகை செய்வதன் மூலம் துணைத் தொழில்களுக்கு வகை செய்யப்படுகின்றது. இக்கழகம் உணவிற்காக மாநிலத் திற்கு 2,25,000 கோழிகளை கொடுப்பதன் மூலம் 225 டன்கள் கோழி இறைச்சி கிடைக்கும். இத் திட்டத்திற்கு அரசு ரூ. 5,34,750-க்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது இத்திட்டத்திற்கான மத்திய அரசின், நிலையான வட்டியில்லா பண மூலதனம் ரூ. 11·25 இலட்சம் உதவித் தொகைக்கான பங்கு ரூ. 75,000.

இந்திய ஸ்டேட் வங்கியின் கடனுதவியுடன் கோழியின வளர்ப்புக்கான மும்முரத் திட்டம் 1972 ஆம் ஆண்டில் திருச் சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் 100 பேர்களைக் கொண்ட 17 சங்கங்கள் அமைக்கப்பட விருக்கின்றன. இவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் 100 கோழிகளைப் பராமரிப்பார்கள். கோழிக் கூடங்கள் அமைத்தல், தளவாடங்கள் வாங்குதல், கோழிகள், தீனி ஆகியவை வாங்குதல் இவற்றிற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 2,300 முன் பணம் அளிக்கப்படும். இதன்படி 1,700 தொழில் முனைவர்கள் 1·7 இலட்சம் கோழிகளைப் பராமரித்து வருவர். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும் இதேபோல 26 சங்கங்கள் உதவி அளிக்கப்பட விருக்கின்றன. இதன்படி 2,600 தொழில் துறை முனைவர்கள் 2·6 இலட்சம் கோழிகளைப் பராமரிப்பு செய்வர். இத் திட்டம் 1972 நவம்பரில் தொடங்கப்பட்டது. 1974 ஜனவரி இறுதியிலான நிலவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	திருச்சிராப் பள்ளி.	தஞ்சாவூர்.
(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1974 ஜனவரி வரை வழங்கப்பட்ட கடன்	35·00	14·61
தொடங்கப்பட்டு இயங்கும் மொத்த கோழியின பிரிவுகள்	1,530	947
தொடங்கப்பட்ட மொத்த கோழி களின் எண்ணிக்கை	1,54,800	51,705

TRUTH ALONE TRIUMPHS

இறைச்சி தொழிற் கழகம்.

இந்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் சென்னையில் ஓர் இறைச்சி தொழிற் கழகத்தை அமைக்கவும், செங்குன்றத்தின் அருகில் புழல் கிராமத்தில் ஆடு, மாடு இறைச்சி தொழிற்கூடம் கட்டவும் மாநில அரசு கருதியுள்ளது. இக்கூடத்தினை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இணைந்து நிறுவவேண்டுமென மத்திய அரசு ஆலோசனை கூறியுள்ளது.—

(அ) முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனத்தின் 1/3 பாகம் மூன்று பங்குதாரர்களால் சேர்ந்து வழங்கப்படும்.

(இ) எஞ்சிய 2/3 பாகம் சுலபத் தவணை முறைகளில் வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகம் மற்றும் நிதி உதவி நிறுவனங்கள் மூலம் கடனுகை அளிக்கப்படும்.

மேலே பிரிவு (அ)ல் குறிப்பிடப்பட்ட முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனத்தில் 1/3 பாகத்தில், மத்திய அரசு 50 சதவீதத்தை ஏற்கும். எஞ்சிய 50 சதவீத செலவை மாநில அரசும் இதில் பங்கு பெறும் நிறுவனமும் சமமாக ஏற்கும் இந்த நிலையான வட்டியில்லா பங்கு மூலதனத்தை வேளாண்மைத் தொழிற் கழகமும் மாநில அரசும் பங்கிட்டுக்கொள்ளலாமா என்பது பரிசீலனையில் உள்ளது. 2,000 செம்மறி ஆடுகள், 150 மாடுகள் இறைச்சி எடுப்பதற்காக பக்குவப்படுத்தப்பட நாள் ஒன்றுக்கு எட்டுமணி நேரம் கொண்ட முறை மாற்றுப் பணிக்கான இத்தொழிற் கூட மதிப்பீடு ஏறத்தாழ ரூ. 62·25 இலட்சம்.

கால்நடைக் கணக்கெடுப்பு.

தமிழ்நாட்டின் கால்நடைகளின் கணக்கெடுப்பு 31—1—1974 முதல் 28—2—1974 வரையில் நடைபெற்றது. 1—3—1974 ஆம் நாள் இறுதியாக சரிபார்க்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டது. புள்ளிவிவர இயக்குநரிடம் இப்பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

கால்நடைக் காப்பு நிதி.

தமிழ்நாட்டில் கால்நடைக் காப்புநிதித் திட்டம் ஒன்றை அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்திய அரசு ஆலோசனை கூறியவாறு, கால்நடை மரண வீதத்தை ஆய்வு செய்யும் முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று 1966 ஜூலை முதல் 1969 மார்ச் வரையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீபெரும்புதூர், காஞ்சிபுரம் வட்டங்களில் செயலிலிருந்து வந்தது. இத்திட்டத்திற்கு இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம் முழு நிதி உதவியும் அளித்தது. அக்கால அளவில், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 60 கிராமங்களில் கால்நடைகளின் இறப்பு விகித ஆய்வு நடத்தப்பட்டது.

சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கு அனுப்பப் பட்டுள்ளது. மத்திய அரசின் வேளாண்மை அமைச்சகம், மத்திய அரசின் நிதி அமைச்சகத்திற்கு, மும்முர கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டப் பகுதிகளில் இத்திட்டத்தை செயல் படுத்துவதற்கு மாநில அரசைக் கலந்து ஆலோசிக்குமாறு எழுதியுள்ளது. மத்திய அரசிடமிருந்து மேற்கொண்டும் கடிதம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மத்தியப் பண்ணைகள்.

இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம், மதுரை மாவட்டம், கொடைக்கானல் வட்டம், மன்னவனூரில், செம்மறியாடு மற்றும் கம்பள ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறது.

2. இம்மாநிலத்தில் அலமாதியில் (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்) மத்திய கால்நடை வளர்ப்புப் பண்ணை ஒன்றை மத்திய அரசு நடத்தி வருகிறது. நல்ல தரமான எருமைகளை வளர்த்து வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும். அலமாதியில் பண்ணை இருக்கும் நிலமும், கட்டிடமும் மத்திய அரசுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

3. தஞ்சாவூரில் உள்ள ஈச்சங்கோட்டையில் மத்திய ஜெர்ஸி இனப் பண்ணை ஒன்றை அமைப்பதற்கான செயற் குறிப்பு முன்னரே மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இது மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

4. சேலம் மாவட்டத்தில் பச்சபாலமலை சமவெளிகளில் செம்மறியாடு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று அமைப்பதற்கான செயற் குறிப்பு முன்னரே மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

பால் பெருக்கு செயற் திட்டம்.

ஹோசூரில் உள்ள மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணையில் உள்ள கால்நடைகள் மற்றும் பால் பண்ணையின் வளர்ச்சிக்காகவும் கால் நடைகளுக்குத் தேவையான தீவன—தீவன தானியங்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யவும் தேவையான ரூ. 129 இலட்சம் செலவிலான விரிவான திட்டம் ஒன்று வரையப்பட்டு, குஜராத் மாநிலத்தில் பரோடாவில் உள்ள இந்திய பால் பண்ணைக் கழகத் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான முழு செலவிற்கும் ஒப்புதல் வழங்குமாறு கேட்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்கப்படின், கணிசமான அளவில் கால் நடை வளர்ப்பை செம்மைப் படுத்தும் வகையில் ஓசூரில் உள்ள மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணை வலுப்படுத்தப்படும்.

1974 மார்ச் 29]

கால்நடை தொற்றுநோய் நீக்க நிலையத்தை ஏற்படுத்துதல்.

நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில், பம்பாய், சென்னை, கல்கத்தா, டில்லி, அமிர்தசரஸ் ஆகிய 5 இடங்களில் எல்லா வகையாலும் நிறைவு பெற்ற கால்நடை தொற்றுநோய் நீக்க நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதென இந்திய அரசு முடிவு செய்தது. இதற்குத் தேவைப்படும் மனையைத் தருமாறு இந்த அரசை அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டனர். கால்நடை தொற்றுநோய் நீக்க நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக சைதாப்பேட்டை வட்டம் அரசங்கழனியிலுள்ள ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை இந்த அரசு தரும் என்று இந்திய அரசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலத்தின் மதிப்பிற்கேற்ற தொகை கொடுப்பதற்கான நடை முறைகள் இந்திய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் காலநடைகள் மூலம் தொற்றக்கூடிய நோய்களிலிருந்து கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதே சென்னையில் ஏற்படுத்தப்படும் இந்த தொற்று நோய் நீக்க நிலையத்தின் நோக்கமாகும். தற்போது வெளிநாடுகளிலிருந்து கால்நடைகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. அவை விமான நிலையத்திற்கு அல்லது துறைமுகங்களுக்கு வந்து சேரும் போது தொற்றுநோய் நீக்கம் செய்வதற்கான அனைத்து வசதிகளும் அளிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையெனில், உள்ளூர் கால்நடைகள் வெளிநாட்டு நோய்களால் பாதிக்கப்படும்.

கால்நடை நோய்த் தடுப்பு மருத்துவ நிலையம்—ராணிப்பேட்டையிலுள்ள மத்திய ஆய்வுக் கூடம்.

மருந்துப் பொருள் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின் தேவையை நிறைவு செய்யவும், நோய்த்தடுப்பு மருந்தை உற்பத்தி செய்வதற்கும் ஏற்ற நவீன கட்டிடத்தையும், ஆய்வுக் கூடத்தையும் பெறவும் இந்நிலையத்தை விரிவுபடுத்துவதற்காகவும் ராணிப்பேட்டையிலுள்ள கால்நடை நோய்த்தடுப்பு மருத்துவ நிலையத்தில் மத்திய ஆய்வுக்கூடக் கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு அரசு ரூ. 16 லட்சத்தை அனுமதித்துள்ளது. இக்கட்டிடம் முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது. ரூ. 4·41 லட்சம் செலவில் உயர்தர கலப்பின மாடுகளுக்கான வெக்கை நோய்த்தடுப்பு மருந்து தயாரிக்கும் திட்டம் ஒன்றிற்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பசு பாதுகாப்புப் பணி குறித்த மத்தியக் குழு.

இம் மாநிலத்தின் முதலமைச்சரை அல்லது முதலமைச்சரால் நியமிக்கப்படக்கூடிய வேறு ஒரு அமைச்சரை உறுப்பினராகக் கொண்டு ஆவினக் காப்புக் குழு மாற்றியமைக்கப்பட்டது. குழுவின் இரண்டாவது கூட்டத்தில் உணவுத் துறை அமைச்சருக்குப் பதிலாக வேளாண்மைத் துறைச் செயலாளர் கலந்து கொண்டார்.

நான்காவது கூட்டத்தில் வேளாண்மை துறை அமைச்சர் கலந்து கொண்டார். இந்திய அரசியலமைப்பின் 48-வது பிரிவின்கீழ் கால் நடைகளைப் பாதுகாக்கவும், மேம்படுத்தவும், பசுக்களையும், கன்று களையும் வெட்டுவதைத் தடுக்கவும், இந்த மாநில அரசு சட்டம் ஒன்றை இயற்ற வேண்டும் என்றும் ஆவினக் காப்புக் குழு வற்புறுத்தி வந்தது. 1—7—1958-லிருந்து செயலுக்கு வந்த தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு கால்நடைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்றழைக்கப்படும் ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்கெனவே இயற்றியுள்ளது என்று இந்திய அரசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அச் சட்டத்தின்படி, சான்றிதழ்கள் இல்லாமல் கால்நடைகளை வெட்டுவதை இந்த அரசு தடை செய்துள்ளது. கால்நடைகள் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டு இருந்தாலொழியவும், அது வளர்ப் பதற்கு தகுதியற்றதாகவும் அல்லது காயம், முடம், அல்லது தீர்க்க முடியாத பிற நோய்கள் காரணமாக அந்தக் கால்நடை நிரந்தரமாக பயனற்றதாகப் போயிருந்தாலன்றி மற்றபடி பொருத்தமான அதிகாரியால் அத்தகைய சான்றிதழ்கள் கொடுக் கப்படக் கூடாது என்றும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேல்முறை யீடு செய்து கொள்வதற்கும் மறு ஆய்வு மனுக்கள் செய்துகொள்வ தற்கும் சட்டத்தில் விதித் துறைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

மேற்சொன்ன சூழ்நிலைகளில் இம் மாநிலத்திற்காக மேற் கொண்டும் சட்டம் இயற்றத் தேவையில்லை என்றும் தற்போ துள்ள சட்டமே போதுமானதென்றும் இந்திய அரசுக்குத் தெரி விக்கப்பட்டது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் உள்ள பணிகள்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், கால்நடை வளர்ச்சி, மையக் கிராமத் திட்டம், கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டம், சிறிய பாற்பண்ணைப் பிரிவுகளுக்கு நிதி உதவி, செம்மறி ஆடு, வெள்ளாடு வளர்ப்பு, பன்றி வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு, கால்நடை மருத்துவப் பணி, வெக்கை நோய் ஒழிப்பு, உயிரியல், பொருள்களை தடுப்புமருந்து உற்பத்தி செய்தல் ஆகிய பணிகள் வழக்கமான முறைப்படி நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

கால்நடை வளர்ச்சி.

இம் மாநிலத்தில் உள்ள மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணை களில் காங்கேயம், உம்பளாச்சேரி, அலிக்கார், ஆலம்பாடி, பர்கூர், புலிக்குளம் போன்ற கால்நடைகள் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

1973-74-ல் இம் மாநிலத்தில் நல்ல கால்நடை வகைகளைப் பெறும் பொருட்டு ரூபாய் 2·4 லட்சம் செலவில் ஜெர்ஸி வகை யைச் சேர்ந்த 28 காளைகளும், 32 இளம் பசுக்களும் ஆஸ்தி

ரேலியாவிலிருந்து வாங்கப்பட்டன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதிவரை ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்தும், அமெரிக்காவிலிருந்தும் 47 காளைகளும், 20 இளம் பசுக்களும் நன்கொடையாக பெறப்பட்டன. அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் பொலிகாளைகளைத் தொடர்ந்து வழங்கும் பொருட்டு கால்நடைப் பண்ணைகளில் நன்கொடையாகப் பெறப்பட்ட வெளிநாட்டு கால்நடை மந்தைகள் இதில் இருக்கும். ஏனைய நாடுகளிலிருந்து தரமுள்ள வெளிநாட்டு காளைகளை வாங்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு.

உதகமண்டலம் செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யவும், சோதனை நடத்துவதற்காகவும் ரஷ்யாவிலிருந்து 40 செம்மறி ஆடுகளும், 10 ஆட்டுக்கடாக்களும், 1965ஆம் ஆண்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. 1972-ல் இதற்காக மீண்டும் 100 செம்மறி ஆடுகளும் 25 ஆட்டுக்கடாக்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

கம்பளி மேம்பாடு.

நீலகிரி, கோயம்புத்தூர், கொடைக்கானல் பகுதிகளில் தரமுள்ள வெள்ளைநிற செம்மறி ஆட்டுக் கம்பளிகள் கிடைக்கின்றன. இந்தியாவிலுள்ள செம்மறி ஆடுகள் அனைத்திலும் நீலகிரி செம்மறி ஆடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் கம்பளி நேர்த்தியான கம்பளி ஆகும். இவை அங்காடியில் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. நீலகிரியில் தற்போது வெள்ளை செம்மறி ஆடுகள் 7,000 உள்ளன. இவற்றின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க வேண்டும். கிடைக்கும் கம்பளியின் அளவைப் அதிகப்படுத்தும் நோக்குடன் மெரினோவகை செம்மறியாடுகளின் கலப்பினம் வளர்ப்பது உதகமண்டலத்திலுள்ள செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. நேர்த்தியான கம்பளி உள்ள செம்மறி ஆடுகளை வளர்க்க ரஷ்யாவிலிருந்து 175 மெரினோ செம்மறி ஆடுகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன. உள்ளூர் செம்மறி ஆடுகளை தரம் உயர்த்துவதற்காக 40 காரீடால் செம்மறி ஆடுகளை வாங்குவதற்காக ஆணைகள் அனுப்பப் பட்டுள்ளன. நீலகிரி செம்மறி ஆட்டிலிருந்து ஆண்டொன்றுக்கு 0·9 கிலோ கிராம் கம்பளி மட்டுமே கிடைக்கிறது. நடத்தப்பட்ட சோதனைகள் கணிசமான பலனைக் காட்டுகின்றன. கலப்பின ஆடுகள் 2·7 கிலோ கிராம் கம்பளியைத் தருகின்றன. உயர்ந்த அளவு நேர்த்தியான கம்பளியைப் பெறுவதற்கு ஆராய்ச்சி விரிவுத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ள கருதப்படுகின்றன.

[1974 மார்ச் 29

செம்மறி ஆடு வளர்ப்பிற்காக வேளாண்மை மறு நிதி உதவிக் கழக சிறப்புத் திட்டம்.

வேளாண்மை மறு நிதி உதவிக் கழகத்தின் நிதி உதவியுடன் தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் ரூபாய் 83 லட்சம் செலவில் செம்மறி ஆடு வளர்ப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு 1973-ல் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. திருநெல்வேலி, சேலம், மதுரை, வட ஆற்காடு, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள 39 செம்மறி ஆடு வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக இத் திட்டம் செயல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கால்நடை மருத்துவப் பணிகளும் கால்நடை சுகாதாரமும்.

இம் மாநிலத்தில் கால்நடை மருத்துவ மனைகள் 35-ம், கால் நடை மருந்தகங்கள் 522-ம், 1,943 துணை நிலையங்களும் செயல் பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலையங்கள் அனைத்திலும், கால்நடை நோய்களையும், கால்நடை இறப்புகளையும் தடுக்க நோய்த்தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

வெக்கை நோய் ஒழிப்புத் திட்டம்.

மாநிலங்களுக்கிடையேயான எல்லைகளில், சோதனைச் சாவடி களையும், கண்காணிப்புப் பிரிவுகளையும் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அதிக அளவில் தொற்றுகின்ற வெக்கை நோயினைத் தடுப்பதற் கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

கால்நடை நோய்த்தடுப்பு மருத்துவ நிலையம், ராணிப்பேட்டை.

இந்த நிலையம் ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 13 லட்சம் மதிப் புள்ள அம்மைப்பால் உற்பத்தி செய்கிறது. 1972-73-ல் ரூபாய் 10 லட்சம் மதிப்புடைய அம்மைப்பாலும், ஏனைய தடுப்பு மருந்துகளும் இந்த நிலையத்திலிருந்து இம் மாநிலத்தின் பல்வேறு நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. பிற மாநிலங்களுக்கு இந்த மருந்துப் பொருள்களை விற்றதின்மூலம் ரூபாய் 2,62,290 வசூ லிக்கப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் ரூபாய் 1 லட்சம் ஆதாயம் பெறப்பட்டுள்ளது. 1973-74-ல் புதிய தடுப்பு மருந்துப் பொருட் களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் இந்த ஆதாயம் இரு மடங் காக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோழி வளர்ப்பு.

கோழி இன வளர்ப்புக்கான முகவரமைப்பு கோழி இன வளர்ச்சிக் கழகமாகும். தற்போதுள்ள 130 கோழி வளர்ப் போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அடுத்த ஆண்டில் போதிய அளவு

வலுப்படுத்தப்பட்டு மேம்படுத்தப்படும். கோழித் தீனிக்கான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதிகளும் அடுத்த ஆண்டில் மேம்படுத்தப்படும்.

கால்நடைத் தீவன மேம்பாடு.

1973-74-ல் கால்நடைப் பண்ணைகளிலும், பிற நிலையங்களிலும் கால்நடைத் தீவன மேம்பாட்டுக்காக அரசு ரூபாய் 50,000 அனுமதித்துள்ளது.

பணிகள்.

நான்காவது திட்டத்தின் இறுதிவரை சில்லரைச் செலவு நிதியிலிருந்து ஊதியம் பெறும் 1,590 மஸ்தூர்கள் முறையான பணியாளர் அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டனர்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நடவடிக்கைகள்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கால்நடை வளர்ப்புத் துறைக்காக ரூபாய் 1,000·04 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் ரூபாய் 41·24 லட்சம் 1974-75 ஆண்டுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள திட்டங்கள் அதன் செலவு விவரங்களுடன் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	(ரூபாயில்.)
1. ராணிப்பேட்டை கால்நடை நோய்த்தடுப்பு மருத்துவ நிலையத்தின் நுண்ணுயிர் மருத்துவப் பிரிவை வலுப்படுத்துதல் ..	2,45,000
2. இருபத்தைந்து கால்நடை மருத்துவ மருந்தகங்களை அமைப்பதற்கான திட்டம் ..	6,97,900
3. வட்டத் தலைமையிடங்களிலுள்ள கால்நடை மருந்தகங்களை, கால்நடை மருத்துவ மனைகளாக உயர்த்துதல்	1,79,200
4. உதகமண்டலத்தில் பன்றி வளர்ப்புப் பிரிவு அமைத்தல்	1,38,000
5. ஹோசூர் மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையில் உறையவைத்த விந்து சேமிப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்துதல்	1,81,000
6. வெளிநாட்டுப் பன்றிகளைத் தருவித்தல் ..	75,000
7. கொருக்கையிலுள்ள கால்நடைப் பண்ணையை எல்லாவகையிலும் நிறைவு பெற்ற மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையாகத் தரம் உயர்த்தல்	2,18,400
8. மேரக் நோயிற்கு எதிராக நோய்த்தடுப்பு மருந்து உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டம்.	2,16,200

SATYAMEVA JAYATE TRUTH ALONE TRIUMPHS

	(ரூபாயில்.)
9 செயற்கை முறை இனவிருத்திக்காக முர்ரா எருமைகளை வாங்குதல்	83,500
10. தமிழ்நாட்டில் வளர்ப்பதற்காக வெளிநாட்டு கால்நடைகளை வாங்குதல்	5,00,000
11. திருநெல்வேலியிலுள்ள மாவட்ட கால்நடை பண்ணையில், கால்நடைத் தீவன உற்பத்திப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்துதல் ..	1,42,000
12. புதுக்கோட்டை, செட்டிநாடு ஆகிய இடங்களிலுள்ள மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணைகளை விரிவு படுத்துதல்	79,200
13. கால்நடைத் தீவன உற்பத்தியை விரிவு படுத்தும் பணி (அடையாள நிதி ஒதுக்கீடு)	100
14. ஆடு, மாடுகள் இறைச்சிக்காகப் பக்குவப்படுத்தும் இடங்களை, நவீனப்படுத்துவதற்கு, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நிதி உதவியளிக்கும் திட்டம்	1,00,000
15. கோழிவளர்ப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதி உதவி	1,00,000
16. ராணிப்பேட்டை கால்நடை மருத்துவ நோய்த்தடுப்பு நிலையத்தில், கோமாரி நோய்த்தடுப்பு ஆய்வகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம்	10,00,000
17. ராணிப்பேட்டை, கால்நடை மருத்துவ நோய்த்தடுப்பு நிலையத்தில், விந்து நீர்மமும், விந்துக் கலவையும் தயாரிப்பதற்கான திட்டம்	1,68,800
மொத்தம் ..	41,24,300

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி

ஆராய்ச்சித் துறை

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

127-7—22

[1974 மார்ச் 29

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி-ஆராய்ச்சித் துறை.

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி-ஆராய்ச்சித் துறை 6—8—1969-ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. கால்நடை மருத்துவக் கல்வி-ஆராய்ச்சித் துறையின்கீழ், கீழ்க்கண்ட பிரிவுகள் அடங்கும்:—

(1) சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை.
(2) கோழி இன ஆராய்ச்சி நிலையம், தேனும்பேட்டை.
(3) கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையம், காட்டுப்பாக்கம்.
(4) செம்மறியாட்டு இனப்பெருக்க ஆராய்ச்சி நிலையம், சந்தியநல்லா.

சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி.

இக் கல்லூரியில் பி.வி.எஸ்சி., எம்.வி.எஸ்சி., பட்டப்படிப்புகளுக்கான பாட முறைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டும், பி.வி.எஸ்சி. பட்டப் படிப்புக்கு 136 மாணவர்களும், எம்.வி. எஸ்சி. பட்டப் படிப்புக்கு 48 மாணவர்களும் சேர்க்கப்படுகின்றனர். இந்திய அரசு, தமிழ்நாடு அரசு ஆகியவற்றுல் அளிக்கப்பட்ட தாராள படிப்பு உதவித் தொகை, சென்னை கல்வி கடன் விதிகளின்கீழ் வழங்கப்பட்ட கடன்கள் ஆகியவற்றின் மூலம், 1972—73 ஆம் ஆண்டில் 598 மாணவர்கள் பயனடைந்துள்ளனர்.

சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் 25 சிறப்புத் துறைகள் உள்ளன. எல்லாவகையிலும் நிறைவு பெற்ற கால்நடை மருத்துவமனை இந்தக் கல்லூரியில் உள்ளது. ஒவ்வோர் ஆண்டும், இந்த மருத்துவ மனையில் 1,00,000-க்கு மேற்பட்ட கால்நடைகளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியை மேம்படுத்துவதற்கான கருத்துரைகளை வழங்குவதற்கு, இந்த மருத்துவக் கல்லூரியில் கௌரவப் பார்வையாளர்கள் குழு ஒன்று உள்ளது. இந்தக் கல்லூரி 12,000 நூல்களையும், 6,500 பழந் தொகுதிகளையும், சஞ்சிகைகளையும் கொண்ட நல்லதொரு நூல் நிலையத்தைப் பெற்றுள்ளது. 500 மாணவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியான விடுதியை இக்கல்லூரி கொண்டுள்ளது. பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்கள் 100 பேர் தங்குவதற்காக ரூ. 8·65 லட்சம் செலவில் தனியான ஓர் விடுதி கட்டப்பட்டு வருகிறது.

ஆராய்ச்சி.

இந்த துறையில் பல்வேறு ஆராய்ச்சிப் பணிகள் நிறைவேறி வருகின்றன. இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்து 6 திட்டங்கள் முழு நிதி உதவி பெறுகின்றன. 5 திட்டங்கள் 50 சத வீத நிதி உதவி பெறுகின்றன. 16 திட்டங்களுக்கு மாநில அரசு உதவியளிக்கிறது. இந்த துறையினுல் 14 திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு உள்ளன. இத் துறை மேலும் 5 இந்தியவேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத் திட்டங்களை வெகு

[1974 மார்ச் 29]

விரைவில் நிறைவேற்றத் திட்டமிட்டுள்ளது. வெவ்வேறு ஆய்வுத் திட்டங்களை பரிசீலிக்கவும், முன்னேற்ற அறிக்கைகளை ஆய்வு செய்வதற்கும், கால்நடை மருத்துவ அறிவியலுக்கான மாநில ஆய்வுக் குழு அங்கு செயல்பட்டு வருகின்றது. இந்தக் குழு ஆய்வுச் சஞ்சிகையை (கெய்ரான்) வெளியிடுகிறது.

கோழியின ஆராய்ச்சி நிலையம், தேனாம்பேட்டை.

சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் உருவாக்கப்பட்ட ''மேயர்'' கோழி வகையைக் கொண்டு இந்த வகைக் கோழியினங்களை அதிக அளவில் பெருக்குவதற்கு இந்த வளர்ச்சிப் பணியின் மீது அதிக நாட்டம் செலுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணி காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு இந்த ஆண்டு மாற்றப்படும். 1972–73ஆம் ஆண்டுகளில் இந்த நிலையம் 2·98 லட்சம் முட்டைகளையும், 31–12–1973 வரை ஏறத்தாழ 2·48 லட்சம் முட்டைகளையும் உற்பத்தி செய்துள்ளது. இறைச்சிக்கான அகில இந்திய ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டம், இந்த நிலையத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது.

கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையம், காட்டுப்பாக்கம்.

இப் பண்ணையில் இறைச்சிக்காக என்றே புதியவகை செம்மறியாடுகளை வளர்க்கும் பொருட்டு, மெட்ராஸ் ரெட், மாண்டியா இனம் ஆகிய செம்மறியாடுகளின் இனப்பெருக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பன்றி வளர்ப்பவர்களுக்கு அளிப்பதற்காக உயர்ந்த இனப் பன்றிகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக 100 பெண் பன்றிகள் கொண்டதாக இப் பண்ணையை மேம்படுத்துவதற்குப் பன்றி வளர்ச்சி பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பணி இப் பண்ணையில் நடைபெறுகிறது.

செம்மறியாட்டு இனப்பெருக்க ஆராய்ச்சி நிலையம், சந்தியநல்லா.

தென்னகத்திலேயே சிறந்த வகை கம்பளி உரோமத்தை உற்பத்தி செய்யும் ஒரே ஆராய்ச்சி நிலையமான இந் நிலையத்தில், உள்நாட்டுச் செம்மறியாட்டை, ரஷ்ய செம்மறியாட்டுடன் சேர்த்துப் புதிய வகையினை உருவாக்கும் ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. இக் காரியத்திற்காக ''மெரினோ'' இனச் செம்மறியாடுகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. ரூ. 2·50 லட்சம் செலவில், போதுமான சாதனங்களுடன், கம்பளி பகுப்பாய்வு ஆய்வுக் கூடமும், மருத்துவ ஆய்வுக் கூடமும் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது நேர்த்தியான கம்பளிக்கான செம்மறியாடுகள் குறித்த அகில இந்திய ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மேச்சேரி, மாண்டியா ஆடுகளின் உடலியல் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளுக்கான, இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் திட்டம் கொளத்தூரில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த திட்டம் மேற்கொண்டும் ஓராண்டு 9 திங்களுக்கு நீடிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் நிதி உதவி.

இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம், தனிப்பட்ட மானியங்கள், திட்ட மானியங்கள் ஆகிய வழிகளில், இத்துறையின் பல்வேறு ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்குத் தனது நிதி உதவியை நீட்டித்துள்ளது. 1969–70ஆம் ஆண்டிலிருந்து, இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தால் ரூ. 40·21 லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தால் வழங்கப்படும் நிதி உதவி ரூ. 46·89 லட்சமாகயிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், கால்நடை மருத்துவக் கல்வி—ஆராய்ச்சிக்கு ரூ. 535·24 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் 1974–75 ஆம் ஆண்டு, திட்டத்திற்கு ரூ. 41·21 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் அவற்றின் செலவுத் தொகையுடன் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

	(ரூபாயில்.)
1. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் பெரிய விலங்குகளுக்கு மருத்துவச் சிகிச்சைக் கட்டிடம் கட்டுதல்	5,00,000
2. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் சிறிய விலங்குகளுக்கு மருத்துவச் சிகிச்சைக் கட்டிடம் கட்டுதல்	1,15,000
3. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் சிறிய விலங்குகளை அங்கேயே வைத்து சிகிச்சையளிப்பதற்காக மருத்துவக்கட்டிடம் கட்டுதல்	1,00,000
4. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஆட்டுக் கொட்டகையும், காவலர் இல்லங்களும் கட்டுதல் ..	1,50,000
5. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி, இறைச்சி ஆய்வகத்திற்கு மேல் இரண்டாவது மாடிக் கட்டிடம் கட்டும் திட்டம் ..	1,00,000

1974 மார்ச் 29]

(ரூபாயில்.)

6. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்திலுள்ள கம்பளி பகுப்பாய்வு, மருந்தக ஆய்வகம் ஆகியவைகளை வலுப்படுத்துதல்	2,50,000
7. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் நிர்வாகக் கட்டிடம் கட்டுதல்	1,50,000
8. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கம்பிவேலி அமைத்தல்	1,00,000
9 காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மாணவர் விடுதியை கட்டுவதற்கான திட்டம்	1,00,000
10. காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்திலுள்ள கோழியினப் பெருக்கப் பணியை விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்டம்	1,47,700
11. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி டோபின் ஹாலுக்குப் பதிலாக கட்டிடம் கட்டுவதற்கான திட்டம்	2,00,000
12. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி ஆய்வக விலங்கு மருந்தகத் துறை கட்டிடம் கட்டுதல்.	1,50,000
13. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் பால்பண்ணை—விரிவாக்கப்பிரிவு—அரங்குக் கட்டிடம் கட்டுதல்	4,00,000
14. காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பணியாளர் இல்லங்கள் கட்டுதல்	1,00,000
15. காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு இயந்திரக் கலப்பை வாங்குதல்.	43,500
16. காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப்பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கிணறுகள் தோண்டுதல் ..	50,000
17. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பணியாளர் இல்லங்கள் கட்டுதல்.	1,00,000

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1974 மார்ச் 29

		(ரூபாயில்.)
18.	காட்டுப்பாக்கம் அருகே, கால்நடைத் தீவன ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைத்தல் ..	46,200
19.	ஆடுமாடுகள் கலப்பின இனப்பெருக்க ஆராய்ச்சிக்கான திட்டம்	3,40,900
20.	சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் தற்போதுள்ள பிரிவுகளை வலுப்படுத்துவதற்கான திட்டம்	3,00,000
21.	ஒரத்தநாடு மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணையில் கால்நடை உதவியாளர் பாட முறையை மீண்டும் கொண்டு வருதல் ..	72,000
22.	இறைச்சிக்காக ஆராய்ச்சியின் மூலம் புதிய இன ஆடுகளை உண்டாக்குதல் திட்டம் ..	1,46,100
23	சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர் விடுதிக்கு மேல் 2 மாடிகள் கட்டுதலும், மரச்சாமான்கள் வாங்குதலும்	50,000
24.	சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் விடுதியில் மேல்நிலை நீர்த் தொட்டியுடன் திறந்த கிணறு தோண்டுவதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டுத் திட்டம்	50,000
25.	சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி விடுதியில் பால்பண்ணை செய்முறை விளக்கப் பிரிவு தொடங்குவதற்கான திட்டம்..	59,900
26.	சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி பணியாளர் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தலும், கருவிகள் வாங்குதலும்	2,00,000
27.	சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் செயற்கை முறை இன விருத்திப் பிரிவுக்கான கட்டிடம் கட்டுதல்	1,00,000
	மொத்தம் ..	41,21,300

POLICY NOTE ON ANIMAL HUSBANDRY, 1974-75.

Thiru Chairman, Sir,

I rise to place the salient features of the policy under Animal Husbandry before this House.

During the year 1969, the Department of Animal Husbandry was bifurcated into two separate Departments, namely, the Department of Animal Husbandry and the Department of Veterinary Education and Research.

The Department of Animal Husbandry was reorganised at the end of 1969, in such a way that the work of the Department was divided on a territorial basis with six Regional Deputy Directors. Under the re-organised set-up, the work relating to Key Village Schemes, the Intensive Cattle Development Project have all been merged into the normal working of the Department.

The provision and expenditure on Animal Husbandry during the Five-Year Plan periods up to the 4th Five-Year Plan are given below:—

	Provision.	*Expenditure.*
	(Rupees in lakhs.)	
First Five-Year Plan	56·28	51·05
Second Five-Year Plan	216·18	200·15
Third Five-Year Plan	352·25	341·20
Crash Programme (1964-65) ..	210·76	182·72
Before Fourth Five-Year Plan—		
Annual Plan (1966-67)	105·22	119·15
Annual Plan (1967-68)	80·70	84·70
Annual Plan (1968-69)	79·44	80·21
Fourth Five-Year Plan	235·01	155·55

(Up to 31-12-1973)

For the Fifth Five-Year Plan and for the Annual Plan for the first year of the Fifth Plan period (1974-75) the following provisions have been made :—

	Animal Husbandry.	*Veterinary Education and Research.*
	(Rupees in lakhs.)	
Fifth Plan period	1,000·04	535·24
First Year (1974–75)	41·24	41·21

The break up of the Fifth Plan provision for the Department of Animal Husbandry is as follows :—

(1) Cattle Development	510·71
(2) Poultry Development	25·00
(3) Sheep Development	84·75
(4) Piggery Development	36·70
(5) Animal Health	208·69
(6) Veterinary Biological Production	54·03
(7) Fodder and Feed Development	65·01
(8) Strengthening of Organisational set up ..	5·45
(9) Assistance to local bodies for modernisation of slaughter-houses.	9·70
Total ..	1,000·04

The break up of the Fifth Plan provision for the Department of Veterinary Education and Research is as follows :—

	(Rupees in lakhs.)
Institutions—	
(1) Madras Veterinary College	244·37
(2) Poultry Research Station, Teynampet ..	20·00
(3) Livestock Research Station, Kattupakkam ..	165·08

(4) Sheep Breeding Research Station, Ootacamund.		23·50
(5) Farmers Training Centre, Hosur		5·00
(6) Veterinary Research Farm, Kattupakkam	..	77·29
	Total ..	535·24

State Livestock Improvement Board.—The Government have constituted a State Livestock Improvement Board with the Minister in-charge of Animal Husbandry as its Chairman. The recommendations of the Board are taken into consideration for the improvement of the Department.

Intensive Cattle Development Project. Consequent on the merger of Intensive Cattle Development Project with the regular activities of the Animal Husbandry Department, the identity of the Project was lost and the progress so far achieved by intensification of Cattle Breeding Programme came to a standstill. With a view to intensify the activities of the Intensive Cattle Development Project, the Government have revived the Intensive Cattle Development Project at Madurai during 1973–74, at a total cost of Rs. 15 lakhs. This project contemplates an integrated all round intensified development of cattle, fodder production, disease control and dairy extension work apart from producing good quality cattle in Tamil Nadu. The question of establishing Intensive Cattle Development Project in Tirunelveli district during 1974–75 is also under consideration. It is proposed to establish four Intensive Cattle Development Projects during the Fifth Five-Year Plan period, at a total cost of Rs. 190·00 lakhs.

Key Village Scheme.—The Government have also considered the revival of the Key Village Scheme. The object of the Scheme is to have controlled breeding in an area with a breedable population of 10,000 cows and buffaloes. The breeding will be done through artificial insemination. The Government have sanctioned the revival of the Key Village Scheme in Madurai during 1973–74 and the question of implementing key village

Scheme during 1974-75 also is under consideration of the Government. It is proposed to establish 64 Key Village Blocks at a total cost of Rs. 98 lakhs during the Fifth Five-year Plan Period.

Intensive Village Development Camps.—The Government have started Intensive Village Development Camps for the all round improvement of the Animal Husbandry activities, stressing on the poultry development in particular at Padappai village in Chingleput district, Nattathi village in Tirunelveli district and Vadaseri village in Thanjavur district. The conduct of these Village Development Camps have created an energetic co-operation and a profitable improvement to the farmers of the villages.

Farmers Training Scheme.—The Government have started a Farmers' Training Scheme at the District Livestock Farm, Hosur. The farmers are given training in scientific management and breeding of poultry and livestock for a period of 3 months. So far, 184 persons have been trained in 4 batches. The trainees are given a monthly stipend of Rs. 65 each.

Livestock Assistants Training Scheme.—The Government have decided to revive the Livestock Assistants Training Course at the District Livestock Farm, Orathanad to be conducted from the year 1974–75.

In-service Training and Refresher Course.—The Government have sanctioned a scheme for the in-service training and refresher course for the Officers in the rank of Assistant Directors of Animal Husbandry and above to be trained in batches of 10 Officers at a time for a period of 3 months in the Madras Veterinary College, Institute of Veterinary Preventive Medicine and the District Livestock Farm, Hosur. The course will start shortly.

Laboratory Technician Training Course.—The Government have proposed to start a Laboratory Technician Training Course for obtaining persons with scientific skills to handle sophisticated equipments used for various experiments and researches in the Department of Veterinary Education and Research.

1974 மார்ச் 29]

Corporations—

Poultry Development Corporation.—In order to energise the poultry development activity in this State and to accelerate this movement for improving the economic conditions of the people as well as for providing nutritious food to the population, the Government have established the Tamil Nadu Poultry Development Corporation on 12th July 1973. The Government have also sanctioned an expenditure of Rs. 25,000 towards the initial expenses for the formation of the Corporation. The authorised capital is Rs. 1 crore The Corporation is attending to the collection and marketing of eggs from the various Poultry Co-operative Societies in and around Madras, Tiruchirappalli and Thanjavur districts. Roughly about 60,000 eggs are being marketed every day by the Corporation.

The Corporation has also been entrusted with the work of implementing the ' Half a million job programme ' at a total cost of Rs. 81·00 lakhs for providing 500 educated unemployed persons to start poultry units of their own, with the financial assistance of Rs. 12·00 lakhs offered by the Government of India for a period of 3 years. Towards this direction the training for the beneficiaries are being conducted at the Poultry Research Station, Teynampet and the Poultry Farm at Kattupakkam. The training programme, has been completed and the beneficiaries are also expected to establish their units under this scheme. The 500 Poultry Units are expected to produce 500 lakhs eggs per annum. It will also provide subsidiary occupation for 5,000 small farmers by rearing chicks in their own farms. It will also contribute 225,000 birds annually for table purposes thereby contributing 225 tonnes of additional poultry meat to the State. Under this scheme, the Government have sanctioned a sum of Rs. 5,34,750. The contribution from the Government of India towards this scheme will be Rs. 11·25 lakhs towards equity share and Rs. 75,000 towards stipend.

A massive package programme for the poultry development with loan from the State Bank of India in Tiruchirappalli and Thanjavur districts has been initiated in 1972. In Tiruchirappalli district, 17 societies are to be organised with 100 persons, each of whom is to be aided to maintain 100 birds by advancing, a loan of about Rs. 2,300 towards the construction of sheds purchase of equipments, birds, feeds etc. This will involve

entrepreneurs to maintain 1·7 lakh birds. In a similar way in Thanjavur district, the scheme is to aid 26 societies involving 2,600 entrepreneurs to maintain 2·6 lakh birds. The scheme was initiated in November 1972 and the position at the end of January 1974 was as follows :—

	Tiruchirappalli.	*Thanjavur.*
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Total amount of loan disbursed up to January 1974.	35·00	14·61
Total number of poultry units actually started.	1,530	947
Total number of birds introduced ..	1,54,800	51,705

II. *Meat Industries Corporation*.—At the instance of the Government of India, this Government have proposed to establish a Meat Industries Corporation in Madras and to construct an Abattoir at Puzhal village near Red Hills. The Government of India suggested that a slaughter house may be set up as a joint venture with the participation of the Government of India, and the State Government.

(*a*) One-third of the capital invested will be borne jointly by three participants;

(*b*) Two-thirds will be arranged as loan on easy terms from the Agricultural Refinance Corportaion or any other financial institution.

Out of the one-third of the capital invested referred to above, 50 per cent will be borne by the Governmnt of India and the remaining 50 per cent will be borne equally by the State Government and a pa ticipating agency. The question whether the Agro Industries Corporation and the State Government could share the amount of the equity is under consideration. The approximate financial outlay will be about Rs. 62·25 lakhs for servicing 2,000 heads of sheep and 150 heads of cattle in an eight hour shift per day.

Cattle Census.—The Livestock census for Tamil Nadu has been conducted during the period from 31st January 1974 to 28th February 1974 with 1st March 1974 as the date of final check and the date of reference. The Director of Statistics was entrusted with this work.

Cattle Insurance.—As suggested by the Government of India for introduction of a scheme on Cattle Insurance in Tamil Nadu a Pilot Scheme wholly financed by the Indian Council of Agricultural Research to survey cattle mortality was in operation in Sriperumbudur and Kancheepuram taluks of Chingleput district from July 1966 to March 1969. During that period, cattle mortality survey was conducted in 60 selected villages and all the data collected have been forwarded to the Indian Council of Agricultural Research. The Ministry of Agriculture, Government of India, has addressed the Ministry of Finance, Government of India, to consult the State Government to try the scheme in the Intensive Cattle Development Project areas. Further communication from the Government of India is awaited.

Central Farms—

(1) The Indian Council of Agricultural Research is running a Sheep and Wool Research Station at Mannavanur in Kodaikanal taluk in Madurai district in this State.

(2) The Government of India are running a Central Cattle Breeding Farm at Alamadhi (Chingleput district) of this State for the purpose of breeding and distribution of good buffalloes. The lands and buildings at Alamadhi were transferred to the Government of India.

(3) The Government of India are also considering the question of establishing a large sized Central Jersey Farm at Eachenkottai in Thanjavur district for which necessary proposals have already been sent to the Government of India.

(4) The Government of India are also considering the establishment of a Sheep Research Station in the Plains at Pachapalamalai in Salem district for which proposals have already been sent to Government of India.

Operation Flood Scheme.—A comprehensive scheme for the production of fodder and fodder seeds and for the development of Cattle and Dairy at the District Livestock Farm, Hosur at a cost of about Rs. 129 lakhs has been formulated and forwarded to the Chairman, Indian Dairy Corporation, Baroda, Gujarat State for sanction of the entire cost of the scheme. If the scheme is sanctioned, the District Livestock Farm, Hosur will be strengthened to improve the development of cattle to an appreciable extent.

Establishment of Animal Quarantine Station.—The Government of India have decided to establish five well equipped Animal Quarantine Stations at Bombay, Madras, Calcutta, Delhi and Amritsar during the Fourth Five-Year Plan. They requested this Government to offer the site required. The Government of India have been informed that this Government will transfer the land measuring five acres in Aransankalani village, Saidapet Taluk for the establishment of Animal Quarantine Station. The formalities in respect of the payment of land value, etc., are awaited from the Government of India.

The object of establishing a well-equipped quarantine station at Madras is to protect and safeguard the health of the Livestock from the ravages of foreign diseases that may be coming along with the animals imported from foreign countries. Of late, animals from foreign countries are being imported and when they come to the air-ports or to the ports, they will have to be provided with well-equipped quarantine facilities as otherwise the local animals will be afflicted with foreign diseases.

Institution of Veterinary Preventive Medicine—Central Laboratory at Ranipet.—The Government sanctioned a sum of Rs. 16·00 lakhs for the construction of a Central Laboratory at the Institute of Veterinary Preventive Medicine, Ranipet to meet the requirements of Drug Control Order and to have a modern building and laboratory suited for vaccine manufacture and for the expansion of the Institute. The Building is nearing completion. A scheme for the manufacture of tissue culture rinderpest vaccine at a cost of Rs. 4·41 lakhs has been sanctioned.

Central Cow Protection Committee.—The Cow Protection Committee was reconstituted with the Chief Minister of this State or any other Minister nominated by the Chief Minister as a Member The second meeting of the Committee was attended by the Secretary to Government, Agriculture Department in the place of Minister for Food. The fourth meeting was attended by Minister for Agriculture. The Cow Protection Committee was particular that this State Government should enact a legislation preventing the slaughter of cows and calves and for preservation and improvement of the cattle under Article 48 of the Constitution of India. The Government of India were informed that this Government have already enacted in 1958, an Act called " Tamil Nadu Animal Preservation Act, 1958 " which came into force with effect from 1st July 1958 and that according to this Act, this State Government have been prohibiting the slaughter of animals without certificate and that it has been provided that no such certificate should be issued by the competent authority unless the animal is over 10 years of age and is unfit for breeding or the animal has become permanently incapacitated for work or breeding due to injury, deformity or any other incurable disease. Provisions have also been made in the Act for appeals and revisions.

The Government of India were informed that in view of the above circumstances there was no need for this State to enact any additional legislation and that the existing legislation is adequate.

Activities under the Fourth Five-Year Plan.—During the Fourth Five Year Plan period, the work relating to the livestock development, Key village Scheme, Intensive Cattle Development Project, Assistance to Small Dairy Units, Sheep and Goat Development, Piggery Development, Poultry Development, Veterinary Services Rinderpest Eradication and Manufacture of Biological Products have all been carried out according to the normal schedule.

Cattle Development.—In the District Livestock Farms of this State, the recognised breeds of Cattle viz., Kangayam, Umblacher, Halikar, Alambadi, Burgur, Pulikulam are being developed.

During the year 1973–74, 28 bulls and 32 heifers of Jersey breed cattle were purchased from Australia at a cost of Rs. 2·4 lakhs, in order to obtain a good pedigree of cattle in this State. Till the end of Fourth Plan period 47 bulls and 20 heifers were also received from Australia and U.S.A., as gift animals and these will form a nuclear herd of exotic breed in the Livestock Farms in order to have a continuous supply of bulls for the subsequent years. Steps are being taken to purchase good exotic bulls from other countries.

Sheep Development.—A flock of 40 ewes and 10 rams were imported during the year 1965 from U.S.S.R. for research and experimentation at the Sheep Breeding Research Station, Ooty. Again in 1972, 100 ewes and 25 rams were imported for the same purpose.

Wool Development.—Fine quality of white woolly sheep in the Nilgiris, Coimbatore and Kodaikanal areas are available. Of all the breeds in India, the Nilgiris Woolly Sheep are the finest wool breed and it fetches high prices in the market. The existing number of white woolly sheep in theNilgiris is 7,000 and the number is to be multiplied with a view to increase the woolly yield cross breeding with Merino sheep is undertaken at the Sheep Breeding Research Station, Ooty. 175 Merino sheep from Russia have been imported to upgrade fine woolly sheep. The annual wool yield of Nilgiri breed is only 0·9 kg. The experiments conducted show considerable success and the cross breeds yield 2·7 kg. of wool. Alround programme of research and extension are contemplated to achieve the maximum fine wool production. Firm orders have also been placed for 40 Corridale dual purpose sheep for upgrading the local breeds.

Special Agricultural Refinance Corporation Scheme for Sheep Development.—A scheme for the development of sheep breeding in Tamil Nadu with the assistance of Agricultural Refinance Corporation has also been sanctioned during the year 1973 at a total cost of Rs. 83 lakhs and this scheme is being implemented through the 39 Sheep Breeding Co-operative Societies in the districts of Tirunelveli, Salem, Madurai, North Arcot, Ramanathapuram, Coimbatore, Chingleput and Dharmapuri.

Veterinary Services and Animal Health.—There are 35 Veterinary Hospitals, 522 Veterinary Dispensaries and 1943 sub-centres functioning in this State. In all these institutions, the animals are being treated and prophylactic measures are undertaken to prevent the diseases and mortalities.

Rinderpest Eradication Scheme.—Special efforts are taken to check and prevent the spread of the highly contagious disease of rinderpest by establishing check-posts and vigilance units at Inter-State borders.

Institute of Veterinary Preventive Medicine, Ranipet.—The Institute is producing vaccines worth about Rs. 13·00 lakhs per annum. During the year 1972–73 vaccines and other biological products to the value of Rs. 10·00 lakhs were supplied from this Institute to the various institutions in this State. An amount of Rs. 2,62,290 has been realised on account of the actual sales of these vaccines to the other States. A profit of about Rs. 1·00 lakh has been obtained during the year 1972–73. During the year 1973–74, it is anticipated that the profit will be doubled, with the manufacture of new vaccines.

Poultry Development.—The Agency for Poultry Development will be the Poultry Development Corporation. The existing 130 Poultry Breeders Co-operative Societies will be adequately strengthened and developed during the next year. The facilities for preparation of the poultry feed also will be developed during the next year.

Fodder Development.—The Government have sanctioned a sum of Rs. 50,000 for the Feed and Fodder Development programme in the Livestock Farms and other institutions during the year 1973–74.

Services.—Till the end of the Fourth Plan period 1,590 contingent Mazdoors were brought under regular establishment.

Fifth Five-Year Plan Activities.—A sum of Rs. 1,000·04 lakhs has been provided for the Department of Animal Husbandry during the Fifth Five-Year Plan period out of which a sum of Rs. 41·[illegible] lakhs has been provided in the Annual Plan for het

year 1974–75. The schemes that are proposed to be implemented together with the cost during the year 1974–75 are as indicated below :—

	(In rupees.)
1. Strengthening of bacterial vaccine division of the Institute of Veterinary Preventive Medicine, Ranipet.	2,45,000
2. Scheme for establishment of 25 Veterinary Dispensaries.	6,97,900
3. Scheme for upgrading Veterinary Dispensaries as Veterinary Hospitals in Taluk Headquarters.	1,79,200
4. Establishment of Piggery Unit at Ootacamund.	1,38,000
5. Establishment of Frozen Semen Bank at the District Livestock Farm, Hosur.	1,81,000
6. Import of exotic pigs	75,000
7. Upgrading of the Livestock Farm at Korukkai into a full-fledged District Livestock Farm.	2,18,400
8. Scheme for the production of vaccine against Marek's disease.	2,16,200
9. Purchase of Murrah buffaloes for artificial insemination.	83,500
10. Purchase of exotic Cattle for breeding in Tamil Nadu.	5,00,000
11. Establishment of Fodder production unit at the District Livestock Farm, Tirunelveli	1,42.000
12. Expansion of District Livestock Farms at Pudukottai and Chettinad.	79,20

	(In rupees.)
13. Fodder production extension work (Token) ..	100
14. Scheme for giving assistance to local bodies for modernisation of slaughter houses.	1,00,000
15. Assistance to Poultry Breeding Co-operative Societies.	1,00,000
16. Scheme for the establishment of Foot and Mouth Disease Vaccine Laboratory at I.V.P.M., Ranipet.	10,00,000
17. Scheme for the preparation of semen diluents and solution at the I.V.P.M., Ranipet.	1,68,800
Total ..	41,24,300

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

DEPARTMENT OF VETERINARY EDUCATION AND RESEARCH.

Department of Veterinary Education and Research.—The Department of Veterinary Education and Research was created on 6th August 1969. It comprises of the following units :—

1. Madras Veterinary College, Madras.
2. Poultry Research Station, Teynampet.
3. Livestock Research Station, Kattupakkam.
4. Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.

Madras Veterinary College.—The College offers courses leading to B.V.Sc., and M.V.Sc. Every year 136 students are being admitted for B.V.Sc. and 48 students for M.V.Sc. courses. During the year 1972–73, 598 students were benefitted by the liberal grant of scholarship from the Government of India and Government of Tamil Nadu and of loans under the Tamil Nadu Educational Loan Rules.

There are 25 specialists in Madras Veterinary College. The College has got a fully equipped Veterinary hospital and over 100,000 animals are being treated every year in the Hospital. There is a Board of Honorary visitors for the Madras Veterinary College which make valuable suggestions for the improvement of the College. The College has got a good library with 12,000 books and 6,500 back volumes and journals. The College has got its hostel which can accommodate 500 students. Separate Post-Graduate hostel is being constructed at a cost of Rs. 8·65 lakhs to accommodate 100 students.

Research.—Various Research Schemes are in progress in this Department. Six are cent-per-cent financed by Indian Council of Agricultural Research and five are 50 per cent financed by Indian Council of Agricultural Research, 16 financed by the State and 14 implemented by the Department. It is proposed to implement 5 more Indian Council of Agricultural Research Schemes shortly. There is a State Research Council for Veterinary Science functioning at the College to process various research schemes and scrutinise the progress reports. The Council also publishes a Research Journal called 'Cheiron'.

Poultry Research Station, Teynampet.—With the 'Meyer' strain of poultry evolved by the Madras Veterinary College, the strain development work is proposed to be concentrated to enhance the efficiency of this new strain. This work will be shifted to the Livestock Research Station, Kattupakkam this year. During the year 1972–73, this Station has produced about 2·98 lakhs of eggs and about 2·48 lakhs of eggs up to 31st December 1973. The All India Co-ordinated Research Project of Poultry for meat, is functioning in this Station.

Livestock Research Station, Kattupakkam.—Research on the breeding of Madras Red and Mandia breeds are being undertaken in this Farm to evolve improved strains of mutton breed of sheep, Research work on Swine breeding is also undertaken in this Farm with the ultimate object of development of this Farm into an 100 Sows Farm for the production of superior boar stock for distribution to the pig breeders.

Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.—Being the only Research Station for fine wool Production in the Southern part of India, research work is being undertaken for evolving a good cross of native sheep with Russian sheep. New blood is made available by the import of Merino for this purpose. Wool analysis laboratory and Clinical Laboratory are proposed to be established with adequate equipment at a cost of Rs. 2·50 lakhs. The All India Co-ordinated Research Project on Sheep for fine wool is proposed to be implemented during this year.

The Indian Council of Agricultural Research Scheme for studies on carcass characteristics on Mecheri and Mandia lambs is functioning at Kolathur. This scheme is proposed to be extended for a further period of one year and 9 months.

Indian Council of Agricultural Research's Assistance.—The Indian Council of Agricultural Research is extending financial assistance to this Department for various research activities by way of *ad hoc* grants and scheme grants from the year 1969–70, an amount of Rs. 40·21 lakhs has been sanctioned by the Indian Council of Agricultural Research. During the Fifth Plan period, the assistance which is likely to be provided by the Indian Council of Agricultural Research will be about Rs. 46·89 lakhs.

A sum of Rs. 535·24 lakhs has been provided for the Fifth Plan period to the Department of Veterinary Education and Research out of which a provision has been made for Rs. 41·21 lakhs in the Annual Plan for the year 1974–75. The new schemes proposed to be implemented together with their cost are as indicated below :—

		(In rupees.)
1	Construction of Clinical Building Complex for large animals in Madras Veterinary College.	5,00,000
2	Construction of building for small animals at Madras Veterinary College.	1,15,000
3	Construction of a building for small animals clinic for in-patients at Madras Veterinary College.	1,00,000
4	Construction of sheep sheds and watchmen quarters in the Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	1,50,000
5	Scheme for construction of second floor over the Meat Laboratory at Madras Veterinary College.	1,00,000
6	Strengthening of Wool Analysis Laboratory and Clinical Laboratory in Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	2,50,000
7	Construction of Administrative Block in Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	1,50,000
8	Wire fencing of the Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	1,00,000
9	Scheme for construction of students hostel at the Livestock Research Station, Kattupakkam.	1,00,000
10	Scheme for expansion of strain development work in Poultry at Livestock Research Station, Kattupakkam.	1,47,700

		(In rupees.)
11	Scheme for construction of a building in the place of Dobin Hall at Madras Veterinary College.	2,00,000
12	Construction of a building for the Laboratory Animal Medicine Department at Madras Veterinary College.	1,50,000
13	Construction of a Dairy Technology Extension-Auditorium Block at Madras Veterinary College.	4,00,000
14	Construction of staff quarters at the Livestock Research Station, Kattupakkam.	1,00,000
15	Purchase of a tractor for Livestock Research Station, Kattupakkam.	43,500
16	Digging of wells at Livestock Research Station, Kattupakkam.	50,000
17	Construction of staff quarters at Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	1,00,000
18	Scheme for establishment of Fodder Research Station near Kattupakkam.	46,200
19	Scheme for research on cross-breeding in cattle ..	3,40,900
20	Scheme for strengthening the existing sections in the Madras Veterinary College.	3,00,000
21	Revival of Livestock Assistants Course at District Livestock Farm, Orathanad.	72,000
22	Scheme for research on evolving new strain of sheep for mutton production.	1,46,100
23	Construction of 2 floors over the Post-Graduate Hostel at Madras Veterinary College and purchase of furniture.	50,000

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(In rupees.)

24	Scheme for provision of an open well with overhead tank at Madras Veterinary College Hostel.	50,000
25	Scheme for starting a Demonstration Dairy Unit at Madras Veterinary College Hostel.	59,900
26	Strengthening of staff in Madras Veterinary College and purchase of equipments.	2,00,000
27	Construction of a building for Artificial Insemination Section at Madras Veterinary College.	1,00,000
	Total ..	41,21,300

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS